

ΕΡΓΑΤΙΚΗ

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

21 Ιούνη 2017

www.sekonline.gr

No 1279

Ενάντια στον ατέλειωτο μνημονιακό κατήφορο

Από το "τέλος της ιστορίας"
στην κρίση του καπιταλισμού

ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΕΙ Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΣΗΜΕΡΑ;

ΚΗΠΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΩΝ
ΚΥΡΙΑΚΗ
25 ΙΟΥΝΗ
7ΜΜ

Θα μιλήσουν: **Μαρία Στύλλου** Μωυσής Λίτσας
Σοσιαλισμός από τα κάτω δημοσιογράφος

Μιχάλης **Λέανδρος** **Πάνος Γκαργκάνας**
Λυμπεράτος **Μπόλαρης** **εφημερίδα**
ιστορικός **συγγραφέας** **Εργατική Αλληλεγγύη**

Θα ακολουθήσει
ζωντανή μουσική με φαγητό & ποτό

Εκδηλώσεις για τα 25 χρόνια του
περιοδικού **ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ** από τα Κάτω

Γυρίστε στις
σελίδες 10, 11

Χτίζουμε
εργατική
εναλλακτική
μέσα στους
αγώνες



Νίκησαν οι απεργοί
στη Γεωργίου ΑΕ

σελ. 2



Ούτε στον
Ασπρόπυργο
ούτε πουθενά
Τσακίστε
τους νεοναζί

σελ. 8, 9, 12, 20



Δήμοι, Νοσοκομεία
Μαζικές προσλήψεις
όχι απολύσεις

σελ. 4, 5

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΕ **Νίκη των απεργών**

Αντίστοιχη του μεγάλου αγώνα των απεργών της Κ.Γεωργίου Α.Ε., ήταν η εκδήλωση συμπαραστάσης που πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 15/6, στο Πνευματικό Κέντρο Αυλώνα.

Περισσότερα από 150 άτομα, ντόπιοι και μετανάστες, απεργοί του εργοστασίου και συμπαραστάτες, γέμισαν από νωρίς την αίθουσα της εκδήλωσης.

Αφορμή για το ξέσπασμα της απεργίας την τελευταία μέρα του Μάη, ήταν ο ξυλοδαρμός ενός εργάτη, όταν αυτός ζήτησε να πάρει ένα πιστοποιητικό υγείας. Η απεργία όμως αποκάλυψε ένα όργιο εργοδοτικής αυθαιρεσίας όλα τα προηγούμενα χρόνια, που έκαναν το εργοστάσιο να θυμίζει φάμπρικα του περασμένου αιώνα. Και πρόκειται για μια από τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις πλαστικών, που προμηθεύει πλαστικές σακούλες μια σειρά γνωστές αλυσίδες σουπερμάρκετ κι όχι μόνο.

Η εργοδοσία μετά από δυο βδομάδες απεργίας αναγκάστηκε να πάρει πίσω τις απολύσεις που έγιναν κατά τη διάρκεια της απεργίας, να δεσμευτεί εγγράφως για την καλύτερη κατάσταση των συνθηκών εργασίας και να αναγνωρίσει το συνδικαλισμό στο εργοστάσιο.

Καμπάνια

“Ο Γεωργίου πριν δυο βδομάδες νόμιζε ότι μπορεί να χτυπάει έναν μετανάστη εργάτη και η επόμενη μέρα να κυλήσει φυσιολογικά. Το, για πάνω από δυο βδομάδες, κλειστό εργοστάσιο και η εικόνα της σημερινής εκδήλωσης τον διαψεύδει” είπε η **Αλεξάνδρα Μαρτίνη**, μέλος της ΚΕΕΡΦΑ που πρωτοστάτησε στην καμπάνια συμπαραστάσης στους απεργούς. “Η απεργία έχει φτάσει στο σημείο να μπορεί να νικήσει γιατί ακριβώς οι ίδιοι οι εργάτες του εργοστασίου οργανώσαν τον αγώνα τους από τα κάτω. Με το που έγινε η επίθεση στον **Ασίφ**, οι εργάτες έκλεισαν την πύλη του εργοστασίου, οργανώσαν 5μελή επιτροπή για τον αγώνα και συνέχισαν όλες τις υπόλοιπες ημέρες με απεργιακές περιφρουρήσεις. Είναι ένα φωτεινό παράδειγμα αγώνα που μας θυμίζει τις πιο λαμπρές στιγμές του εργατικού κινήματος και δίνει έμπνευση σε όλο τον κόσμο που θέλει να παλέψει ενάντια στην εργοδοτική τρομοκρατία. Οι περιφρουρήσεις στο εργοστάσιο, το άνοιγμα στις γύρω περιοχές με εξορμήσεις στα Οινόφυτα, στον Αυλώνα, με το άπλωμα σε άλλα σωματεία και χώρους δουλειάς. Η επόμενη μέρα



Πνευματικό Κέντρο Αυλώνα, 15/6

στο εργοστάσιο δεν θα είναι ίδια”.

Εκ μέρους της 5μελούς επιτροπής των απεργών μίλησε ο **Ιφτιχάρ Αχμέντ**:

“Δουλεύουμε 5 και 10 χρόνια στο εργοστάσιο. Το αφεντικό με κάμερες και μεγάφωνα μας βρίζει και κάνανε υπομονή. Στις 30 Μαΐου, ο αδερφός μας ο Ασίφ πήγε να ζητήσει ένα χαρτί και τον χτυπήσανε. Για να μην ζητάει κανένας τίποτα. Για να φοβούνται όλα τα παιδιά και να μη ζητάνε τίποτα από τα αφεντικά. Όταν του είπαμε ότι κατεβαίνουμε σε απεργία μας είπε ‘κάντε ότι θέλετε, δεν έχω πρόβλημα’. Από την πρώτη μέρα είμαστε όλοι μαζί. Κι ο Τζαβέντ Ασλάμ και η Πακιστανική Κοινότητα είναι μαζί μας. Σήμερα που πήγαμε στο υπουργείο Εργασίας είπαμε στο αφεντικό τα προβλήματά μας. Δεν έχουμε πόσιμο νερό, τουαλέτα, ούτε χώρο για το διάλειμμά μας. Και τα σαββατοκύριακα και τις αργίες που δουλεύουμε παίρνουμε τα ίδια λεφτά. Θέλουμε τα δικαιώματά μας. Γι’ αυτό κάνουμε απεργία. Είμαστε ευχαριστημένοι από όλους που ήρθαν και μας βοήθησαν. Σας ευχαριστούμε πολύ όλους”.

“Αν δεν υπήρχε η Ένωση Μεταναστών Εργατών και η ΚΕΕΡΦΑ, οι μετανάστες δεν θα μπορούσαν να μιλήσουν όπως τώρα. Από τη Μανωλάδα μέχρι τον Αυλώνα, οι μετανάστες το βλέπουν σαν την ελπίδα που τους δίνει φωνή” ξεκίνησε την τοποθέτησή του ο πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας, **Τζαβέντ Ασλάμ**. “Όπως έλεγε κι ο Ιφτιχάρ εδώ και 10 χρόνια δούλευαν σαν δούλοι μες στο φόβο. Ο Γεωργίου μέσα από τα μεγάφωνα έλεγε πράγματα που δεν μου επιτρέπεται να πω. Ήταν υποχρεωμένος να δώσει γάλα κι άλλα πράγματα, αλλά ούτε καθαρό νερό δεν έδινε. Τα παιδιά λένε ότι ούτε για να πλυθείς δεν ήταν το νερό. Σήμερα στην τριμερή συνάντηση στο υπουρ-

γείο, ο Γεωργίου έλεγε ότι υπάρχουν τουαλέτες, τραπεζαρία για το διάλειμμα κλπ. Το ερώτημα είναι πώς έγιναν αυτά. Αν δεν υπήρχε η απεργία και η συμπαραστάση όλων δεν θα είχαμε αυτά τα αποτελέσματα. Σήμερα που υπέγραψε ο Γεωργίου όλα αυτά, είναι μέρα νίκης. Έλεγε ‘θα σας απολύσω όλους, δεν θέλω κανέναν’. Σήμερα λέει ότι δεν απολύεται κανείς. Να πούμε ένα μεγάλο μπράβο στους απεργούς και τους συμπαραστάτες. Να γίνετε όλοι μέλη στην ΚΕΕΡΦΑ και την Ένωση Μεταναστών Εργατών και να υπογράψετε για να φτιαχτεί το σωματείο. Θέλουμε να λειτουργήσει το εργοστάσιο αρκεί να υπάρχει σεβασμός σε κάθε εργάτη”.

“Μπορεί να γίνει παντού”

Ως μια από τις σημαντικότερες απεργίες του τελευταίου διαστήματος, τη χαρακτήρισε ο Τάσος Αναστασιάδης από το Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια, “γιατί απαντάει σε αυτούς που λένε ότι δεν μπορούμε να παλέψουμε. Αν κατάφεραν και το έκαναν μετανάστες εργάτες στον Αυλώνα, μπορεί να γίνει παντού. Η εργατική τάξη είναι πολυεθνική και χρειάζεται σύγκρουση με το ρατσισμό σε όλους τους χώρους δουλειάς για να μην περνάει η διάσπαση.

Η κατάσταση στο εργοστάσιο του Γεωργίου δεν είναι εξαίρεση. Είναι κανόνας. Αυτή η απεργία ανοίγει τη δυνατότητα να σπάσουμε τον τσαμπουκά των αφεντικών σε όλα τα εργοστάσια της περιοχής. Αυτή η απεργία έδειξε τη δύναμη της αλληλεγγύης και των εργατών. Αυτή η δύναμη πρέπει να οργανωθεί”.

Ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ ξεκίνησε αναφερόμενος στη μαρτυρία ενός απεργού: “Νόμιζε το αφεντικό ότι μπορούσε να κάνει ότι θέλει. Κι αυτό γιατί πριν από ενάμιση χρόνο που κόπηκε το χέρι σε ένα παιδί

μέσα στο εργοστάσιο, δεν κάναμε τίποτα. Αυτό πληρώνουμε τόσο καιρό. Έδωσε αέρα στο αφεντικό και την κλίκα του να γίνουν ακόμα χειρότεροι. Αυτά μας έλεγε ένας απο τους εργάτες. Έχουν στρώσει το δρόμο οι κυβερνήσεις και τα αφεντικά καταστρατηγούν όλα τα δικαιώματα μέσα στα εργοστάσια. Και βγήκε μια απεργία, χωρίς να υπάρχει καν σωματείο, που έβαλε όλες τις πιέσεις. Έφτασε το σωματείο του Σκλαβενίτη να βάλει πίεση στη δική του εργοδοσία να μην αγοράζει τσάντες από το Γεωργίου. Ενωμένοι οι ντόπιοι και οι μετανάστες εργάτες είναι η δύναμη που μπορεί να αλλάξει την κοινωνία”.

Ακολούθησαν χαιρετισμοί και παρεμβάσεις από μια σειρά συλλογικότητες και σωματεία που έδωσαν το παρών. Ο **Βασίλης Συλαϊδής** εκ μέρους του Σωματείου Εργαζομένων Ιντρακόμ, δήλωσε τη συμπαραστάσή του στους απεργούς κι αναφέρθηκε σε αντίστοιχες κινητοποιήσεις στον όμιλο της Ιντρακόμ. “Είναι μεγάλη τιμή να είμαι στην ίδια αίθουσα με απεργούς μετανάστες και αγωνιστές /τριες αλληλεγγυους/ες” είπε ο **Σωτήρης** από το Σωματείο Εργαζομένων στη Nokia. “Μπορεί να μιλάμε διαφορετική γλώσσα αλλά ο αγώνας σας είναι και δικός μας. Σας ευχαριστούμε πολύ για τη μάχη που δίνετε” συνέχισε.

Ακολούθησαν τοποθετήσεις από την Επιτροπή Αγώνα Ωρωπού, την Ομάδα Αλληλεγγύης Προσφύγων Μαλακάσας, τον **Κώστα Παπαδόκη** εκ μέρους της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της Χ.Α, από εργάτη σε εργοστάσιο της Θήβας και διαβάστηκε χαιρετισμός από τη Λαϊκή Ενότητα. Στο τέλος ακολούθησε φαγοπότι σύμφωνα με τη μουσουλμανική παράδοση του Ραμαζανιού.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Νικητές μπήκαν ξανά στο εργοστάσιο το πρωί της Δευτέρας 19/6, οι μετανάστες εργάτες της Κ. Γεωργίου Α.Ε.

Οι εργάτες μετά από 19 μέρες απεργίας αποφάσισαν σε συνέλευσή τους να επιστρέψουν στη δουλειά, έχοντας αναγκάσει την εργοδοσία σε υποχώρηση.

Οι απολύσεις ανακλήθηκαν και οι συνθήκες άρχισαν ήδη να βελτιώνονται καθώς φτιάχτηκε τραπεζαρία για να κάνουν διάλειμμα οι εργάτες, φτιάχτηκαν τουαλέτες, εξασφαλίστηκε πόσιμο νερό. Ο Ασίφ, ο εργάτης που είχε δεχτεί βίαιη επίθεση γιατί ζήτησε το πιστοποιητικό υγείας, θα πάρει ό,τι έγγραφο έχει ανάγκη και πήρε πίσω το ποδήλατό του που είχε κρατήσει η εργοδοσία (!). Για πρώτη φορά τη Δευτέρα το πρωί οι εργάτες υπέγραψαν σε χαρτί τις βάρδιες τους και τις ώρες εργασίας. Το μεσημέρι της ίδιας μέρας κέρδισαν από την εργοδοσία την αποπληρωμή όλων των χρωστούμενων υπερωριών.

Συνδικαλισμός

Το πιο σημαντικό είναι ότι μέσα σε αυτό το κάτεργο πλέον υπάρχει οργάνωση και συνδικαλισμός. Οι εργάτες από την αρχή της απεργίας οργανώθηκαν, έκαναν συνελεύσεις, εξέλεξαν 5μελή εργασιακή επιτροπή. Στην τριμερή της προηγούμενης βδομάδας η εργοδοσία αναγκάστηκε για πρώτη φορά να δεσμευτεί εγγράφως ότι αναγνωρίζει το συνδικαλισμό και θα διαβουλευτεί μαζί του.

Πιο δυνατοί κι οργανωμένοι πλέον μπορούν να διεκδικήσουν ότι θα τηρηθούν όσα έχουν συμφωνηθεί, ότι δεν θα υπάρξουν ξανά αντίστοιχες ρατσιστικές εργοδοτικές επιθέσεις, ότι θα εφαρμόζονται οι συμβάσεις εργασίας, θα τηρούνται τα ωράρια, θα πληρώνονται κανονικά και τις αργίες, τις υπερωρίες και τα νυχτερινά. Ότι οι συνθήκες εργασίας θα βελτιωθούν ακόμα περισσότερο, χωρίς κάμερες και μεγάφωνα που μέχρι τώρα το αφεντικό χρησιμοποιούσε για να βρίζει και να προσβάλλει τους εργάτες.

Από την πρώτη στιγμή στο πλευρό των απεργών βρέθηκαν η ΚΕΕΡΦΑ, η Ένωση Μεταναστών Εργατών, η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος, ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια, το κλαδικό Σύνδικατο Χημικής Βιομηχανίας, η Ομοσπονδία Χημικής Βιομηχανίας, το ΕΚΑ και η εφημερίδα μας η **Εργατική Αλληλεγγύη** που πρόβαλε αδιάκοπα την απεργία παλεύοντας για να απλωθεί το μήνυμά της και να κερδηθεί συμπαραστάση. Μια σειρά σωματεία εξέδωσαν ψηφίσματα συμπαραστήσης κι έδωσαν οικονομική ενίσχυση. Η νίκη τους είναι νίκη για όλη την εργατική τάξη!



Κατάληψη στο αμαξοστάσιο του δήμου Χαλανδρίου

“Πρωτογενή πλεονάσματα” αυτοί, απεργίες-καταλήψεις εμείς

Οι κερδοσκόποι του Χρηματιστηρίου έδωσαν πανηγυρικά την έγκρισή τους στη συμφωνία που έφερε ο Τσακαλώτος από το Eurogroup της περασμένης βδομάδας. Ό, τι και να λένε οι Μητσοτάκηδες και οι άλλοι νεοφιλελεύθεροι φίλοι τους, τα αφεντικά αγκάλιασαν την προοπτική που τους προσφέρει ο Τσίπρας παρέα με τον Σόιμπλε και τη Λαγκάρντ: πρωτοφανή “πρωτογενή πλεονάσματα” εξασφαλισμένα με άγριες περικοπές, απολύσεις και ιδιωτικοποιήσεις σε όλες τις κοινωνικές υπηρεσίες.

Και μόνο αυτή η εικόνα είναι αρκετή για να κάνει ξεκάθαρο σε κάθε αγωνιστή και αγωνίστρια της Αριστεράς το πόσο σημαντική είναι η μάχη που έχουν ξεκινήσει οι εργαζόμενοι

σε Δήμους, Νοσοκομεία και Σχολεία για το μέτωπο των προσλήψεων.

Η βδομάδα ξεκίνησε με καταλήψεις στους Δήμους και αυτή την Πέμπτη κατεβαίνουν σε απεργία όλοι οι εργαζόμενοι της ΠΟΕ-ΟΤΑ. Όλο το προηγούμενο διάστημα οι εργαζόμενοι στα Νοσοκομεία έχουν πρωτοστατήσει σε κινητοποιήσεις με αίτημα μαζικές μόνιμες προσλήψεις. Το “Καραβάνι της Υγείας” που βάδισε στη Θεσσαλονίκη, στην Αθήνα, στην Πάτρα, στη Λάρισα και στα Γιάννενα, τώρα κατεβαίνει στην Ηλεία.

Απειλή

Στο χώρο της Παιδείας, η ΔΟΕ και η ΟΛΜΕ ετοιμάζονται για τα συνέδριά τους μέσα σε συνθήκες όπου οι εκπαιδευτικοί όλων των κατηγοριών -μόνιμοι, αναπληρωτές, ωρομίσθιοι- αγωνιούν για το μέλλον το δικό τους και των μαθητών τους.

Παντού, αντί για προσλήψεις, η κυβέρνηση ανοίγει την απειλή της “αξιολόγησης” σαν εργαλείο πειθάρχησης και εντατικοποίησης των εργαζόμενων σε υπηρεσίες που ήδη υποφέρουν από έλλειψη προσωπικού και υποχρηματοδότηση.

Ο συντονισμός των αντιστάσεων σε όλους αυτούς τους τομείς είναι μια άμεση προτεραι-

ότητα για το εργατικό κίνημα. Όχι μόνο γιατί “παίζονται” οι δουλειές χιλιάδων συμβασιούχων και οι εργασιακές συνθήκες όλων των εργαζόμενων σε αυτές τις υπηρεσίες, αλλά και γιατί μαζί τους “παίζονται” οι ανάγκες όλων των εργατικών οικογενειών για Παιδεία, Υγεία και Πρόνοια. Αλλά και για έναν επιπλέον λόγο. Οι εκπαιδευτικοί, οι γιατροί, οι νοσηλευτές, οι εργαζόμενοι στην καθαριότητα και σε όλα τα τμήματα των Δήμων αποτελούν μερικές από τις πιο ισχυρές συνδικαλιστικά ταξιαρχίες της εργατικής τάξης. Η συντονισμένη δράση τους μπορεί να τινάξει στον αέρα τις συμφωνίες της Τρόικας με την κυβέρνηση.

Να θυμηθούμε ότι ήταν αυτή ακριβώς η κοινή δράση το φθινόπωρο του 2011 που σήμανε το τέλος της κυβέρνησης που ξεκίνησε τα μνημόνια, δηλαδή του ΓΑΠ. Να θυμηθούμε επίσης ότι η επίθεση του “Κούλη” Μητσοτάκη με την αξιολόγηση όταν ήταν υπουργός των Σαμαροβενιζέλων σκόναψε ξανά πάνω στην αντίσταση αυτών των τμημάτων της τάξης μας. Δεν χωράει αμφιβολία για τη δύναμη που έχει η συντονισμένη δράση με απεργίες και καταλήψεις.

Το ζήτημα, λοιπόν, είναι να οργανώσουμε αυτή τη δύναμη. Το Συντονιστικό των Νοσοκομείων και ο Συντονισμός ενάντια στα Μνημόνια έχουν βρεθεί στην πρώτη γραμμή αυτής της προσπάθειας. Τώρα είναι η στιγμή για να διευρυνθούν. Όλες οι δυνάμεις της Αριστεράς πέρα από τον ΣΥΡΙΖΑ μπορούν και πρέπει να βάλουν πλάτη σε αυτόν τον αγώνα. Για να ανοίξουμε όλοι μαζί την προοπτική ότι υπάρχει εργατική εναλλακτική λύση απέναντι στα ατέλειωτα μνημόνια που σερβίρει ο Τσίπρας ως “έξοδο”.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ



Στα 13.400 ευρώ ανέβηκε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω. Ευχαριστούμε όσες/ους γράφτηκαν συνδρομητές: Ναπολέων Λ., Αγγελική Π., Νίτσα Κ., Μαρία Μ., Γιάννης Σ., Μιχάλης Κ., Φωτεινή Π.. Ευχαριστούμε επιπλέον για τις προσωπικές σας ενισχύσεις που συνεχίζονται: από 100 ευρώ Αποστόλης Λ., Αντώνης Κ., Γιάννης Δ., από 50 Γιούλη Κ. και Γιώργος Τ., Τάκης Φ. 40, από 30 Εύα Τ., Ευγενία Κ. και Θράσος Τ., από 20 ευρώ Μιχάλης Ψ., Πωλίνα Γ., Ηλίας Α., Χρήστος Μ., Λίλιαν Μ., Σπύρος Γ., Αλέξανδρος Π., Γιάννης Β., Νικηφόρος Π., Γιάννης Σ., από 15 Κώστας Τ. και Χρήστος Β., από 10 ευρώ Δώρα Κ., Έφη Ζ., Κώστας Κ., Νίκη Ζ., από 5 Λεωνίδας Μ., Αλίκη, Κώστας Δ.

Σας περιμένουμε όλες και όλους αυτήν την Κυριακή στη Γιορτή του «Σοσιαλισμός από τα Κάτω» στην Αθήνα. Προμηθευτείτε προσκλήσεις από τις συντροφίσσες και τους συντρόφους που διακινούν το περιοδικό και την εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη κι ελάτε να συζητήσουμε αλλά και να διασκεδάσουμε με καλό φαγητό, ποτά και ζωντανή μουσική στο δροσερό κήπο του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων!

Πυξίδα αναλλοίωτη για όσους και όσες από εμάς βαδίζουμε τον δρόμο του αντι-καπιταλισμού και τασσόμαστε κατά της εργοδοτικής εκμετάλλευσης, του ρατσισμού, του σεξισμού και υπέρ της σοσιαλιστικής προοπτικής και της νίκης των αγώνων των εργαζομένων, αποτελεί εδώ και 25 χρόνια το περιοδικό «Σοσιαλισμός από τα Κάτω».

Από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 όπου η αριστερή προοπτική αμφισβητήθηκε απόλυτα και εξακολουθεί να αμφισβητείται, ο «Σοσιαλισμός από τα Κάτω» ήταν το «όπλο» στα χέρια των εργατών που έδωσαν και δίνουν μια σειρά από αγώνες κατά των ανελέητων εργοδοτικών επιθέσεων που σήμερα κορυφώνονται με την επιβολή των μνημονίων.

Και ο «Σοσιαλισμός» παραμένει «ζωντανός» για 25 χρόνια τώρα, γιατί επιτελεί με συνέπεια το «από τα κάτω», προβάλλοντας και στηρίζοντας κάθε εργατική δράση σε όποιο εργασιακό χώρο.

Από τους οδηγούς των λεωφορείων της ΕΑΣ το 1992 έως τους εργάτες του Σκαρμαγκά που αντιστάθηκαν στις ιδιωτικοποιήσεις, αλλά και τις εργατικές μάχες των ημερών μας με εξέχουσα αυτή των εργαζόμενων της ΕΡΤ που έδειξαν τι σημαίνει εργατικός έλεγχος στην πράξη και συνεχίζουν σήμερα οι εργαζόμενοι στον ΠΗΓΑΣΟ και τον ΔΟΛ.

Και το εντυπωσιακό είναι ότι, αν και εργαζόμενη στα ΜΜΕ, από κανένα άλλο έντυπο δεν είχα και δεν έχω την δυνατότητα να ενημερωθώ με τόσο ουσιαστικό τρόπο για τις εξελίξεις στο εργατικό κίνημα και τον πρωταγωνιστικό ρόλο των απλών ανθρώπων.

Όλα αυτά τα «από τα κάτω», σε συνδυασμό με τις αναλύσεις για την πολιτική και οικονομική κατάσταση αλλά και τα άρθρα για την ιστορία των αγώνων παγκοσμίως και τις στρατηγικές που τους κατέστησαν νικηφόρους είναι που συνιστούν τον ιδιαίτερο χαρακτήρα του περιοδικού.

Καλή επιτυχία στις εκδηλώσεις και στην οικονομική εξόρμηση!

Μαρία Τσώλη, δημοσιογράφος ΔΟΛ



Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Το “Καραβάνι της Υγείας” πάει Αμαλιάδα

Διήμερο κινητοποιήσεων ήταν η 14η και 15η Ιούνη για τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία. Στις 14 Ιούνη στο υπουργείο Υγείας, μετά από κάλεσμα της ΟΕΝΓΕ και πρωτοβάθμιων σωματείων, συγκεντρώθηκαν γιατροί και εργαζόμενοι από τον Άγιο Σάββα, το Θριάσιο και τον Ευαγγελισμό.

Κοινό αίτημα των υγειονομικών ήταν να μην γίνει καμιά απόλυση είτε επικουρικού γιατρού, είτε εργολαβικού εργαζόμενου. Αντίθετα, διεκδικούν μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού για τα νοσοκομεία που στενάζουν κάτω από τις τραγικές ελλείψεις.

Ο **Κώστας Καταραχιάς**, πρόεδρος του Σωματείου Εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα μας μίλησε για την κινητοποίηση και τη συνάντησή με τους υπουργούς: «Στην κινητοποίηση συμμετείχαμε γιατροί και εργαζόμενοι από τις υπόλοιπες ειδικότητες και τους εργολαβικούς εργαζόμενους αφού καλούσαν και πρωτοβάθμια σωματεία, όπως το δικό μας. Η συμμετοχή από τον Άγιο Σάββα ήταν πολύ καλή. Ανεβήκαμε μια πολυπληθής αντιπροσωπεία από εργαζόμενους και τονίσαμε ότι πρέπει να σταματήσει η ομηρία των ελαστικών σχέσεων εργασίας. Από κάποια σωματεία τέθηκε και το ζήτημα της μοιμοποίησης όσων εργαζόμενων δεν έχουν σταθερή θέση εργασίας. Η ΕΙΝΑΠ έθεσε το ερώτημα τι θα γίνει με τους επικουρικούς γιατρούς που λήγει η θητεία τους στις 30 Σεπτέμβρη. Από τη μεριά του υπουργείου απάντησαν ότι θα ανακοινώσουν τις επόμενες μέρες πως θα ανανεωθεί όλο το επικου-



Έξω από το υπουργείο Υγείας, 14/6

ρικό προσωπικό για ένα χρόνο. Σε σχέση με τους εργολαβικούς εργαζόμενους, το υπουργείο επανέλαβε ότι θέλει να διώξει τους εργολάβους και να υπάρχουν συμβάσεις των εργαζόμενων με το κάθε νοσοκομείο. Στη συνέχεια θα υπάρξουν ΚΟΙΝΣΕΠ. Από τη μεριά της αντιπροσωπείας αναφέραμε ότι αυτό θα βάλει ξανά τις ιδιωτικές εταιρίες από την πίσω πόρτα και ζητήσαμε να υπάρξουν οργανικές θέσεις για αυτούς τους εργαζόμενους για μόνιμη και σταθερή δουλειά».

Την επόμενη μέρα (15/6) έγινε συγκέντρωση στο υπουργείο Οικονομικών με πρωτοβουλία της ΠΟΕΔΗΝ. Ακολουθεί στις 28 Ιούνη το επόμενο «Καραβάνι της Υγείας» που θα γίνει στην Αμαλιάδα. Η πορεία θα ξεκινήσει στις 9πμ από το νοσοκομείο της πόλης στο πλαίσιο της στάσης εργασίας από τις 7πμ έως τις 3μμ. Η στάση εργασίας

ισχύει και για τα νοσοκομεία της 6ης Υγειονομικής Περιφέρειας (Πελοπόννησος, Ιόνια νησιά, Ήπειρος και Δυτική Ελλάδα).

Ανακοίνωση-κάλεσμα για την κινητοποίηση έχει κυκλοφορήσει η **Ενωτική Αριστερή Πρωτοβουλία – Νυστέρι**, παράταξη στο Νοσοκομείο του Ρίο (ΠΓΝΠ) με την ενημέρωση ότι πούλμαν θα ξεκινήσει και από την Πάτρα.

Στην ανακοίνωση τονίζεται ότι: «Είναι αναγκαιότητα ιστορική σήμερα η μαζικοποίηση των συνδικάτων και των κινητοποιήσεων, είναι αναγκαιότητα η υπεράσπιση των συνδικαλιστικών ελευθεριών, του δικαιώματός μας στην απεργία, είναι αναγκαιότητα η απαίτηση της κλιμάκωσης των αγώνων μας μέχρι την τελική ρήξη. Οι κινητοποιήσεις που εξαγγέλλονται μπορούν και πρέπει να πάρουν την μορφή, το χρώμα και τον παλμό από την δική μας συμμετοχή, να πάρουν το αγωνιστικό στίγμα που εμείς θέλουμε.

Όλοι στο Καραβάνι της Υγείας στις 28 Ιούνη στην Αμαλιάδα. Καιρός να τους αναγκάσουμε να πάρουν πίσω ένα προς ένα όλα τα αντεργατικά τους νομοθετήματα. Μαζικά, ενωτικά από την βάση, διαμορφώνουμε τις συνθήκες για να ακυρώσουμε στην πράξη τα μνημόνια τους και να διεκδικήσουμε όλα αυτά που μας ανήκουν».

Νεκτάριος Δαργάκης

Επιτυχία στα Χανιά

Επιτυχημένη ήταν η πρώτη συμμετοχή του Ενωτικού Κινήματος εργαζόμενων για την Ανατροπή στις εκλογές του σωματείου στο Νοσοκομείο των Χανίων. Η νεοσύστατη παράταξη πήρε μία έδρα στο ΔΣ και πέντε αντιπροσώπους στο τοπικό παράρτημα της ΑΔΕΔΥ, ενώ διεκδικεί έναν αντιπρόσωπο για το συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ.

Ο **Μιχάλης Βερβέρης**, διοικητικός που συμμετείχε στο ψηφοδέλτιο δήλωσε στην ΕΑ: «Στις εκλογές η αριστερά ανέβηκε, τριπλασίασε τις δυνάμεις της σε ένα σύλλογο που δεν κινιόταν τα προηγούμενα χρόνια. Ο κόσμος ήρθε να ψηφίσει και να αλλάξει την κατάσταση. Τα πήγαμε καλά παρά το ότι κατεβαίναμε για πρώτη φορά, είχαμε ελάχιστο χρόνο προεκλογικής δουλειάς και αντιμετωπίσαμε πολλά γραφειοκρατικά προβλήματα έως και τρεις μέρες πριν τις εκλογές. Ξεκινάμε αμέσως τη μάχη για να γίνουν προσλήψεις στο νοσοκομείο. Θέλουμε να πιέσουμε τη διοίκηση του νοσοκομείου να ζητήσει προσλήψεις. Θα το κάνουμε με ενότητα και με το ΠΑΜΕ και με το νέο ΔΣ του σωματείου, όταν συγκροτηθεί. Είναι μια άμεση μάχη που πρέπει να δώσουμε. Θα απευθυνθούμε και στο σωματείο των γιατρών».

Τα αποτελέσματα αναλυτικά έχουν ως εξής: Για το **ΔΣ** ψήφισαν 487, με 28 άκυρα ή λευκά ψηφοδέλτια. Πήραν: **Αγωνιστική Συνεργασία** (ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΚΕ) 315 ψήφους και 6 έδρες, **Ενωτική Συνεργασία** (ΠΑΜΕ) 86 ψήφους και 2 έδρες, **Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή** 68 ψήφους και 1 έδρα.

Για αντιπροσώπους στην **ΠΟΕΔΗΝ** ψήφισαν: 340, με 29 άκυρα ή λευκά ψηφοδέλτια. Πήραν: **Αγωνιστική Συνεργασία** 236 ψήφους και 5 αντιπροσώπους, **Ενωτική Συνεργασία** 47 ψήφους και 1 έδρα, **Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή** 28 ψήφους. Εδώ εκκρεμεί η απονομή μιας έδρας που «παίζεται» ανάμεσα στο Ενωτικό Κίνημα και την Αγωνιστική Συνεργασία.

Για το νομαρχιακό τμήμα της **ΑΔΕΔΥ** ψήφισαν: 440, με 33 άκυρα ή λευκά ψηφοδέλτια. Πήραν: **Αγωνιστική Συνεργασία** 264 ψήφους και 15 αντιπροσώπους, **Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή** 90 ψήφους και 5 αντιπροσώπους, **Ενωτική Συνεργασία** 52 ψήφους και 2 αντιπροσώπους.

Διπλή μάχη στον Αγ. Σάββα

Διπλή μάχη δίνουν οι εργαζόμενοι στον Άγιο Σάββα. Από τη μία παλεύουν ενάντια στις απολύσεις των εργολαβικών εργαζόμενων και από την άλλη συμμετέχουν στην απεργία-αποχή από τις διαδικασίες «αξιολόγησης».

Η **Κατερίνα Πατρικίου**, διοικητικός και μέλος του σωματείου εργαζόμενων του νοσοκομείου μας είπε: «Τα χαρτιά της “αξιολόγησης” έφτασαν την Τετάρτη 14/6, ημέρα που βρισκόμασταν στην κινητοποίηση στο υπουργείο Υγείας ενάντια στις απολύσεις γιατρών και εργολαβικών εργαζόμενων. Από την πρώτη στιγμή οργανώσαμε περιοδείες ενημέρωσης σε όλο το νοσοκομείο, το σωματείο κυκλοφόρησε ανακοίνωση νωρίς το πρωί της Πέμπτης και με αυτό τον τρόπο πάνω από το 90% των εργαζόμενων έχουν καταθέσει τα χαρτιά “αξιολόγησης” στο σωματείο. Οι συνάδελφοι κινήθηκαν άμεσα μετά από τις Γενικές Συνελεύσεις που έχουμε κάνει και τις αποφάσεις ενάντια στην “αξιολόγηση” που έχουν πάρει ΑΔΕΔΥ και ΠΟΕΔΗΝ.

Μια συναδέλφισσα όταν της δόθηκε το χαρτί της “αξιολόγησης” είπε χαρακτηριστικά “δεν πρόκειται να μας αξιολογήσουν αυτοί που διαλύουν τη δημόσια Υγεία, εμάς που τόσα χρόνια φτύνουμε αίμα για να λειτουργούν τα νοσοκομεία”. Σε σχέση με το ζήτημα των καθαριστριών, συνεχίζουμε τον αγώνα να μην απολυθεί κανένας, έχουμε ζητήσει ραντεβού από τον υπουργό, ενώ έχουμε διεκδικήσει από την ΠΟΕΔΗΝ να καλέσει κινητοποίηση για τις εργαζόμενες και τους εργαζόμενους που κινδυνεύουν να χάσουν τη δουλειά τους».

Ψηφίζουμε στηρίζουμε

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΠΟΕΔΗΝ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ - βιοχημικός
ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ - διοικητικός
ΑΡΓΥΡΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ - ακτινοδιαγνώστης
ΓΡΕΤΟΥ ΣΟΦΙΑ - ειδικεύμ. Ακτινοδιαγνωστικής
ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΥ ΑΡΓΥΡΗ - ειδικευμ. γιατρός παθολογίας
ΚΑΤΣΟΥΛΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ - τραυματιοφορέας
ΚΟΚΚΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΕΛΙΟΣ - ακτινοδιαγνώστης
ΚΩΣΤΑΡΕΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ - ραδιολόγος τεχνολόγος
ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΜΥΡΤΩ - ειδικεύμ. γιατρός νεφρολογίας
ΜΑΚΡΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ - επιμελητής Α οφθαλμολογίας
ΜΠΡΑΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΤΙΝΑ) - τραυματιοφορέας
ΠΑΪΣΙΟΣ ΝΙΚΟΣ - επικουρικός γιατρός παθολογίας
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΠΙΔΑ - τραυματιοφορέας
ΠΑΠΑΝΤΩΝΑΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ - ειδικεύμ. γιατρός νευρολογίας
ΣΑΜΠΡΙ ΣΑΧΕΡ - ειδικεύμ. γενικής ιατρικής
ΣΚΑΦΙΔΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ειδικεύμ. γιατρός νευρολογίας
ΣΚΙΤΖΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ - ειδικεύμ. γιατρός καρδιολογίας
ΤΣΑΝΤΗΛΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) - νεφρολόγος
ΤΣΟΒΟΛΑ ΓΕΩΡΓΙΑ - νοσηλεύτρια αζονικού
ΦΑΣΟΥΛΑ ΜΑΡΙΝΑ-ΕΙΡΗΝΗ - ειδικεύμ. Ακτινοδιαγνωστικής
ΧΑΡΧΑΡΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ - νοσηλεύτρια χειρουργικού τμήμα
ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ ΤΑΣΟΣ - διοικητικός
ΧΡΗΣΤΟΓΕΩΡΓΟΣ ΠΑΡΙΣ - ειδικεύμ. γιατρός ορθοπαιδικός

ΑΛΛΑΖΟΥΜΕ ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΜΑΣ



Εκλογές στο Γεννηματάς

Εκλογές για νέο Διοικητικό Συμβούλιο στο σωματείο και αντιπροσώπους στο συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ γίνονται την Τετάρτη και Πέμπτη 21-22 Ιούνη στο Νοσοκομείο Γεννηματάς.

Με ενισχυμένο ψηφοδέλτιο κατεβαίνει η **Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή**. Υποψήφιοι είναι οι: Γιάννης Αναγνωστόπουλος, Νίκος Αναστασόπουλος, Χρίστος Αργύρης, Σοφία Γρετού, Αργυρή Ερωτοκρίτου, Κατερίνα Κατσούλη, Στέλιος Κοκκινόπουλος, Κώστας Κωσταρέλλος, Μυρτώ Κωστοπούλου, Γιώργος Μακρής, Ντίνα Μπράτου, Νίκος Παΐσιος, Ελπίδα Παπανικολοπούλου, Λευτέρης Παπαντωνάκης, Σαχέρ Σάμπρι, Αναστασία Σκαφίδα, Γιάννης Σκιτζής, Νάντια Τσαντήλα, Γεωργία Τσοβόλα, Μαρίνα-Ειρήνη Φασούλα, Μαρία Χαρχαρίδου, Τάσος Χατζηγιάννης, Πάρις Χρηστογεώργος.

Η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, ειδικευόμενη γιατρός Παθολογίας που συμμετέχει στο ψηφοδέλτιο δήλωσε: «Κατεβαίνουμε στις εκλογές με ενισχυμένες δυνάμεις. Έτσι, αποτυπώνεται και στις εκλογές η δυναμική που έχει βγει από τους αγώνες του τελευταίου διαστήματος. Η Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή είναι παράταξη της αντικαπιταλιστικής αριστεράς που έπαιξε πρωτόπορο ρόλο σε όλες τις μάχες μέσα στο νοσοκομείο και όχι μόνο. Οργανώσαμε τις απεργίες και τις στάσεις εργασίας που έβγαζαν οι Ομοσπονδίες μας, τις Γενικές Συνελεύσεις, δώσαμε τη μάχη ενάντια στην υποχρηματοδότηση και την υποστελέχωση, ενάντια στα Μνημόνια. Ταυτόχρονα, πρωτοστατήσαμε στη μάχη ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες. Στις εκλογές διεκδικούμε οι δυνάμεις μας να είναι περισσότερες και στο νέο ΔΣ και στους αντιπροσώπους για την ΠΟΕΔΗΝ».

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΟΤΑ

Ξεσηκωμός ενάντια στις απολύσεις

Σε καταλήψεις στους χώρους δουλειάς από την Κυριακή 18/6 και 24ωρη απεργία την Πέμπτη 22/6, προχωρούν οι εργαζόμενοι των δήμων ενάντια στις απολύσεις περισσότερων από 15.000 συμβασιούχων – παρατασιούχων των ΟΤΑ. Την Πέμπτη 22/6 το απεργιακό συλλαλητήριο θα πραγματοποιηθεί στις 10:30πμ στην πλ.Καραϊσκάκη. Ο νέος ξεσηκωμός έρχεται να πιάσει το νήμα από την μαζική 48ωρη απεργία στα μέσα του Μάη κι έχει σαν αφορμή την καθαρογραφή της απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σύμφωνα με την οποία κρίνονται αντισυνταγματικές οι παρατάσεις των συμβάσεων και η πληρωμή των χιλιάδων που κρατάνε όρθιους τους δήμους και τις υπηρεσίες τους.

“Το ποτάμι της οργής ξεχείλησε. Κανένας στην δουλειά - Απεργία και Καταλήψεις μέχρι να αναγκάσουμε την κυβέρνηση να φέρει την νομοθετική ρύθμιση που θα δίνει μόνιμη και σταθερή δουλειά σε όλους και σε όλες τους/τις συναδέλφους/ισες” επισημαίνει η προκήρυξη της **Σκουπιδιάρας**, του μαχητικού δικτύου εργαζομένων στους ΟΤΑ που συμμετέχει στο **Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια**: “Τα συντάγματα και οι νόμοι τους υποτίθεται ότι διακηρύττουν ότι κάθε εργαζόμενος έχει δικαίωμα στην εργασία και την ευημερία αλλά αυτοί μας γεμίζουν απολύσεις και ανεργία. Οι νόμοι τους δεν ισχύουν όταν εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες και εργάτριες μένουν απλήρωτοι επί μήνες και κανένας καπιταλιστής δεν λογοδοτεί για αυτό... Η πραγματικότητα είναι ότι αυτοί οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες είναι απαραίτητοι για την καθαριότητα και κάθε άλλη υπηρεσία που εργάζονται. Αυτή τη στιγμή οι παρατασιούχοι είναι περίπου 15 χιλιάδες. Καταλαβαίνουμε τι θα σήμαινε αν έφευγαν από τις ήδη υποστελεχωμένες υπηρεσίες: θα οδηγηθούν στη διάλυση και την ιδιωτικοποίησή τους... Πέρα από τους παρατασιούχους υπάρχουν άλλες 15 χιλιάδες συμβασιούχοι διαφόρων ειδών. Από τα προγράμματα (Βοήθεια στο σπίτι, ΚΗΦΗ, ΚΔΑΠ, παιδικό σταθμό), επιτυχόντες ΑΣΕΠ, συνάδελφοι που δουλεύουν με δικαστικές αποφάσεις. Συμβασιούχοι που πολλοί δουλεύουν για περισσότερο από δεκαετία! Είναι ξεκάθαρο ότι όλοι είναι



24ωρη απεργία, Πέμπτη 22/6 10:30πμ, πλ. Καραϊσκάκη

απαραίτητοι – ή για να το πούμε με τη γλώσσα τους «καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες» συνεχίζει.

Η απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΠΟΕ ΟΤΑ, το απόγευμα της Κυριακής για το ξεκίνημα των καταλήψεων, απλώθηκε σαν πυρκαγιά. Από τον Έβρο μέχρι την Κρήτη αμαξοστάσια, δημαρχεία κι άλλοι εργατικοί χώροι έκλεισαν κι απ'έξω κρεμάστηκαν τα πανό που ανακοίνωναν την κατάληψη. Το πρωί της Δευτέρας συνδικαλιστές της ΠΟΕ ΟΤΑ κατέλαβαν για κάποιες ώρες το υπουργείο Εσωτερικών.

Κατάληψη

“Μόλις έγινε γνωστή η απαράδεκτη απόφαση της ολομέλειας του Ελεγκτικού συνεδρίου αποφασίσαμε γενική συνέλευση την Τρίτη 20/6 και προχωρήσαμε σύσσωμοι όλοι οι εργαζόμενοι σε κατάληψη του γκαράζ. Αναρτήσαμε πανό σε διάφορα σημεία του δήμου μας και υπάρχει πρόταση να βγούμε συλλογικά στους δρόμους της πόλης για να ενημερώσουμε τους δημότες” τονίζει η **Ρούλα Σουντουλίδου**, αντιπρόεδρος του σωματείου εργαζομένων του δήμου **Βριλησίων**. “Σε εμάς δουλεύουν 15 συνάδελφοι συμβασιούχοι οι οποίοι μετά την απόφαση αυτή κινδυνεύουν με απόλυση. Την Πέμπτη 22 Ιουνίου κατεβαίνουμε μαζικά στο πανελλαδικό συλλαλητήριο στην πλ.Καραϊσκάκη στις 10:30πμ. Θα παλέψουμε για να μην περάσει καμιά απόλυση και να κερδίσουμε μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους και για όλες” μας είπε.

Προκήρυξη που εξηγεί τους λόγους των κινητοποιήσεων κυκλοφορούν οι εργαζόμενοι στο δήμο της **Αγ.Παρασκευής** οι οποίοι συγκροτούν κλιμάκια για να τη μοιράσουν σε όλους τους κατοίκους του δήμου και να διεκδικήσουν συμπαράσταση.

“Πρέπει να τα κλείσουμε όλα μέχρι να δοθεί λύση. Να φτάσουν τα σκουπίδια δέκα μέτρα να καταλάβουν τι σημαίνουν οι απολύσεις.

Χρειάζεται όλος ο κόσμος να είναι μαζί μας γιατί με τις απολύσεις και την κατάρρευση των υπηρεσιών θα καταστραφούν οι γειτονιές” μας είπε ο **Παναγιώτης**, συμβασιούχος στο δήμο **Ν.Ιωνίας**, που βρέθηκε την Τρίτη μαζί με δεκάδες συναδέλφους του στη συγκέντρωση και τη συνέλευση που έγινε στο δημαρχείο της πόλης.

Μέλη των τοπικών πυρήνων του ΣΕΚ με την Εργατική Αλληλεγγύη στο χέρι βρέθηκαν από την πρώτη στιγμή στις καταλήψεις για να εκφράσουν τη συμπαράστασή τους.

“Πήγαμε σε τρεις δημοτικούς χώρους του δήμου **Κερατσινίου**. Το δημαρχείο, την υπηρεσία πρασίνου και την υπηρεσία καθαριότητας με τα καροτσάκια” μεταφέρει στην Ε.Α, ο **Μιχάλης Πέππας**. “Όλα τα σημεία εκτός από το δημαρχείο βρίσκονται υπό κατάληψη. Οι εργαζόμενοι είναι αποφασισμένοι ότι πρέπει να συνεχίσει ο αγώνας. Είναι χαρακτηριστικό ότι κατάληψη υπάρχει σε όλα τα ση-

μεία και μάλιστα αύριο κανόνιζαν να γίνει και στο δημαρχείο. Έγινε και σύσκεψη - ενημέρωση από μέλος της επιτροπής συμβασιούχων που ήταν το πρωί στο υπουργείο και μετέφερε την εικόνα. Το κλίμα ήταν ιδιαίτερα μαχητικό. Δήλωναν πως θα συνεχίσουν μέχρι το τέλος, μέχρι η κυβέρνηση να αναγκαστεί να μετατρέψει τις συμβάσεις σε αορίστου. Την Τρίτη έγινε αποκλεισμός του δημαρχείου και την Τετάρτη 21/6, θα γίνει τοπική διαδήλωση στο Κερατσίνι που θα ξεκινήσει στις 9:30πμ από το δημαρχείο”.

“Το πρωί της Τρίτης πήγαμε στο



κατειλημμένο αμαξοστάσιο του δήμου **Καλλιθέας**” μας είπε ο **Λευτέρης Βαγγέλης**. “Πάνω από 100 άτομα ήταν τα ξημερώματα στην κατάληψη και στη συνέλευση που έγινε πιο μετά στο δημαρχείο ήταν οι διπλάσιοι, συμβασιούχοι αλλά και μόνιμοι και μάλιστα στην πλειοψηφία τους γυναίκες εργάτριες. Ενδεικτική του κλίματος ήταν η τοποθέτηση του πρώτου συμβασιούχου που μίλησε στη συνέλευση και είπε ότι «πρέπει να τα κλείσουμε όλα με κατάληψη σε όλες τις υπηρεσίες και να διεκδικήσουμε μόνιμη δουλειά για όλους. Δεν έχουμε να χάσουμε τίποτα. Χρειαζόμαστε και τους μόνιμους στο πλευρό μας γιατί αν απολυθούμε θα δυσκολέψουν τα πράγματα για όλους». Επόμενη τοποθέτηση είπε ότι πρέπει να καλέσουμε για συμπαράσταση τους τοπικούς συλλόγους δασκάλων και καθηγητών. Επτά εργαζόμενοι πήραν την Εργατική Αλληλεγγύη κι ένας το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω”.

Κλιμάκωση

Οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες της “Σκουπιδιάρας” σε προκήρυξη που διακινούν στους χώρους δουλειάς μιλούν για την οργάνωση της μάχης και την κλιμάκωσή της: “Η απεργία στις 22/6 είναι το πρώτο βήμα, αγωνιστικής απάντησης, να οργανώσουμε την μαζική επιτυχία της. Να ξεσηκώσουμε τους χώρους εργασίας μας, να οργανώσουμε την περιφρούρηση της απεργίας και να κατέβουμε στο συλλαλητήριο μαζικά και συλλογικά με τα πανό των σωματείων μας. Και να δώσουμε συνέχεια με γενικές συνελεύσεις και αποφάσεις για απεργιακή κλιμάκωση με επαναλαμβανόμενες 48ωρες απεργίες και καταλήψεις. Να μην αφήσουμε να περάσει η νέα επίθεση! Να κερδίσουμε την μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους και όλες, μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και αύξηση της χρηματοδότησης για τις κοινωνικά αναγκαίες υπηρεσίες των δήμων. Δεν περρισεύει κανένας και καμία!”

Σ.Μ.

Εργαζόμενοι στις Διευθύνσεις Αθληοδαπών

Στάση εργασίας και συγκέντρωση έξω από το υπουργείο Μετανάστευσης πραγματοποίησαν την Πέμπτη 15/6, οι εργαζόμενοι στις Διευθύνσεις Αλλοδαπών της Αττικής.

Βρεθήκαμε στην κινητοποίηση έξω από το υπουργείο και μιλήσαμε με τον **Βασίλη**: “Έχουμε την αρμοδιότητα για όλες τις ανανεώσεις και τις χορηγήσεις αδειών παραμονής. Τα τελευταία χρόνια το υπουργείο μας έχει φορτώσει και τις νομιμοποιήσεις. Κάνουμε στάση εργασίας γιατί τα προβλήματα είναι τεράστια. Ταλαιπωρούμαστε κι εμείς και οι πολίτες τρίτων χωρών που έρχονται να εξυπηρετηθούν. Δεν υπάρχουν υπάλληλοι για να ανταπεξέλθουν στις

ανάγκες, με αποτέλεσμα εκατοντάδες άνθρωποι να συνωστίζονται σε χώρους των 30 τετραγωνικών. Δέκα και είκοσι εργαζόμενοι να προσπαθούν να εξυπηρετήσουν έως και 300 χιλιάδες ανθρώπους.

Οι εργαζόμενοι είναι στα όριά τους. Φεύγουν με άνευ αποδοχών, άλλοι για το εξωτερικό, άλλοι για να γίνουν σερβιτόροι. Στο δικό μου τμήμα τουλάχιστον 5 συνάδελφοι έφυγαν με αυτό τον τρόπο γιατί δεν άντεχαν άλλο. Είναι ζήτημα έλλειψης προσωπικού. Χρειάζονται προσλήψεις για να σταματήσει η ταλαιπωρία και για μας και για τον κόσμο που εξυπηρετούμε. Και σήμερα με τη στάση κάποιοι ταλαιπωρούνται αλλά ζητάμε την κατανόησή τους γιατί αν δεν αγωνιστούμε αυτό που τραβάνε καθημερινά θα χειροτερεύει”.

“Θέλουμε προσλήψεις”

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΟΛΜΕ-ΔΟΕ Εμπρός για αγωνιστικές αποφάσεις

Την Παρασκευή 23 Ιούνη ξεκινάει η 86η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ που θα διαρκέσει μέχρι τις 26/6 (θα διεξαχθεί στο ξενοδοχείο Νοβοτέλ), ενώ το 18ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ είναι προγραμματισμένο για 1 με 4 Ιούλη.

Το μεγάλο θέμα και των δύο συνεδρίων είναι οι ελλείψεις εκπαιδευτικών στα σχολεία και το μεγάλο ζητούμενο οι αποφάσεις για το αγωνιστικό πρόγραμμα δράσης που θα βγει. Στο συνέδριο της ΟΛΜΕ θα συζητηθεί και η απαράδεκτη στάση της πλειοψηφίας του ΔΣ της Ομοσπονδίας να στείλει «εσωτερική ενημέρωση» στην ΑΔΕΔΥ ότι «η ΟΛΜΕ δεν συμμετέχει στην απεργία-αποχή» που έχει αποφασιστεί. Αυτή η πρόταση δεν συζητήθηκε ποτέ στο ΔΣ. Αντίθετα, απόφαση για την απεργία-αποχή από τις διαδικασίες της αξιολόγησης έχουν πάρει 33 ΕΛΜΕ και η Διδασκαλική Ομοσπονδία. Ανακοίνωση για το θέμα έχουν κυκλοφορήσει οι **Παρεμβάσεις**.

Κατεύθυνση

Η **Δώρα Κιντή**, γενική γραμματέας της ΕΛΜΕ Χανίων μας είπε: «Οι διαδικασίες που ξεκίνησαν σήμερα (σ.σ. 20/6) για την “αξιολόγηση” δείχνουν την κατεύθυνση που έχει δώσει το υπουργείο Παιδείας. Να ζουλήξουμε μέχρι εκεί που δεν παίρνει τους μόνιμους και να πετάξουμε έξω από το σχολείο τους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς. Το 18ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ πρέπει να πάρει θέση όσον αφορά τις εξελίξεις. Η πλειοψηφία του ΔΣ της ΟΛΜΕ καταστρατηγώντας αποφάσεις και θέσεις των εκπαιδευτικών έχει κάνει καταγγελία απέναντι στην ΑΔΕΔΥ για την απεργία-αποχή από τις διαδικασίες “αξιολόγησης”. Ήδη, έχουν ξεκινήσει κινητοποιήσεις όσον αφορά αυτό το θέμα. Στα Χανιά κάναμε ήδη συγκέντρωση γονέων, μαθητών και εκπαιδευτικών σε σχέση με την επίθεση στα ΕΠΑΛ.

Το Συνέδριο οφείλει να απαντήσει σε μια ηγεσία, των ΣΥΝΕΚ-ΔΑΚΕ, που ξεπουλάει τις αποφάσεις και τις απαιτήσεις του κλάδου. Όλη η αριστερά πέρα από τις ΣΥΝΕΚ, αλλά και οι συνάδελφοι που παραμένουν στις ΣΥΝΕΚ και δεν συμφωνούν με την ηγεσία τους, χρειάζεται να δημιουργήσουν ένα μέτωπο που θα διεκδικήσει να βγουν αγωνιστικές κινητοποιήσεις του μεγέθους και της μορφής του 2013. Η κυβέρνηση μπορεί να μην έχει τον τσαμπουκά του Μητσοτάκη και να λέει ότι οι νόμοι που φέρνει είναι διαφορετικοί, αλλά θα οδηγήσουν στα ίδια. Παλεύουμε για μια εκπαίδευση στην οποία θα βρίσκονται όλα τα παιδιά, τεχνική και γενική, με όλους τους συναδέλφους στη θέση τους και για να γίνουν μαζικοί, μόνιμοι διορισμοί».

ΕΚΛΟΓΕΣ INTPAKOM

Ψήφο στην Πρωτοβουλία Γένοβα

Οι σωματειακές εκλογές στην INTPAKOM (28/6) γίνονται σε μια συγκυρία που οι επιθέσεις ενάντια στους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα στην Ελλάδα κλιμακώνονται με το νέο, ουσιαστικά 4ο μνημόνιο που ψήφισε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ 18 του Μάη, μαζί και τα πρόσθετα μέτρα που παραχώνονται σε άσχετα νομοσχέδια, ευθυγραμμιζόμενοι πλήρως με τις απαιτήσεις δανειστών-μεγάλου κεφαλαίου, ακόμη και ξεπερνώντας τις.

Σε αντάλλαγμα της φτωχοποίησης, της αληθινής σφαγής εργαζομένων, συνταξιούχων, νέων, της ισοπέδωσης του κοινωνικού κράτους, του γενικού ξεπουλήματος δημόσιων επιχειρήσεων και εθνικού πλούτου, παίρνουν αόριστες υποσχέσεις για έξοδο στις αγορές, για το χρέος – «αν χρειαστεί», για «ποσοτική χαλάρωση».

Την ίδια στιγμή οι ανταγωνισμοί κι οι πόλεμοι εξαπλώνονται στην περιοχή μας και παραπέρα, οι ρατσιστικές πολιτικές απέναντι σε μετανάστες, πρόσφυγες, αλλόθρησκους κ.ά. μειονότητες κυριαρχούν στην ΕΕ – φρούριο και στη χώρα μας, με χιλιάδες πνιγμούς στη Μεσόγειο, με φράχτες στα σύνορα, με στρατόπεδα συγκέντρωσης. Ένα πανευρωπαϊκό, ακόμη και παγκόσμιο κίνημα δυναμώνει ενάντια στον πόλεμο, το ρατσισμό, το φασισμό και τον καπιταλισμό που έχει γίνει τοξικός και τρομερά επικίνδυνος, αποσταθεροποιεί ακόμη και μεγάλες χώρες (Βρετανία, Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία κλπ).

Η αυθαιρεσία της εργοδοσίας κλιμακώνεται, αξιοποιώντας το μνημονιακό περιβάλλον, μαζί κι η φασιστική απειλή που διαρκώς μεταλλάσσεται και ξεφυτρώνει παντού. Απέναντι σ' όλα

αυτά τα αρνητικά δεδομένα, υψώνεται η εργατική αντίσταση με απεργίες και συλλαλητήρια όπου εκδηλώνονται χτυπήματα, σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Αλληλεγγύη

Η εργατική αλληλεγγύη στηρίζει αυτούς τους αγώνες και οδηγεί σε μια πανεργατική κλιμάκωση, σπρώχνοντας, ξεπερνώντας, ή και παραμερίζοντας τις συνδικαλιστικές γραφειοκρατικές ηγεσίες που από μόνες τους είτε «κοιμούνται» είτε ασχολούνται με «κοινωνικούς διαλόγους» και «ημερίδες ανάπτυξης» με τους πρωτεργάτες της λιτότητας και των μνημονίων, όπως πρόσφατα επιχείρησε η ΓΣΕΕ - αλλά έκανε πίσω όταν εκδηλώθηκε σθεναρή αντίδραση από αγωνιστικές εργασιακές και πολιτικές συλλογικότητες.

Η συμμετοχή μας σε αγωνιστικές, ταξικές παρατάξεις στα β'βάθμια όργανα δίνει μια προοπτική κλαδικής και πανεργατικής κινητοποίησης και νικηφόρου αγώνα – ξεπερνώντας τις συμβιβασμένες γραφειοκρατικές ηγεσίες. Ο δρόμος μπροστά είναι τραχύς, αλλά προχωράμε με το όραμα ότι ένας άλλος κόσμος είναι δυνατός, αρκεί να παλέψουμε ενωμένοι και μαζικά για να ανατρέψουμε τα τοξικά αδιέξοδα και τη θανατερή μιζέρια και φτώχεια που παράγει ο καπιταλισμός σε σήψη.

Στην INTPAKOM, η παρουσία, οι πρωτοβουλίες και η δράση της «Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ στην INTPAKOM & Συνεργαζόμενοι» τόσο στη θητεία των 2 τελευταίων χρόνων όσο και πα-

λιότερα, έδωσε τον τόνο και στήριξε κάθε αγώνα, κάθε διεκδίκηση, ενεργοποίησε το Σωματείο σαν μηχανισμό-εργαλείο συλλογικό για τα δίκια των εργαζόμενων, έβαλε φρένα στην εργοδοτική αυθαιρεσία, όπως εντελώς πρόσφατα συνέβη και στην INMAINT, οδηγώντας την μαζική απεργιακή κινητοποίηση σε νίκη και δικαίωση. Το ίδιο ισχύει και στα κεντρικά πανεργατικά απεργιακά κατεβάσματα, στα συλλαλητήρια και αλληλέγγυες δράσεις για στήριξη των προσφύγων και μεταναστών, για απόκρουση και καταδίκη των φασιστικών συμμοριών. Αυτές τις μέρες, με πρωτοβουλία της ΓΕΝΟΒΑ, στηρίχθηκε από το σωματείο ο αγώνας των εργατών-μεταναστών της «Κ. Γεωργίου» στον Αυλώνα, επίσης σαν ΓΕΝΟΒΑ συμμετέχουμε στα συλλαλητήρια ενάντια στις φασιστικές επιθέσεις στον Ασπρόπυργο, στα αντιπολεμικά-αντιμπεριαλιστικά συλλαλητήρια κ.ά.

Στις εκλογές στο Σωματείο (ΔΣ) αλλά ταυτόχρονα στα δευτεροβάθμια όργανα (ΠΟΕΜ και ΕΚΑ) οι εργαζόμενοι-μέλη έχουν μια δυνατή, αγωνιστική, ενωτική επιλογή: Να ψηφίσουν και να ενισχύσουν τη ΓΕΝΟΒΑ, να δώσουν συνέχεια και προοπτική - για να πάρουμε πίσω όσα μας έκλεψαν, για να ανοίξουμε το δρόμο για μια ανατροπή αληθινή, όχι «κωλοτούμπες» ή σεχαρισμούς, σύμφωνα με τις ανάγκες και τα συμφέροντά μας.

Βασίλης Συλαϊδής, μέλος ΔΣ και υποψήφιος με την «Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ» στις εκλογές στο Σωματείο Εργαζομένων στον όμιλο INTPAKOM

Νέο μαζικό συλλαλητήριο των συνταξιούχων

Παντός καιρού οι συνταξιούχοι! Παρά την αφόρητη ζέση και τον καυτό ήλιο, οι συνταξιοχικές οργανώσεις έκαναν νέα μαζική συγκέντρωση την Πέμπτη 15 Ιούνη στην πλατεία Εθνικής Αντίστασης, πλημμύρισαν τη Σταδίου και κατέληξαν στην πλατεία Συντάγματος όπου έγιναν χαιρετισμοί και ομιλίες. Είχε προηγηθεί στις 13 Ιούνη μεγάλη συγκέντρωση στη Θεσσαλονίκη, ενώ στις 21 Ιούνη θα γίνει συγκέντρωση των συνταξιούχων της Κρήτης στο Ρέθυμνο (πλατεία Άγνωστου Στρατιώτη, 10.30πμ).

Επίσης, την ίδια μέρα στις 10πμ η Πανελλήνια Ένωση Συνταξιούχων Εκπαιδευτικών οργανώνει κινητοποίηση έξω από το ΕΤΕΑΕΠ (Φιλελλήνων 13- 15, Σύνταγμα) ενάντια στη συνεχιζόμενη καθυστέρηση απονομής των επικουρικών συντάξεων.

Δεκάδες ήταν τα πανό που κατέβασαν οι συνταξιούχοι στη μεγάλη συγκέντρωση της 15ης Ιούνη από πολλές γειτονιές της Αθήνας και από συνταξιουχικούς κλάδους: από τη Νίκαια, από την Καλλιθέα, από το Περιστερί, από το Ίλιον, από τον Άγιο Δημήτριο και τον Άλιμο, από του Ζωγράφου, από τη Νέα Ιωνία, από το Θριάσιο, από το Σύνδεσμο Συνταξιούχων Δημοσίου Ανατολικής Αττικής, από τον Ωρωπό, από το Σύνδεσμο Συνταξιούχων Εφημεριδοπω-



λών και Υπαλλήλων Πρακτορείου Τύπου, από τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Σιδηροδρομικών, από τον Σύνδεσμο Συνταξιούχων ΟΑΣΑ, από την Πανελλήνια Ένωση Συνταξιούχων Εκπαιδευτικών κ.α.

Πούλμαν έφτασαν ακόμη από την Αιτωλοακαρνανία, από την Πελοπόννησο, από τη Φθιώτιδα. Οι χιλιάδες συνταξιούχοι που διαδήλωσαν, με τα συνθήματά τους απαιτούσαν να μπει τέλος στις περικοπές των συντάξεων, να έχουν όλοι δημόσια και δωρεάν περίθαλψη, να σταματήσουν τα ψέματα της κυβέρνησης ότι τάχα φέρνει αντίμετρα.

"Τα αντίμετρά τους είναι μια απάτη, νόμος είναι το δίκιο του εργάτη" ήταν το χαρακτηριστικό σύνθημα που επαναλαμβανόταν. Άλλα συνθήματα: «Με ψίχουλα και ψέματα δεν θα συμβιβαστούμε, όλα τα κλεμμένα τα διεκδικούμε», και «Για τους συνταξιούχους δεν υπάρχει μία -

λεφτά υπάρχουν μόνο για την πλουτοκρατία».

Στο ψήφισμα της συγκέντρωσης που παραδόθηκε στη Βουλή οι συνταξιούχοι αναφέρουν: «Κάνουμε γνωστό σε όλους ότι, τα αιτήματά μας είναι δίκαια, τις συντάξεις μας, τα δικαιώματά, στην Υγεία και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, την κοινωνική προστασία και ασφάλιση τα έχουμε πληρώσει με την δουλειά μας και το αίμα της ζωής μας και τα διεκδικούμε μέχρι τέλους. Δεν πρόκειται να νομιμοποιήσουμε στην συνείδησή μας ότι μας έχει άδικα αφαιρεθεί, δεν το χρωστάμε σε κανένα δανειστή γιατί δεν δανειστήκαμε αλλά δουλέψαμε πολύ σκληρά και δεν πρόκειται να σταματήσουμε τους αγώνες μας τόσο για εμάς αλλά και για τα παιδιά και τα εγγόνια μας που προορίζονται για δούλοι χωρίς συμβάσεις, ωράρια εργασίας, κοινωνική ασφάλιση, Υγεία».

Νεκ. Δ.

24ωρη απεργία στη Ζώνη

Σε 24ωρη απεργία προχωρούν οι εργαζόμενοι στην Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη την Πέμπτη 22 Ιούνη με στόχο την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Απεργιακή συγκέντρωση θα γίνει στις 8πμ έξω από τα Ναυπηγεία Χαλκίτη, ενώ στις 6.30μμ θα ακολουθήσει Γενική Συνέλευση στην κεντρική πύλη στο Πέραμα.

Την απεργία έχουν προκηρύξει το Συνδικάτο Μετάλλου Αττικής και Ναυπηγικής Βιομηχανίας Ελλάδας (παραρτήματα Πειραιά και Σαλαμίνας) και το Σωματείο Ναυπηγοξυλουργών.

Οι εργαζόμενοι στην ανακοίνωσή τους αναφέρουν ότι απαιτούν: «τώρα υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας επαναφέροντας σε ισχύ την τελευταία υποχρεωτική ΣΣΕ (όπως αυτές κηρύχθηκαν υποχρεωτικές με υπουργική απόφαση, ανά ειδικότητα), των ετών 2009-2010, «με α) ανθρώπινες συνθήκες εργασίας – μέτρα υγιεινής και ασφάλειας, β) ανθρώπινα ωράρια (κάτω τα χέρια από το 7ωρο – 5ήμερο – 35ωρο) και γ) μεροκάματα που να μας εξασφαλίζουν, να ζούμε καλύπτοντας τις ανάγκες μας, να μπορούμε να μεγαλώσουμε, να σπουδάσουμε τα παιδιά μας, να πάμε και εμείς λίγες μέρες διακοπές για να ξεκουραστούμε».

Ενάντια στην απεργία κινείται η Χρυσή Αυγή. Τα σωματεία καταγγέλλουν ότι: «σε αυτή την προσπάθεια, αποκαλύπτοντας και τον πραγματικό λόγο για τον οποίο φτιάχτηκε το δουλεμπορικό της Χρυσής Αυγής, μπαίνει μπροστά για να σπάσει η κινητοποίησή μας, να διασπαστεί η ενότητά μας και να υπηρετήσει τα συμφέροντα των μεγαλοεργολάβων στα Ναυπηγεία Χαλκίτη. Μάταιος ο κόπος τους».

ΕΣΠΗΤ

Επιτυχία κατέγραψε η Αριστερή Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στις εκλογές της ΕΣΠΗΤ για ανάδειξη αντιπροσώπων στο συνέδριο της ΠΟΕΣΥ. Το σχήμα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς αναδείχτηκε τρίτη δύναμη κι εξέλεξε έναν αντιπρόσωπο. Ενδεικτικά να αναφέρουμε ότι στις τελευταίες εκλογές για το Δ.Σ της Ένωσης η Αριστερή Πρωτοβουλία για την Ανατροπή, που κατέβαινε τότε για πρώτη φορά, ήταν πέμπτη κατά σειρά παράταξη με λιγότερες ψήφους σε σχέση με σήμερα.

Αναλυτικά τα αποτελέσματα:
ΝΕΑ ΚΙΝΗΣΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ 213 ψήφοι (9 αντιπρόσωποι)
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΝΕΩΣΗ – ΕΝΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ 121 ψήφοι (5 αντιπρόσωποι)
ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΣΤΗΝ ΕΣΠΗΤ 30 ψήφοι (1 αντιπρόσωπος)
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ 23 ψήφοι (1 αντιπρόσωπος)
ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΥΠΟΥ 21 ψήφοι (1 αντιπρόσωπος)
ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ 5 ψήφοι

Συνέχιζαν για 20η μέρα την απεργία οι εργαζόμενοι του Πήγασου, τουλάχιστον μέχρι το μεσημέρι της Τρίτης 20/6 που πραγματοποιούσαν νέα συνέλευση.

Οι απεργγοί βρίσκονται μισό χρόνο απλήρωτοι και το εργασιακό τους μέλλον βρίσκεται στον αέρα καθώς ο ιδιοκτήτης του ιστορικού εκδοτικού οργανισμού, ο Μπόμπολας, οδήγησε τον όμιλο σε κατάρρευση.

“Πάνω στις πλάτες μας χτίστηκε τα προηγούμενα χρόνια μια οικονομική αυτοκρατορία” επισημαίνουν οι απεργγοί. “Σήμερα απειλούμαστε με ξαφνικό θάνατο μέσω της πτώχευσης του Πήγασου, ενώ ο εκδότης Φώτης Μπόμπολας απαλάσσεται με αυτόν τον τρόπο από το ‘βάρος’ των δικαιωμάτων μας και από δάνεια ύψους 166 εκατομμυρίων ευρώ τα οποία στη συνέχεια θα φορτωθούν στους πολίτες. Είμαστε εργαζόμενοι όπως οι υπόλοιποι εργαζόμενοι στη χώρα που τα τελευταία χρόνια βλέπουν το βιοτικό τους επίπεδο να πέφτει, τα δικαιώματά τους να συρρικνώνονται. Γι’ αυτό το λόγο καλούμε όλους, εργαζόμενους και άνεργους, να συμπαρασταθούν στη μάχη που δίνουμε για τα αυτονόητα δικαιώματά μας”.

Εξέλιξη στην υπόθεση του Πήγασου αποτελεί η είδηση ότι στις 26 Ιούλη οι επιχειρήσεις που απαρτίζουν τον όμιλο θα βγουν στο σφυρί. Όπως έγινε με το ΔΟΛ που μετά από μια περίοδο ειδικής διαχείρισης τον αγόρασε ο Μαρινάκης, αντίστοιχα και στον Πήγασο οι τράπεζες -με πολύ πιο γρήγορες διαδικασίες- βγάζουν σε δημόσιο πλειστηριασμό τον οργανισμό, με τη διαφορά ότι στην περίπτωση του Πήγασου θα πουληθούν τμηματικά μία προς μία οι 12 θυγατρικές εταιρίες.

Αυτό βέβαια μόνο ελπίδα δεν μπορεί να αποτελεί για τους εργαζόμενους του Πήγασου.

Η περίπτωση του ΔΟΛ -που λανθασμένα προβαλόταν σαν ελ-



πιδοφόρα προοπτική από διάφορες μεριές- είναι χαρακτηριστική. Με τη μεταβίβασή του στον Μαρινάκη, όλοι οι εργαζόμενοι του ΔΟΛ απολύονται και ταυτόχρονα χάνουν την αποζημίωση απόλυσης αφού ο νόμος της ειδικής εκκαθάρισης δεν προβλέπει χρήματα για αποζημιώσεις. Στην συνέχεια αν θέλει ο νέος ιδιοκτήτης τους προσλαμβάνει ή όχι και με τους μισθούς και τα δικαιώματα που θέλει αυτός. Δεν υποχρεούται να τους προσλάβει σύμφωνα με το νόμο της ειδικής εκκαθάρισης. Έτσι βρίσκονται και όλοι απολυμένοι και απλήρωτοι και με πετσοκομμένα δικαιώματα σε ενδεχόμενη επαναπρόσληψη.

Διαδικασία εκκαθάρισης

Εν τω μεταξύ τα χρήματα που θα πάρουν οι εργαζόμενοι από όλη αυτή τη διαδικασία εκκαθάρισης είναι ό,τι περισσέψει που στην καλύτερη περίπτωση ισοδυναμούν με δύο μισθούς. Είναι προφανές ότι ο Πήγασος θα πουληθεί πολύ λιγότερο από τον

Ο Πήγασος στα χέρια των εργαζομένων

ΔΟΛ και μάλιστα κομμάτι - κομμάτι, φέρνοντάς τους σε ακόμα χειρότερη θέση από τους συναδέλφους τους στο πρώην συγκρότημα Λαμπράκη. Είναι σαφές ότι επιχειρείται η διάσπασή τους, καθώς οι εργαζόμενοι στη μια θυγατρική μπορεί να έχουν δουλειά αν βρεθεί αγοραστής, ενώ στην άλλη που θα μείνει απούλητη όχι.

Οι εργαζόμενοι του Πήγασου δεν έχουν να περιμένουν τίποτα από το αν και ποιός θα είναι ο επόμενος μεγαλοκαρχαρίας που θα “επενδύσει” στον τομέα στον οποίο δουλεύουν.

Ρεαλιστική και προς το συμφέρον των εργαζόμενων είναι η προοπτική που βάζουν οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες των Financial Crimes. Έχοντας τα -όχι παλιά- παραδείγματα εντύπων που οι ιδιοκτήτες τους τα οδήγησαν στα βράχια και οι εργαζόμενοι τα πήραν στα χέρια τους, αλλά και τη νικηφόρα εμπειρία της ΕΡΤ, η αγωνιστική πρότασή τους είναι η συνέχιση της απεργίας, η κατάληψη των εγκαταστάσεων

και η έκδοση απεργιακών φύλλων, διεκδικώντας να εξασφαλίσει το κράτος τη λειτουργία των εντύπων, με τον έλεγχο στα χέρια των εργαζόμενων και την πληρωμή των “σπασμένων” από την προσωπική περιουσία των παλιών ιδιοκτητών.

Είναι άλλωστε σκάνδαλο ο Μπόμπολας και η οικογένειά του να βγαίνουν λάδι -νομικά να θεωρούνται ότι ‘δεν πληρώνουν γιατί δεν έχουν’- τη στιγμή που οι επιχειρηματικές τους δραστηριότητες εκτείνονται από το Κατάρ μέχρι τη Χιλή κι από τα διόδια της Αττικής Οδού μέχρι τη διαχείριση απορριμμάτων.

Είναι η προοπτική που μπορεί να εξασφαλίσει τις δουλειές, τους μισθούς και τα δικαιώματα για τους εργαζόμενους αλλά και να δώσει την κατεύθυνση για τα ΜΜΕ που θέλει κι έχει ανάγκη η εργαζόμενη πλειοψηφία. Όχι μονιαικά φερέφωνα αλλά βήμα για τον κόσμο που παλεύει.

Σ.Μ.

ΕΣΗΕΑ Όχι στα γραφειοκρατικά παιχνίδια Συσπείρωσης-Δεξιάς

Μαζί του συντάχθηκε και η Μαρία Αντωνιάδου των Ενωμένων δημοσιογράφων προεδρεύουσα του Δ.Σ της ΕΣΗΕΑ. Καθότι το Δ.Σ της ΕΣΗΕΑ δεν έχει συγκροτηθεί μετά τις πρόσφατες εκλογές, η δεξιά και η κυβερνητική παράταξη χρησιμοποίησαν τον όρο που λέει ότι σε τέτοιες περιπτώσεις χρειάζεται ομοφωνία προκειμένου να ακυρώσουν την απόφαση των εργαζομένων.

Η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή σε ανακοίνωσή της καταγγέλει αυτή την συνδιαλλα-

γή μέσα στο ΔΣ κι “απαιτεί και από τα άλλα μέλη του νέου ΔΣ της ΕΣΗΕΑ να παρέμβουν άμεσα και να στηρίξουν την απεργιακή κινητοποίηση των εργαζομένων στην Αυγή όπως είναι η απόφαση της συνέλευσής τους”.

Ανάλογος απεργιακός αναβρασμός για την καταβολή των δεδουλευμένων είναι σε εξέλιξη και στο ραδιοφωνικό σταθμό του κυβερνώντος κόμματος, το Κόκκινο 105.5.

ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΣ Μαζικό συλλαλητήριο

Το μαζικό αντιφασιστικό συλλαλητήριο στον Ασπρόπυργο στις 17 Ιούνη, σε συνέχεια εκείνου που είχε προηγηθεί ένα μήνα νωρίτερα στις 13 Μάη στην Γκορυτσά, ήταν ένα δυνατό χαστούκι στο ρατσισμό, τις φασιστικές συμμορίες και όσους τους καλύπτουν.

Καταρχήν, έδειξε ότι οι φασίστες και οι ρατσιστές είναι μειοψηφία στον Ασπρόπυργο. Εκατοντάδες μετανάστες εργάτες στην πλειοψηφία τους από το Πακιστάν και αντιφασίστες διαδήλωσαν μέσα από δεκάδες δρόμους της πόλης χωρίς να υπάρξει καμιά αρνητική αντίδραση ή σύγκρουση με τους κατοίκους της περιοχής. Μόνη εξαίρεση η αποτυχημένη απόπειρα μιας οργανωμένης φασιστικής συμμορίας 15 ατόμων να προβοκάρει την πορεία.

Αντιθέτως, ο κόσμος στην πλειοψηφία του καθόταν και συζητούσε με τους διαδηλωτές που είχαν έρθει από άλλα σημεία και πολλοί ήταν εκείνοι που υπέγραφαν το κείμενο καταγγελίας των ρατσιστικών επιθέσεων. Δεν είναι τυχαίο ότι μετά τις παρεμβάσεις της ΚΕΕΡΦΑ, της Ένωσης Μεταναστών Εργατών και της Πακιστανικής Κοινότητας, το Εργατικό Κέντρο Ελευσίνας έχει ανακοινώσει ότι θα αναλάβει πρωτοβουλίες ενάντια στο ρατσισμό.

Δεύτερον, πέτυχε να μην περάσουν οι μεθοδεύσεις του δημάρχου Ασπροπύργου ο οποίος με επιστολή στον υπουργό Προ.Πο. ζητούσε να απαγορευτεί η συγκέντρωση στην οποία καλούσαν συνδικάτα και φορείς, όπως ... η ΑΔΕΔΥ και η ΟΕΝΓΕ!

Απομόνωση

Απομονώθηκαν όλες οι απόπειρες που έκαναν «αστυνομικές πηγές», τοπικοί κονδυλοφόροι της Χ.Α και φυσικά ο δήμαρχος Μελετίου να καλλιεργήσουν κλίμα τρομοκρατίας στους κατοίκους, λέγοντας ακατάσχετα ψέματα, συκοφαντίες και ρατσιστικά κατασκευάσματα. Στην εμετική ακατάληπτη ανακοίνωσή που έβγαλε ο δήμαρχος (αναπαράγοντας όλο το χρυσαυγίτικο οπλοστάσιο του διαδικτύου γράφοντας ότι η «ΚΕΕΡΦΑ είναι ΜΚΟ» κλπ) έκανε λόγο ανάμεσα σε άλλα: Για «εισαγόμενους διαδηλωτές που επιδίωξαν να προκαλέσουν επεισόδια». Για «θεάρεστη δράση» εγχώριων και αλλοδαπών Ρομά... Για «άνομη προσπάθεια να δοθεί ιδεολογικό υπόβαθρο στην κατηγοριοποίηση των παρανόμων! Όλων εκείνων, που έχουν μετατρέψει σε κόλαση τη ζωή των πολιτών της δυτικής Αττικής!»

Οι συλλήψεις που έγιναν τη μέρα τη συγκέντρωσης στον Ασπρόπυργο δεν ήταν βέβαια ούτε Πακιστανοί εργάτες ούτε αλληλέγγυοι. Ήταν μέλη της ρατσιστικής συμμορίας που η ανοχή και η κάλυψη τόσων χρόνων από δημοτική αρχή και αστυνομία έχει αποθρασύνει σε τέτοια βαθμό ώστε να επιτίθεται στην ίδια την ΕΛ.ΑΣ με πέτρες και μολότοφ τραυματίζοντας μάλιστα και ένα αστυνομικό σύμφωνα με την ανακοίνωση της τελευταίας. Χρειάστηκε να συμβεί αυτό για να σταματήσει η ασυλία των φασιστών στον Ασπρόπυργο.

Τρίτο, ο αγώνας των εργατών γης της Γκορυτσάς μαζί με την απεργία στην εταιρία Γεωργίου στον Αυλώνα τις ίδιες μέρες έδειξαν ότι οι μετανάστες εργάτες βρίσκονται στην πρωτοπορία του αγώνα ενάντια στο ρατσισμό, το φασισμό και τις εργοδοτικές επιθέσεις. Είναι παράδειγμα αγώνα για όλη την εργατική τάξη και βέβαια για την Αριστερά για το πώς μπορεί να συγκρουστεί με τα μνημόνια. Ενωτικά, άφοβα, επικοινωνώντας ανοιχτά με τον κόσμο, έχοντας στην πρώτη γραμμή τα συνδικάτα.

Τα συλλαλητήρια στον Ασπρόπυργο έχουν σπλίσει με θάρρος τους εργάτες γης στον καθημερινό δύσκολο αγώνα τους, με αίτημα να σταματήσουν εντελώς οι ρατσιστικές δολοφονικές επιθέσεις στην Γκορυτσά και να καταδικαστούν οι δράστες. Και είναι ένας αγώνας που το επόμενο διάστημα μπορεί να συνεχιστεί με καλύτερους όρους.

Τη Δευτέρα 19 Ιούνη, η Εισαγγελία του Άρειου Πάγου παρέλαβε το φάκελο με τις επιθέσεις στην Γκορυτσά και ετοιμάζεται να διατάξει ανάκριση για τη δράση της φασιστικής συμμορίας (βλέπε σελίδα 12). Η 17η Ιούνη στον Ασπρόπυργο, δεν είναι το τέλος αλλά η αρχή ενός αγώνα, που δεν πρόκειται να κριθεί μόνο μέσα στις δικαστικές αίθουσες, αλλά κυρίως στο δρόμο.

Γιώργος Πίπτας



στο πλευρό των μεταναστών εργατών

Πάνω από χίλια πεντακόσια άτομα συμμετείχαν το Σάββατο 17 Ιουνίου στο αντιφασιστικό συλλαλητήριο στην πλατεία Δημαρχείου Ασπρόπυργου και στη συνέχεια βάδισαν με πορεία προς το Αστυνομικό Τμήμα της περιοχής - παρά τη διαρκή δυνατή βροχή που κράτησε όλο το απόγευμα.

Τα συνθήματα «Ούτε στον Ασπρόπυργο ούτε πουθενά, τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά», «Εργάτες ενωμένοι, ποτέ νικημένοι» και «Κλείστε τα στρατόπεδα τα ρατσιστικά, ανοίξτε τα εργοστάσια τα κλειστά» αντήχησαν στις γειτονιές του Ασπρόπυργου. Στη πλατεία Δημαρχείου έγιναν ομιλίες και χαιρετισμοί εκ μέρους της ΟΕΝΓΕ, της ΕΛΜΕ Δυτικής Αττικής (Ασπρόπυργου-Ελευσίνας κλπ), της Πακιστανικής Κοινότητας, της ΛΑΕ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της ΚΕΕΡΦΑ.

Εκατοντάδες μετανάστες εργάτες διαδήλωσαν στην κορυφή της πορείας. Μπροστά ήταν το πανό της Ένωσης Μεταναστών Εργατών γης Γκορυτσάς, ακολουθούσε το πανό της Πακιστανικής Κοινότητας, μετά εκείνο των απεργών εργατών της Κ. Γεωργίου ΑΕ. Με πανό διαδήλωσαν επίσης η ΑΔΕΔΥ, ο Σπουδαστικός Σύλλογος ΣΓΤΚΣ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΟΡΜΑ, ο Αντιφασιστικός Συντονισμός Αθήνας-Πειραιά και άλλοι. Η πορεία μετά τη διαμαρτυρία στο Αστυνομικό Τμήμα επέστρεψε στην πλατεία Δημαρχείου, όπου εκατό ακόμη περίπου Πακιστανοί εργάτες που είχαν έρθει καθυστερημένα να μπήκαν με συνθήματα και αυτοί στη διαδήλωση.

«Είμαι εργάτης γης και μένω στην περιοχή έντεκα χρόνια» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Τουρ** από την Γκορυτσά που διαδήλωνε στην κορυφή της πορείας φωνάζοντας «Ποτέ ξανά φασισμός». «Εδώ έχουν χτυπήσει πολλά παιδιά, μέχρι τις 13 Μάη έγιναν πολλές επιθέσεις, αλλά με τη διαδήλωση που κάναμε τους σταματήσαμε, γι' αυτό συνεχίζουμε. Σήμερα είμαστε εδώ με την Ένωση Μεταναστών Εργατών και ζητάμε να τιμωρηθούν οι δράστες».

Στην πλατεία Δημαρχείου, από νωρίς άρχισαν να καταφθάνουν διαδηλωτές με τα λεωφορεία που έβαλε η ΚΕΕΡΦΑ από πέντε διαφορετικά σημεία της Αθήνας. Η Πακιστανική Κοινότητα οργάνωσε επίσης την μεταφορά Πακιστανών εργατών με λεωφορεία από **Νίκαια, Ρέντη, Αυλώνα, Νέα Ιωνία, Μενίδι** και **Άνω Λιόσια**, ενώ με τα πόδια ή με τα λεωφορεία άρχισαν να καταφθάνουν οι εργάτες γης από την Γκορυτσά, τον Ασπρόπυργο και άλλες κοντινές περιοχές. «Εμείς ήρθαμε εδώ για συμπαρατάσταση, για να πιέσουμε και να σταματήσουν να χτυπάνε τους μετανάστες, είμαστε όλοι μια γροθιά» μας είπε ένας από τους Πακιστανούς απεργούς της εταιρίας Κ. Γεωργίου ΑΕ που ήρθαν με το πανό τους από τον Αυλώνα για να δείξουν την αλληλεγγύη τους στους εργάτες γης.

«Ήρθα εδώ να υποστηρίξω ένα δίκαιο αγώνα και υπάρχουν σαν κι εμένα πολλοί άνθρωποι που έχουν τις ίδιες απόψεις για τον κόσμο, για τον ανθρωπισμό, ενάντια στο φασισμό» μας είπε η **Ευαγγελία Ντερίμ**, νοσηλεύτρια στο νοσοκομείο Αγλαΐα Κυριακού που μαζί με άλλους δημόσιους υπάλληλους διαδήλωνε με



το πανό της ΑΔΕΔΥ.

«Συμμετέχω σήμερα στη διαδήλωση στον Ασπρόπυργο γιατί είναι ενάντια στο ρατσισμό και υπέρ των δικαιωμάτων των εργαζομένων» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Μαχντί**, Αφγανός πρόσφυγας από το camp του Σχιστού. «Πήραμε απόφαση στη σχολή να κατεβούμε σήμερα εδώ για να πούμε Όχι στο φασισμό, έξω οι φασίστες από τον Ασπρόπυργο, από κάθε γειτονιά» μας είπε ο **Αργύρης Σκούρτης**, φοιτητής στη σχολή ΣΓΤΚΣ.

“Οι φασίστες φυλακή”

Οι ομιλίες στη συγκέντρωση άρχισαν ταυτόχρονα με τη δυνατή βροχή. «Ευχαριστούμε πολύ που είστε εδώ, ούτε ήλιος ούτε βροχή μπορούν να μας σταματήσουν. Είμαστε όλοι εδώ σήμερα γιατί δεν θέλουμε να αφήσουμε μόνους τους, τους εργάτες γης της Γκορυτσάς. Είμαστε δίπλα τους γιατί ο νόμος και η αστυνομία δεν είναι. Οκτώ μήνες τώρα δεν έγινε ούτε μια σύλληψη» είπε ο πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας **Τζαβέντ Ασλάμ**. «Οι φασίστες να πάνε φυλακή».

«Αυτές οι γειτονιές έχουν μια τεράστια παράδοση εργατικών αγώνων. Την δεκαετία του '70 είχαμε την απεργία των Ελλήνων και Πακιστανών εργατών της Νάσιοναλ Καν. Είχαμε τα τελευταία χρόνια την απεργία στη Χαλυβουργία και την απεργία των εργατών στην Γενική Ανακύκλωση, τώρα έχουμε τον αγώνα των εργατών γης ενάντια στις φασιστικές επιθέσεις» τόνισε στην ομιλία της η **Λίλιαν Μπουράτη** από την ΚΕΕΡΦΑ Δυτικών. «Δεν θα αφήσουμε καμιά φασιστική συμμορία να διασπάσει την τάξη μας, παλεύουμε ενωμένοι ενάντια στα μνημόνια και τον φασισμό».

Εκ μέρους της ΟΕΝΓΕ που είχε πάρει απόφαση συμμετοχής στο συλλαλητήριο, χαιρέτησε η **Ζαννέτα Λυσικάτου**, γιατρός στο νοσοκομείο Άγιος Σάββας: «Τα συνδικάτα είναι αλληλέγγυα στους εργάτες γης της Γκορυτσάς και απαιτούν να τιμωρηθεί η φασιστική συμμορία. Η Ομοσπονδία των γιατρών καταγγέλλει τις ρατσιστικές δολοφονικές επιθέσεις και την απρόκλητη επίθεση της ΕΛ.ΑΣ στην προηγούμενη διαδήλωση που έγινε στην Γκορυτσά στις

13 Μάη. Η δύναμή μας είναι τα συνδικάτα μας».

«Είμαστε εδώ σήμερα και οι φοιτητές από το ΤΕΙ Αθήνας στο Αιγάλεω και θα συνεχίσουμε να δίνουμε τις μάχες μαζί με τους εργάτες όλου του κόσμου, πρόσφυγες, μετανάστες και ντόπιους ενάντια στο ρατσισμό, το σεξισμό, τις διακρίσεις και το σύστημα που τα γεννάει. Μαζί θα νικήσουμε» τόνισε στον χαιρετισμό της η **Βασίλεια Χαρλαύτη**, φοιτήτρια στη ΣΓΤΚΣ.

Εκ μέρους της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ χαιρέτησε ο **Θανάσης Διαβολάκης**: «Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ χαιρετίζει τη σημερινή συγκέντρωση, τους εργαζόμενους ντόπιους και μετανάστες, τη νεολαία που δεν φοβούνται ούτε τους φασίστες ούτε τη βροχή. Σε αυτές τις φτωχές γειτονιές της Δυτικής Αττικής, οι χρυσαυγίτες προσπαθούν να εκμεταλλευτούν αυτήν την κατάσταση για να στρέψουν φτωχούς ενάντια σε φτωχούς και εργάτες ενάντια σε εργάτες. Δεν θα τους αφήσουμε!»

Εκ μέρους της Επιτροπής Δικαιωμάτων της ΛΑΕ χαιρετισμό απηύθυνε η **Μάνια Μπαρσέφσκι**: «Θέλω να εκφράσω την αμέριστη αλληλεγγύη μας στους εργάτες που όλο αυτό το διάστημα δέχονται επιθέσεις σε μια περίοδο που το τέρας του φασισμού προσπαθεί να σηκώσει κεφάλι εκμεταλλευόμενο μεταξύ άλλων την υποταγή της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Να μην επιτρέψουμε σε αυτό το τέρας του φα-

σισμού να σηκώσει ποτέ το κεφάλι. Να αντιταχθούμε στη συνεργασία του τοπικού αστυνομικού τμήματος και του Δήμου Ασπρόπυργου που για άλλη μια φορά έβγαλε ανακοίνωση για να συμπαραταχθεί με τους φασίστες. Υπερασπιζόμαστε τους μετανάστες εργάτες έχοντας επίγνωση ότι υπερασπιζόμαστε τους ίδιους μας τους εαυτούς».

«Είμαστε εδώ για να απαιτήσουμε να μπει τέλος στη δράση της φασιστικής ομάδας που δρα αποκάλυπτα στην Γκορυτσά του Ασπρόπυργου με δολοφονικές επιθέσεις στους δρόμους, στα λεωφορεία, στα χωράφια» τόνισε ο συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, **Πέτρος Κωνσταντίνου**, που ήταν ο τελευταίος ομιλητής.

Κάλεσμα στο συλλαλητήριο είχε κάνει και το Σωματείο Εργατοϋπαλλήλων Καπνοβιομηχανίας Παπαστράτος που ανέφερε ανάμεσα σε άλλα: «Ο Ασπρόπυργος και η Ελευσίνα είναι μια περιοχή γεμάτη βιομηχανίες. Το ‘ατύχημα’ στην εταιρία Top Gas με τους εργάτες, ντόπιους και Πακιστανούς, να χαροπαλεύουν έφερε στην επιφάνεια την άγρια εκμετάλλευση και τη μαύρη δουλειά στην περιοχή. Καλούμε όλους τους εργαζόμενους της Παπαστράτος στο αντιφασιστικό συλλαλητήριο στην Πλατεία Δημαρχείου του Ασπρόπυργου. Με τη μαζική οργάνωση όλων στα συνδικάτα, ντόπιων και μεταναστών, μπορούμε να παλέψουμε ενάντια στη φτώχεια, την ανεργία, τη μαύρη εργασία, το ρατσισμό και το φασισμό».

Στη διάρκεια της πορείας στα πεζοδρόμια, σύντροφοι-ισσες της ΚΕΕΡΦΑ μοίραζαν προκηρύξεις, συζητούσαν με τον κόσμο σε σπίτια, καφετέριες και μάζευαν υπογραφές που ζητούσαν την καταδίκη των επιθέσεων και το κλείσιμο των γραφείων της Χ.Α. στην περιοχή.

«Υπήρχε θετική ανταπόκριση. Οι περισσότεροι ήξεραν για τις επιθέσεις στην Γκορυτσά και έλεγαν ότι πρέπει να σταματήσει το φαινόμενο» μας είπε η **Μαρία**. «Στόχος ήταν να μπορέσουμε να επικοινωνήσουμε με τον κόσμο, και παρά τη συνεχή βροχή, η προσπάθειά μας είχε αποτέλεσμα, όχι μόνο πουλήσαμε εφημερίδες αλλά υπήρχε και κόσμος που άφηνε και τηλέφωνα για επικοινωνία».

Στο τέλος της πορείας εκατοντάδες Πακιστανοί εργάτες πήγαν στο τζαμί στον Ασπρόπυργο όπου έφαγαν όλοι μαζί καθώς ήταν σε εξέλιξη η νηστεία του Ραμαζανιού.

Γ.Π.

Κλούβες, ΜΑΤ και φασιστικές προκλήσεις

Όταν η πορεία έφτασε, από την πλατεία Δημαρχείου όπου είχε ξεκινήσει, στο Αστυνομικό Τμήμα Ασπρόπυργου, συνάντησε δύο κλούβες να έχουν κλείσει τους δύο δρόμους πρόσβασης και τα ΜΑΤ παραταγμένα.

Αντιπροσωπεία των διαδηλωτών διαμαρτυρήθηκε στους επικεφαλής της αστυνομίας για το γεγονός ότι ενώ το τμήμα φυλασσόταν σαν φρούριο, λίγα μόλις λεπτά νωρίτερα, μια ομάδα δεκαπέντε περίπου φασιστών με σαφή στόχο να προβοκάρει τη διαδήλωση, δρούσε ανενόχλητη στα στενά παραπλεύρως της πορείας. Όπως κατήγγειλε χαρακτηριστικά η ΚΕΕΡΦΑ: «Η γνωστή φασιστική ομάδα έκανε από την αρχή την εμφάνισή της στον Ασπρόπυργο και η Αστυνομία την ανεχόταν για πάνω από μία ώρα».

Ο Διευθυντής Αστυνομίας Δυτικής Αττικής ταξίαρχος **Γ. Ψωμάς** απάντησε ότι η αστυνομία έχει προχωρήσει σε προσαγωγές. Αργότερα η αστυνομία ανακοίνωσε (ΑΜΠΕ) «τη σύλληψη επτά ατόμων για τα επεισόδια που σημειώθηκαν το βράδυ του Σαββάτου στον Ασπρόπυργο».



“**Η** απεργία της ΕΑΣ δεν είναι απλά μια μεμονωμένη εργατική σύγκρουση. Είναι μια πολιτική μάχη, που από την έκφασή της θα εξαρτηθούν συνολικά οι πολιτικές εξελίξεις. Μια μάχη που από το αν θα κερδίσει ή όχι, θα καθοριστεί σε μεγάλο βαθμό το αν θα μπορεί να περνά τα μέτρα της η Νέα Δημοκρατία, ακόμα και το αν θα παραμείνει σαν κυβέρνηση. Το «ή ταν ή επί...ΕΑΣ» σημαίνει ότι η κυβέρνηση έχει πλήρη επίγνωση της κόντρας που παίζεται”.

Η εκτίμηση του ΣΑΚ Νο 2 το Σεπτέμβρη του 1992 για την απεργία των εργαζόμενων στα λεωφορεία της Αθήνας ήταν μειοψηφική την περίοδο που γραφόταν. Η δεκαετία του '90 είχε ανοίξει με την καταρρευση των καθεστώτων της Ανατολικής Ευρώπης και το “θρίαμβο του καπιταλισμού”. Η άρχουσα τάξη διεθνώς είχε περάσει στην αντιπίθεση -όχι μόνο οικονομικά και πολιτικά αλλά και ιδεολογικά. Οι προεκλογικές αφίσες της Νέας Δημοκρατίας το 1990 είχαν σα φόντο το γκρεμισμένο τείχος του Βερολίνου: ο καπιταλισμός νίκησε, έλεγαν.

Κι όμως ένα χρόνο αργότερα από εκείνο το άρθρο, το Σεπτέμβρη του 1993, ο Μητσοτάκης κατέρρεε αποδεικνύοντας ότι η εργατική τάξη είχε τη δύναμη να ανατρέψει μια κυβέρνηση που θεωριόταν ανίκητη μόλις τρία χρόνια πριν. Το ΣΑΚ είχε καταφέρει να παίξει το δικό του ρόλο σε αυτή την εξέλιξη. Και αντίστοιχη ήταν η πορεία του στη συνέχεια.

Εκτός από την πτώση Μητσοτάκη στην Ελλάδα, το 1993 είχε σηματοευτεί από κινητοποιήσεις στην Air France στη Γαλλία, απεργία μεταλλεργατών στη Γερμανία, γενική απεργία στην Ιταλία. Η περίοδος αυτή “έκλεισε” στα τέλη του 1995 με τον “καυτό Δεκέμβρη” στη Γαλλία. “Για πάνω από ένα μήνα οι απεργίες παράλυσαν τα πάντα: τα τρένα έμειναν ακίνητα στους σταθμούς, τα γραμματα στοιβάχτηκαν στα κέντρα διαλογής, τα σχολεία και τα νοσοκομεία έκλεισαν. Πανικόβλητη η δεξιά κυβέρνηση της Γαλλίας αναγκάστηκε να τραπεί σε άτακτη υποχώρηση. Το '95 θα μείνει

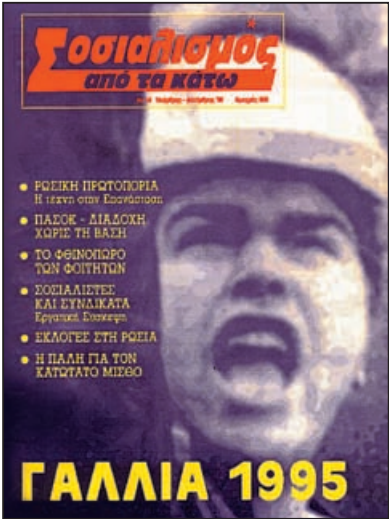
στην ιστορία της Γαλλίας σαν μια από τις πολύ μεγάλες στιγμές του εργατικού κινήματος, δίπλα στο '36 και το '68”, έγραφε το ΣΑΚ Νο 18, αφιερωμένο στο απεργιακό κίνημα του Δεκέμβρη.

Οι απεργιοί και οι διαδηλωτές μετρούνταν όχι σε χιλιάδες αλλά σε εκατομμύρια εκείνο το Δεκέμβρη στο Παρίσι. Η ταμπέλα “απεργία” ήταν αναρτημένη για τέσσερις ολόκληρες βδομάδες παντού: στους σιδηροδρομικούς σταθμούς, τα σχολεία, τις τράπεζες, ακόμα και τα συννοικιακά καταστήματα ήταν κλειστά. Για το ΣΑΚ, η απεργία στη Γαλλία ήταν σημείο καμπής για το εργατικό κίνημα παγκόσμια. Μια μεγάλη εργατική τάξη, στην καρδιά του ευρωπαϊκού καπιταλισμού, είχε αρνηθεί να αποδειχτεί τις θυσίες που προσπαθούσαν να τις επιβάλλουν και είχε κερδίσει. Το πιο σημαντικό ήταν ότι ο γαλλικός Δεκέμβρης έκανε σκόνη τα ιδεολογήματα του “θριάμβου του καπιταλισμού” διεθνώς, εκτιμούσε το περιοδικό.

Καταλήψεις

Η Ελλάδα δεν ήταν εξαίρεση όπως απέδειξαν οι αγώνες ενάντια στην κυβέρνηση **Σημίτη** τα επόμενα χρόνια. Η απεργία διαρκείας των καθηγητών το 1997 σε συνδυασμό με τις φοιτητικές και μαθητικές καταλήψεις την ίδια και την επόμενη χρονιά ενάντια στις εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις του Αρσένη, οι συγκρούσεις στα εξεταστικά κέντρα ενάντια στον διαγωνισμό του ΑΖΕΠ, όλες οι εργατικές μάχες όπως της Ολυμπιακής ενάντια στα “πακέτα εξυγίανσης” ή η απεργία διαρκείας στην Ιονική ενάντια στην ιδιωτικοποίηση ήταν μάχες που έγιναν κέντρο στις σελίδες του περιοδικού.

Τα πολιτικά συμπεράσματά του ήταν επίσης κρίσιμα. “Η σύγκρουση των συνδικάτων με την κυβέρνηση Σημίτη δεν είναι μια σειρά από συνδικαλιστικές μάχες. Χιλιάδες εργαζόμενοι μπαίνουν σε διαδικασίες πολιτικής ανταρσίας και έρχονται σε ρήξη με τις δεξιές ρεφορμιστικές ηγεσίες του «εκαυγχρονισμού». Τα ιδεολογήματα πάνω στα οποία στήριξε την ηγεμονία του ο Σημίτης βρίσκονται



Οι μάχες μιας 25ετίας



σε κρίση. Οι αντιλήψεις ότι ο μαχητικός συνδικαλισμός είναι «ξεπερασμένος», ότι η εργατική τάξη και τα συνδικάτα «έχουν αποδυναμωθεί», ότι η σύγκρουση με τους καπιταλιστές είναι «ασύμφορη περιπέτεια» - όλα αυτά σπάνε και στα μυαλά και τη δράση όλο και περισσότερων εργατών”, έγραφε το ΣΑΚ Νο 27.

Σιάτλ

Το Νοέμβρη του 1999 η μαζική ανταρσία “χτύπησε” την καρδιά του καπιταλισμού, τις ΗΠΑ. Στις 30 Νοέμβρη χιλιάδες ακτιβιστές συγκεντρώθηκαν στο **Σιάτλ** -την “πρωτεύουσα” της Microsoft και της Boeing- για να διαδηλώσουν ενάντια στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου. Η αστυνομία τους χτύπησε αλύπητα. Αλλά στο τέλος νίκησαν: το συνέδριο του ΠΟΕ διαλύθηκε. Ήταν μια τέραστια νίκη, που επρόκειτο να αλλάξει, μέσα στους επόμενους μήνες, ριζικά την εικόνα του πλανήτη.”

“Η τεράστια διαδήλωση ενάντια στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου στο Σιάτλ στις 30 Νοέμβρη του 1999”, έγραφε το τεύχος του ΣΑΚ Νο 34, “συμβολίζει μια στροφή μεγάλης πολιτικής σημασίας. Δέκα χρόνια πριν, η κατάρρευση των σταλινικών καθεστώτων συνοδεύτηκε από τη θριαμβολογία των υποστηρικτών της αγοράς που συνοψιζόταν στη φράση του Φράνσις Φουκουγιάμα «Το τέλος της Ιστορίας». Η δεκαετία του '90 σηματοεύτηκε από αύξηση της φτώχειας και της ανισότητας, προκλητικά κέρδη για τους πλούσιους, χτύπημα του κράτους πρόνοιας, περιβαλλοντική καταστροφή παγκοσμίως. Η αντίδραση σε όλα αυτά ήταν μια εξέγερση που είχε σαν στόχο το σύστημα που το 1989 υποτίθεται ότι κατάφερε να νικήσει και να επιβληθεί. Όπως έγραφε το βδομαδιατίκο γερμανικό πε-

ριοδικό Der Spiegel, η νέα χιλιετία ξεκίνησε με μια εξέγερση ενάντια στον καπιταλισμό”.

Ποιοτική αλλαγή

Δε συμφωνούσαν όλοι με αυτές τις εκτιμήσεις. Για την ακρίβεια, το ΣΑΚ ήταν από τις λίγες φωνές μέσα στην αριστερά που κατάλαβαν τη σημασία του Σιάτλ και τη γέννηση του αντικαπιταλιστικού κινήματος. “Το Σιάτλ αντιπροσωπεύει μια ποιοτική αλλαγή στην ανάπτυξη αυτής της αντικαπιταλιστικής συνείδησης. Και η μαζικότητα και ο χαρακτήρας των διαδηλώσεων ήταν κάτι καινούργιο...”, συνέχιζε το ίδιο άρθρο. Γι’ αυτό και μπήκε από την πρώτη στιγμή στη μάχη για να μεταφέρει τον αέρα του αντικαπιταλισμού στην Ελλάδα και όλη την Ευρώπη.

Η πρόκληση ήταν άμεση. Το Σεπτέμβρη του 2000 γινόταν η σύνοδος του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας στην **Πράγα**. Ο στόχος “να κάνουμε την Πράγα το Σιάτλ της Ευρώπης” έγινε στόχος του περιοδικού. Το ΣΑΚ Νο 36 ήταν αφιερωμένο στην προετοιμασία της διαδήλωσης. Η πρώτη σελίδα ξεκινούσε με τη διακήρυξη 12 ευρωπαϊκών κομμάτων, κινήσεων και οργανώσεων που έκλεινε με την υπόσχεση: “Δεσμευόμαστε να οργανώσουμε τη μεγαλύτερη δυνατή κινητοποίηση για την Πράγα. Ο καπιταλισμός είναι ικανός με τους πολέμους και την οικολογική καταστροφή να αφανίσει την ανθρωπότητα από τον πλανήτη. Ας ενωθούμε για να απαλλάξουμε τον κόσμο από ένα σύστημα που ωφελεί τους λίγους φορτώνοντας ένα τόσο μεγάλο κόστος στους πολίτες.”

“Η μαζικότητα της διαδήλωσης, που ανάγκασε τους αντιπροσώπους της συνόδου έντρομους να κλείσουν τη διαδικασία πρόωρα, άνοιξε το δρόμο στην επιτυχία της διαδήλωσης στη **Γένοβα** το 2001 που πα-



ραμένει η κινητοποίηση-σύμβολο του αντικαπιταλιστικού κινήματος. Η ίδια η διαδήλωση, με τη δολοφονία του **Κάρλο Τζουλιάνι**, άνοιξε μια τεράστια συζήτηση για το πώς προχωράμε, αν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τη βία του κράτους ή αν πρέπει να εγκαταλείψουμε την τακτική των μεγάλων αντικαπιταλιστικών διαδηλώσεων. Σε αυτή τη συζήτηση, το περιοδικό ήταν ένα πολύτιμο όπλο στα χέρια των ακτιβιστών. Το τεύχος Νο 40 το Σεπτέμβρη του 2001 ήταν αφιερωμένο στο κρίσιμο ερώτημα “Μετά τη Γένοβα, πώς συνεχίζουμε;”

Σύνδεση

“Όμως, το ΣΑΚ δεν “περιορίστηκε” στην οργάνωση των αντικαπιταλιστικών διαδηλώσεων. Ταυτόχρονα, έδινε τη μάχη να μοιλάσει με τις ιδέες του αντικαπιταλισμού το εργατικό κίνημα στην Ελλάδα. Οι πανεργατικές απεργίες το 2001, παραμονές της Γένοβα, που έβαλαν στο “ψυγείο” το ασφαλιστικό του **Γιαννίση**, κατέγραψαν αυτή τη σύνδεση. “Σε όλους τους εργατικούς χώρους οι πρωταγωνιστές των πανεργατικών απεργιών και των ανταρσιών ενάντια στον Σημίτη είναι ανοιχτοί στις ιδέες του αντικαπιταλισμού. Για πρώτη φορά από τη Μεταπολίτευση υπάρχει η δυνατότητα αυτές οι ιδέες να ξεκαθάρουν επαναστατών και να αγκαλιάζουν ολόκληρα κομμάτια από τη βάση των ρεφορμιστικών κομμάτων, και του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΝ και του ΚΚΕ. Είναι εφικτό, σε όλους τους εργατικούς χώρους, στα συνδικάτα και στις γειτονιές να υπάρχουν οργανωμένες αντικαπιταλιστικές πρωτοβουλίες και αυτό να δίνει δύναμη στο εργατικό στρατόπεδο στις επόμενες μάχες”, έγραφε το τεύχος Νο 39.



Το μεγαλύτερο, ωστόσο, τεστ για το κίνημα ήρθε με τις επιθέσεις τις **11 Σεπτεμβρη 2001** και τον “πόλεμο κατά της τρομοκρατίας” του **Μπους** που κατέληξαν στις επεμβάσεις στο **Αφγανιστάν** και το **Ιράκ**. “Ο σημερινός πόλεμος”, έγραφε το τεύχος Νο 41 το Νοέμβρη του 2001 “είναι ένας πόλεμος που οι ΗΠΑ είναι αποφασισμένες να τον προχωρήσουν μέχρι το τέλος και το μόνο που μπορεί να τον σταματήσει είναι ένα γερό αντιπολεμικό κίνημα”. Και εξηγούσε “γιατί η τακτική των «ίσων αποστάσεων» ανάμεσα στον Μπους και τους Ταλιμπάν -τακτική που είχε υιοθετήσει ένα μεγάλο μέρος της αριστεράς- ήταν καταστροφική”. Έγινε έτσι καρδιά του αντιπολεμικού κινήματος που συγκλόνισε (και) την Ελλάδα με κορυφαία στιγμή τη διαδήλωση της 15 Φλεβάρη του 2003.

Η οικονομική κατάρρευση και η εξέγερση στην **Αργεντινή** την ίδια περίοδο ήταν επίσης μια συγκλονιστική εξέλιξη για όλο τον κόσμο. Το τεύχος Νο 42 ήταν ολόκληρο αφιερωμένο στην Αργεντινή. Όπως εξηγούσε (σχεδόν προφητικά) στην εισαγωγή: “Ξαφνικά, μέσα στο όνομα μιας χώρας συμπεκνώθηκαν όλοι οι φόβοι των από πάνω και το νέο πνεύμα της ανταρσίας των από κάτω, παντού σε όλο τον κόσμο. Οι άρχουσες τάξεις φοβούνται την απειλή να μετατραπούν οι πολυδιαφημιζόμενες οικονομικές επιτυχίες της δεκαετίας του '90 σε ερείπια, μέσα σε μια μέρα. Γιατί αυτό έγινε στην Αργεντινή, σε μια χώρα πλούσια, που εμφανιζόταν σαν πρωτοπορία των «αναδυόμενων αγορών». Πόσα άλλα οικονομικά «θαύματα» μπορεί να έχουν την ίδια τύχη; Καθένας δεν είναι σε θέση να απαντήσει με σιγουριά σ’ αυτό το ερώτημα που πλανιέται όχι μόνο πάνω από χώρες που έχουν ξαναβρεθεί στα νύχια του ΔΝΤ, όπως η Τουρκία, η



Αίγυπτος και οι πρώην «Τίγρεις της Ασίας», αλλά και πάνω από περιφερειακούς καπιταλισμούς της Ευρώπης, όπως η Ιρλανδία, η Πορτογαλία, η Ελλάδα.

Ημερήσια διάταξη

Φοβούνται, επίσης, την προοπτική να βρεθούν αντιμέτωποι με την οργή των απλών ανθρώπων, που στην Αργεντινή αφήφησαν την απειλή στρατιωτικού νόμου και ανέτρεψαν όχι έναν, αλλά δύο προέδρους. Μέσα σε μια νύχτα, η απειλή της λαϊκής εξέγερσης που υποτίθεται είχε τω, παντού σε όλο τον κόσμο. Οι άρχουσες τάξεις φοβούνται την απειλή να μετατραπούν οι πολυδιαφημιζόμενες οικονομικές επιτυχίες της δεκαετίας του '90 σε ερείπια, μέσα σε μια μέρα. Γιατί αυτό έγινε στην Αργεντινή, σε μια χώρα πλούσια, που εμφανιζόταν σαν πρωτοπορία των «αναδυόμενων αγορών».

Πόσα άλλα οικονομικά «θαύματα» μπορεί να έχουν την ίδια τύχη; Καθένας δεν είναι σε θέση να απαντήσει με σιγουριά σ’ αυτό το ερώτημα που πλανιέται όχι μόνο πάνω από χώρες που έχουν ξαναβρεθεί στα νύχια του ΔΝΤ, όπως η Τουρκία, η Αίγυπτος και οι πρώην «Τίγρεις της Ασίας», αλλά και πάνω από περιφερειακούς καπιταλισμούς της Ευρώπης, όπως η Ιρλανδία, η Πορτογαλία, η Ελλάδα.

Αυτή τη ριζοσπαστικοποίηση, που στην Ελλάδα είχε εκφραστεί με τις νικηφόρες **φοιτητικές καταλήψεις του 2006-07** και όλους τους εργατικούς αγώνες, έδειχνε το ΣΑΚ σαν την αιτία της εξέγερσης του **Δεκέμβρη του 2008**, κόντρα στις αναλύσεις περί τυφλού ξεσηλατισμού. “Η ριζοσπαστικοποίηση στις ιδέες των φοιτητών και της νεολαίας ξεκινεί από τους ίδιους τους δικούς τους

αγώνες”, έγραφε το τεύχος Νο 72. “Η φοιτητική πολιτικοποίηση όχι μόνο δεν κλείνεται σε κάποια χωριστή κατηγορία, αλλά αλληλοσπηρεάζεται με τις μαζικές εργατικές κινητοποιήσεις που σηματοδεύουν τη ζωή του Λεκανοπεδίου τα τελευταία χρόνια. Πριν απο τη «γενιά των 700 ευρώ» πέταγαν αυγά στα ΜΑΤ οι απεργιοί της ΔΕΗ και σκουπίδια οι απεργιοί των Δήμων...Οι μαζικές απεργίες για το Ασφαλιστικό, όχι μόνο οι Πανεργατικές που ήταν τεράστιες, αλλά και οι απεργίες διαρκείας στη ΔΕΗ, στους Δήμους, στην Τράπεζα της Ελλάδας, τροφοδότησαν τις πολιτικές ιδέες με τις οποίες η εργατική τάξη υποδέχθηκε το ξέσπασμα της νεολαίας. Το μέρος γι’ αυτούς που ληηλατούν τα Ασφαλιστικά Ταμεία και τις συλλογικές συμβάσεις των εργατών ενώνεται με την οργή για αυτούς που ληηλατούν το μέλλον της νεολαίας. Η εργατική συμπαθεία για τους εξεγερμένους είναι ισχυρότερη απο την κυβερνητική κινδυνολογία για τους «κουκουλοφόρους»”.

Η έκδοση, τα άρθρα, η διακίνηση του ΣΑΚ όλα αυτά τα χρόνια είχαν ήδη βάλει τη σφραγίδα τους όταν ξέσπασε η οικονομική κρίση το 2009. Με τη δική του συμβολή, το εργατικό και νεολαιίστικο κίνημα μπήκε πιο δυνατά, οργανωτικά και πολιτικά, να παλέψει τα μνημόνια.

Μέχρι σήμερα, το ΣΑΚ δε σταμάτησε να προβάλεη την αντικαπιταλιστική προοπτική σαν τη μόνη ρεαλιστική για την έξοδο από την κρίση. “Η πρότασή μας για παύση πληρωμών απευθύνεται στο κίνημα”, έγραφε ήδη από τον Ιούλη-Αύγουστο ότι το καινούργιο κίνημα του Σιάτλ πεντέμηση χρόνια μετά δεν έχει υποχωρήσει, μπορεί και συνδυάζει το αντιπολεμικό με την κόντρα στο νεοφιλελευθερισμό, μπορεί να είναι «νέο» στη σύνθεση αλλά ταυτόχρονα συνδέεται και εμπνέει τα πιο μαχητικά κομμάτια του εργατικού κινήματος. Γι’ αυτό και τα πιο δυνατά κομμάτια υπέρ του ΟΧΙ ήταν το 60% της νεολαίας και το 80% των εργατών”.



κάθε ευκαιρία, παρά τους διαταγμούς, τις υποχωρήσεις και τα εμπόδια που ορθώνουν οι ηγεσίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ. Αρνούμαστε να δεχτούμε οποιαδήποτε θυσία στους μισθούς, τις συντάξεις, την απασχόληση, την παιδεία, την υγεία και οπουδήποτε αλλού. Η κυβέρνηση μπορεί να βρει λεφτά για να καλύψει όλες μας τις ανάγκες αν σταματήσει να πληρώνει, εδώ και τώρα, τόκους και χρεολύσια στους κερδοσκόπους-τραπέζιτες που λυμαίνονται, χρόνια τώρα, τα δημόσια ταμεία. Το κίνημα μπορεί να αναγκάσει την άρχουσα τάξη σε αναδίπλωση – όπως τους αναγκάσαμε να παραχωρήσουν το οχτάωρο ή να αναγνωρίσουν τα συνδικάτα. Όλες αυτές οι κατακτήσεις ήταν αποτέλεσμα του “εκβιασμού” της διαδήλωσης, της απεργίας, της κατάληψης. Κανένα δεν ήταν δωρεά κάποιας



προοδευτικής κυβέρνησης”.

Αυτή η πολιτική παρέμβαση έπαιξε ρόλο στην ενίσχυση των εργατικών αγώνων ενάντια στις κυβερνήσεις **Παπαδρόπου, Παπαδήμου** και **Σαμαροβενζέλων** και στην αριστερή στροφή που έφερε το ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση. Και επέμεινε ότι “Για να έχει συνέχεια η ελπίδα” όπως ήταν ο τίτλος άρθρου στο τεύχος 109 είναι το κίνημα: “Οι δυνατότητες για να αναπτυχθεί ένα κίνημα που υπερβαίνει τους συμβιβασμούς της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ είναι ορατές. Το θέμα είναι να τις αξιοποιήσουμε. Την παραμονή των εκλογών, η Εργατική Αλληλεγγύη στο πρωτοεξέδότης καλούσε για στήριξη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με το σύνθημα «Για να έχει η ΕΛΠΙΔΑ της ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ συνέχεια και την επόμενη μέρα». Η επόμενη μέρα είναι εδώ, ας φροντίσουμε να έχει συνέχεια η ελπίδα”.

Η γιορτή του ΣΑΚ αυτή την Κυριακή 25 Ιούνη στο Σύλλογο Ελλήνων Αρχαιολόγων είναι γιορτή των μαχών μιας εικοσιπενταετίας. Και η προοπτική τους απέναντι στο σύστημα είναι η επανάσταση και ο σοσιαλισμός από τα κάτω.

Λένα Βερδέ

Ελάτε στις Γιορτές

ΑΘΗΝΑ
Κυριακή 25 Ιούνη, 7μμ
Κήπος Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων
Ερμού 134, Θησείο
Ομιλητές:
Μαρία Στύλλου, Σοσιαλισμός από τα Κάτω
Μωυσής Λίτσης, δημοσιογράφος
Μιχάλης Λυμπεράτος, Ιστορικός
Λεάνδρος Μπόλαρης, συγγραφέας
Πάνος Γκαργκάνας, Εργατική Αλληλεγγύη

Στο μουσικό πρόγραμμα συμμετέχουν:
Λαμπρος Παπαλέξης και οι Χιτισμένες των Θεμελίων,
Penny Dreadful,
Dj set Renegade Instruments

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πέμπτη 29 Ιούνη, 7μμ
Νέα Φιλοσοφική ΑΠΘ
Ομιλήτριες:
Μαρία Στύλλου, Σοσιαλισμός από τα Κάτω
Δέσποινα Χαραλαμπίδου, Λαϊκή Ενότητα (ΛΑ.Ε.)
Γιάννης Κούτρας, ΔΣ ΕΝΙΘ

ΠΑΤΡΑ
Παρασκευή 30 Ιούνη, 7μμ
Έσπερος, πλατεία Γεωργίου Ομιλητές:
Πάνος Γκαργκάνας, Εργατική Αλληλεγγύη
Κατερίνα Αγγέλη, συνδικαλίστρια νοσοκομείο Ρίο

ΧΑΝΙΑ
Σάββατο 1 Ιούλη, 7μμ
Πλατεία Πίσω από το Βενιζέλειο Ωδείο (Δασκαλογιάννη και Επισκόπου Νικηφόρου)
Ομιλητής: Τάσος Αναστασιάδης, Συντονισμός ενάντια στα Μνημόνια

ΞΑΝΘΗ
Σάββατο 1 Ιούλη, 7μμ
Χάνι του Χατζή Ρετζέπ (Βενιζέλου 32)
Ομιλητές: Κώστας Πίττας, Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο
Μουσταφά Τσολάκ, δημοσιογράφος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Κυριακή 2 Ιούλη, 7μμ
Πάρκο Υγιειονομικού (Λάκκος)
Ομιλητής: Τάσος Αναστασιάδης, Συντονισμός ενάντια στα Μνημόνια
Οδυσσεύς Καλομοίρης, δικηγόρος

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Δευτέρα 3 Ιούλη, 7μμ
Θεατράκι Σκάλας
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης, μέλος ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

ΒΟΛΟΣ
Τρίτη 4 Ιούλη, 7μμ
Αρχιτεκτονική (Πολυτεχνείο)
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης, μέλος ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Εκδήλωση για να κλείσουν τα γραφεία της Χ.Α

Η πραγματοποίηση ανοιχτής εκδήλωσης στις 5 Ιούλη στις 7μμ στην πλατεία Πανόρμου και η κατάθεση ψηφίσματος με αίτημα να κλείσουν τα γραφεία της Χ.Α σε όλο και περισσότερα σωματεία, φορείς και συλλόγους ήταν τα πρώτα βήματα δράσης που αποφασίστηκαν στη σύσκεψη της Πρωτοβουλίας για το κλείσιμο των γραφείων των νεοναζι της Χρυσής Αυγής.

Στη σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στους Αμπελόκηπους στο Πολυδύναμο Κέντρο 7ου Διαμερίσματος στις 15 Ιούνη παρευρέθηκαν σωματεία, συνδικαλιστές από τα σχολεία και τα νοσοκομεία της περιοχής, ο Σύλλογος Φυλακισθέντων και Εξορισθέντων Αντιστασιακών (ΣΦΕΑ), αντιφασίστες και αντιφασίστριες, εκπρόσωπος της ΟΡΜΑ κ.α. Μήνυμα ότι η ΠΟΣΠΕΡΤ συμμετέχει στην Πρωτοβουλία έστειλε ο **Παναγιώτης Καλφαγιάννης**, πρόεδρος της ομοσπονδίας.

Τη σύσκεψη άνοιξε η **Μαρία Κασκαρίκα**, μητέρα του φοιτητή Αλέξη Λάζαρη που δέχθηκε τη δολοφονική επίθεση των ναζι που βγήκαν μέσα από τα γραφεία της Χ.Α στη Μεσογείων:

«Τα τάγματα εφόδου με αυτήν την πράξη τους στον Αλέξη έδειξαν τη ναζιστική μορφή τους. Μετά από αυτό, το αντιφασιστικό κίνημα συμπαραστάθηκε, οργανώθηκε και οφείλω πολλές ευχαριστίες σε αυτό. Στις 8 Απριλίου πραγματοποιήθηκε ένα συλλαλητήριο προς τα γραφεία της Χ.Α. Στις 13 Απριλίου, με μια σύσκεψη που έγινε σε αυτό το χώρο πάρθηκε η απόφαση να δημιουργηθεί μια ομάδα πρωτοβουλίας και να ξεκινήσουμε μια σειρά δραστηριότητες ενάντια στην Χ.Α με στόχο να κλείσουν τα γραφεία της στη Μεσογείων, με πρώτο βήμα να γίνει μια εκδήλωση εδώ στην Πανόρμου στις 5 Ιουλίου. Ελπίζω όλοι να συμμετέχουμε σε αυτήν την πρωτοβουλία. Πρέπει να δώσουμε το στίγμα σε όλη την κοινωνία, ότι ο καθένας κινδυνεύει από τους φασίστες,



Αμπελόκηποι, 15/6

δεν υπάρχει εξαίρεση για κανένα».

«Τα σωματεία της περιοχής και ευρύτερα πρέπει να είναι το κέντρο αυτής της προσπάθειας. Σαν σωματείο των εργαζομένων του Αγίου Σάββα, όπως και η ΠΟΣΠΕΡΤ έχουμε αποφασίσει ότι συμμετέχουμε στην πρωτοβουλία, όχι μόνο γιατί το ορμητήριο των ναζι είναι στη γειτονιά μας, αλλά και γιατί, και ιστορικά αν το δει κανείς, αλλά και συγκεκριμένα με την Χ.Α στο Πέραμα, στόχος των φασιστών είναι να διαλύσουν τα σωματεία, να χτυπήσουν συνολικά την εργατική τάξη και τα δικαιώματά της» ξεκίνησε το δικό του άνοιγμα ο Κώστας Καταραχιάς, πρόεδρος των εργαζομένων του νοσοκομείου. «Γι' αυτό παλεύουμε μαζί ενάντια σε μνημόνια, ρατσισμό, φασισμό».

Καταδικασμένη

Το λόγο πήρε ο δικηγόρος **Τάκης Ζώτος**: «Μπορούμε να κλείσουμε τα γραφεία της Χ.Α; Είναι ένας ρεαλιστικός στόχος. Η Χ.Α είναι καταδικασμένη στη συνείδηση της πλειοψηφίας του κόσμου και υπάρχει μαζική ανταπόκριση σε αυτό το αίτημα. Είναι πλέον και μια εγκληματική οργάνωση με τη βούλα του δικαστηρίου, υπάρχει το βούλευμα με το οποίο έχει παραπεμφθεί. Μπορεί να επιτευχθεί κάτι τέτοιο θεσμικά;

Η απάντηση είναι όχι. Μπορεί να είναι μόνο νίκη του κινήματος και στόχος του κινήματος. Όπως έγινε στην ΕΡΤ, όπου οι εργαζόμενοι της ΠΟΣΠΕΡΤ με την απεργία τους έχουν πετύχει στην πράξη να ακυρώσουν την προβολή της Χ.Α. Καλούμε όλο τον κόσμο, όλες τις συλλογικότητες της περιοχής στη συγκρότηση μιας τέτοιας πρωτοβουλίας, να πάμε σε μια ανοιχτή εκδήλωση στις 5 Ιούλη και να δούμε πως συνεχίζουμε, με μια απόφαση για μια μεγάλη πορεία τον Σεπτέμβρη.

«Είναι χαραγμένο στις πλάτες μας και το μυαλό μας. Είναι δεδομένο ότι εμείς είμαστε στο πλευρό όποιας αντιφασιστικής κίνησης γίνεται» τόνισε στην παρέμβασή του ο πρόεδρος του ΣΦΕΑ, **Κώστας Μανταίος**. «Χρειάζεται όλοι μαζί να παλέψουμε. Κεντρικός μας στόχος είναι να διαλυθεί αυτή η οργάνωση και θα διαλυθεί αν καταδικαστούν για τις παράνομες πράξεις που έχουν κάνει. Όμως και αυτή η επιδίωξη, να κλείσουν τα γραφεία τους, συσπειρώνει τον κόσμο και μπορεί να κινητοποιήσει τέτοιες δυνάμεις, πάντα το κίνημα για να προχωρήσει θέλει ερεθίσματα».

«Η φασιστική απειλή είναι ορατή και επικίν-

δυνη. Επιβεβαιώνεται με τα ποσοστά της Χ.Α στις εκλογές και τις επιθέσεις των ταγμάτων εφόδου αλλά και την αποδοχή απόψεων που έχουν σαν πυρήνα το ρατσισμό από ένα μέρος της κοινωνίας» είπε η **Έφη Γανιάρη**, πρόεδρος της Β' ΕΛΜΕ Αθήνας στην παρέμβασή της. «Για να τη σταματήσουμε χρειάζεται να έχουμε ένα συνολικά πιο ισχυρό εργατικό και νεολαιστικό κίνημα, να αποδομούμε τις ρατσιστικές αντιλήψεις και να απαντάμε σε όλες τις φασιστικές επιθέσεις. Σαν ΕΛΜΕ έχουμε συμμετάσχει εδώ και χρόνια σε ό, τι κινητοποίηση υπήρχε στη γειτονιά. Στην συζήτηση που έγινε στην ΕΛΜΕ, υπήρχε μια άποψη ότι προφανώς τα κεντρικά γραφεία είναι ένα σύμβολο της φασιστικής δολοφονικής οργάνωσης αλλά και ένας προβληματισμός αν πρέπει να μπαίνει σαν τίτλος. Εν πάση περιπτώσει, αυτά που ακουστήκαν για την εκδήλωση και την πορεία θα τα μεταφέρω και νομίζω θα υπάρξει συμφωνία. Και βέβαια θέλει πιο ουσιαστική δουλειά, δεν είναι μόνο μια διαδήλωση, είναι να μοιράσουμε υλικό, να μιλήσουμε με τον κόσμο».

«Χρειάζεται μια καμπάνια μέσα στους συναδέλφους, που θα βγει, θα μιλήσει με τον κόσμο. Ένα πρώτο βήμα μπορεί να είναι μια περιοδεία ενόψει της εκδήλωσης στις 5 Ιούλη. Επειδή βρισκόμαστε σε εκλογές στο σωματείο, θα βγάλουμε νέο ΔΣ, αλλά νομίζω ότι θα είναι εύκολο να βγάλουμε μια απόφαση, αλλά αυτό που χρειάζεται είναι δράση» τόνισε η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, ειδικευόμενη γιατρός στο νοσοκομείο Γεννηματά.

«Το αντιφασιστικό αίσθημα μέσα στον Ερυθρό είναι δυνατό όπως στους περισσότερους εργατικούς χώρους» επισήμανε η **Θένη Ασλανίδου**, ειδικευόμενη γιατρός στον Ερυθρό. «Θα οργανώσουμε μια καλή εξόρμηση στο νοσοκομείο, άτομο το άτομο, με υπογραφές και θα πιέσουμε για να υπάρξει απόφαση του σωματείου». «Η πρωτοβουλία που παίρνουμε δεν αφορά μόνο το 7ο Διαμέρισμα, αλλά όλα τα διαμερίσματα, όλες τις γειτονιές της Αθήνας. Χρειάζεται να πιάσουμε όλα τα σωματεία, να μιλήσουμε με όλο τον κόσμο της γειτονιάς, να βγάλουμε άμεσα μια αφίσα για τις 5 Ιούλη» τόνισε η **Νίκη Αργύρη** από την ΚΕΕΡΦΑ.

Στο τέλος της σύσκεψης συγκροτήθηκε μια οργανωτική ομάδα για να συντονίσει και να οργανώσει τις δράσεις της Πρωτοβουλίας.

Γ.Π.

Κατατέθηκε η μηνυτήρια αναφορά για τον Ασπρόπυργο

Κατατέθηκε τη Δευτέρα 19 Ιούνη στην Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, κ. Ξένη Δημητρίου μηνυτήρια αναφορά που κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για τη δράση ταγμάτων εφόδου, με επαναλαμβανόμενες και οργανωμένες ρατσιστικές επιθέσεις στην περιοχή Γκορυτσά Ασπρόπυργου.

Όπως αναφέρεται σε ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ: «Τη μηνυτήρια αναφορά υπέβαλαν η **Κλειώ Παπαπαντολέων**, δικηγόρος, πρόεδρος της «Ελληνικής Ένωσης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου», ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας, ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, Δημοτικός σύμβουλος Αθήνας και συντονιστής της Κ.Ε.Ε.Ρ.Φ.Α, η **Ελένη Τάκου**, πολιτική επιστήμονας και ο **Χρήστος Ηλιάδης**, μέλος του Συμβουλίου Ένταξης Μεταναστών του Δήμου Αθηναίων. Στην αντιπροσωπεία που μετέβη και συνάντησε την Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, συμμετείχαν επίσης ο **Κωστής Παπαϊωάννου** και ο δικηγόρος **Δημήτρης Ζώτος**.

Η κίνηση αυτή υπαγορεύτηκε από την ανάγκη να δοθεί η αρμόζουσα προσοχή στο γεγονός ότι οι ρατσιστικές επιθέσεις στη Γκορυτσά είναι επαναλαμβανόμενες από την ίδια ομάδα φασιστών και ως εκ τούτου υπάρχει η άμεση ανάγκη να υπάρξει συσχετισμός όλων των σχετικών μηνύσεων σε μία ενιαία υπόθεση. Η Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου κράτησε τη μηνυτήρια αναφορά και είπε ότι θα προχωρήσει κεντρικά η διερεύνησή της και όχι από το Αστυνομικό Τμήμα Ασπρόπυργου.

Συλλήψεις

Οι συλλήψεις των επτά φασιστών στον Ασπρόπυργο, που οργάνωσαν επίθεση στην αντιφασιστική διαδήλωση 17/6 κατά των Πακιστανών μεταναστών την ώρα της μετάβασης τους στο χώρο λατρείας και οι προσαγωγές όλης της φασιστικής ομάδας της Γκορυτσά μετά από επίθεση στη κορυφή της πορείας πιο πριν, δείχνουν ότι είναι αναγκαίο να προχωρήσει τώρα η έρευνα και όχι να χρονίζει σε κάποια συρτάρια Αστυνομικών Τμημάτων. Τα στοιχεία που κατατέθηκαν, φωτογραφικό υλικό και βίντεο είναι συντριπτικά για τη δράση της φασιστικής ομάδας. Σε αυτά τα στοιχεία, τα θύματα αναγνωρίζουν τους φυσικούς δράστες των δολοφονικών επιθέσεων, που δέχτηκαν.

Πρόκειται για θετική εξέλιξη, αρκεί να θυμηθούμε την περίοδο, όπου είχαν συσσωρευτεί οι διαβόητες 32 υποθέσεις στα συρτάρια των υπουργών Δημόσιας Τάξης και έφτασαν να προχωρήσουν μόνο μετά την δολοφονία του Παύλου Φύσσα».



ΠΑΤΡΑ

«Ζήτησε τα μεροκάματα του (5 μηνων) και τον ξεπλήρωσαν με μια τσάπα στο κεφάλι!» Το παραπάνω γεγονός κατήγγειλε η Κίνηση Υπεράσπισης Δικαιωμάτων Προσφύγων και Μεταναστών στην Πάτρα.

Ένας εργάτης γης από το Πακιστάν που δούλευε στο χωριό Λάππα ζήτησε τα δέκα μηνιάτικα που του χρώσταγαν. Τότε εμφανίστηκε το αφεντικό μαζί με έναν Πακιστανό επιστάτη. Ο τελευταίος του έφερε μια τσάπα στο κεφάλι. Το γεγονός έγινε το προηγούμενο Σάββατο.

Ο Πακιστανός εργάτης μαζί με μέλη της Κίνησης Υπεράσπισης Δικαιωμάτων Προσφύγων και Μεταναστών/στριών πήγαν στην επιθεώρηση εργασίας για να καταγγείλουν το γεγονός και να βρούν στοιχεία εργοδότη και επιστάτη για να κάνουν μήνυση.

Κ.Μ.

Θεσσαλονίκη, 15 Ιούνη



Μαζικό όχι στον άξονα Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ

Σημαντικό βήμα για τη διεύρυνση της συνεργασίας Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ αποτέλεσε σύμφωνα με τα ΜΜΕ η τρίτη Σύνοδος Κορυφής των τριών χωρών που πραγματοποιήθηκε στις 15 Ιούνη στη Θεσσαλονίκη. Ο Αλέξης Τσίπρας μάλιστα υπογράμμισε ότι για την ελληνική κυβέρνηση ο άξονας αυτών των χωρών με την Αίγυπτο αποτελεί «στρατηγική επιλογή», τόσο σε γεωστρατηγικό επίπεδο για την «αντιμετώπιση της ισλαμικής τρομοκρατίας», όσο και σε οικονομικό. Όσο και αν ο Τσίπρας με τον Νετανιάχου επισκέφτηκαν το Μνημείο του Ολοκαυτώματος (για το οποίο ο Νετανιάχου είχε δηλώσει πριν από δύο χρόνια ότι δεν ευθύνεται ο Χίτλερ αλλά... ο μουφτής της Ιερουσαλήμ) σε μια προσπάθεια να εξωραίσουν τη συνάντησή τους, η πρόκληση αυτής της επίσκεψης δεν έμεινε αναπάντητη από τον κόσμο της Θεσσαλονίκης.

Αμέσως μόλις έγινε γνωστό ότι θα γινόταν η συνάντηση, συγκροτήθηκε πρωτοβουλία σωματείων, παλαιστιναικών φορέων και πολιτικών οργανώσεων, η οποία έδωσε συνέντευξη Τύπου την Τρίτη 13 Ιούνη. Ο Γιώργος Κρεασίδης από την Α' ΕΛΜΕ επεσήμανε την ανάγκη για μια μαζική διαδήλωση απέναντι στην αντιδραστική συμμαχία και την παρουσία του Νετανιάχου στην πόλη και ο Θέμης Τζήμας από τη ΛΑ.Ε. τόνισε ότι ο Νετανιάχου έχει διαπράξει εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και γι' αυτό η συμμαχία μαζί του είναι επικίνδυνη για την ελληνική κοινωνία. Ο Φείσάλ Ελ Μάρσι από τον Παλαιστινιακό Σύνδεσμο Βόρειας Ελλάδας υπογράμμισε ότι ο Τσίπρας ενώ φωτογραφιζόταν με την παλαιστινιακή μαντίλα,

μετά ως πρωθυπουργός έκανε τα αντίθετα από αυτά που έλεγε, φτάνοντας στο σημείο να ξεπεράσει σε στήριξη του Ισραήλ ακόμη και τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Ο Μπάμπης Κουρουνδής από την ΚΕΕΡΦΑ επεσήμανε ότι είναι ντροπή μια κυβέρνηση που μιλά στο όνομα της αριστεράς να συνεργάζεται με το κράτος του Ισραήλ και τη χούντα της Αιγύπτου και τόνισε ότι πρέπει να σταματήσουν οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, να κλείσει η βάση της Σούδας και να ανοίξουν τα σύνορα για τους πρόσφυγες.

Αντιπολεμικά

Ο Γιώργος Ρηγόπουλος από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ τόνισε ότι βρισκόμαστε σε μια φάση σημαντικών γεωπολιτικών εξελίξεων και συνέχισης των πολεμικών αναμετρήσεων, γι' αυτό το κίνημα πρέπει να βάλει μπροστά τα αντιπολεμικά αντιιμπεριαλιστικά του χαρακτηριστικά, ενώ ο Δημήτρης Παυλίδης από το ΚΚΕ (μ-λ) υπογράμμισε ότι η Κύπρος θα συνεργαστεί με το Ισραήλ, υπό τη σκέπη των ΗΠΑ. Από την Ένωση Φίλων της Παλαιστίνης, ο Ελ Τάχερ Ναντέρ κάλεσε το λαό της Θεσσαλονίκης να αντισταθεί στην επίσκεψη Νετανιάχου και να δώσει δυναμικό παρών στη διαδήλωση για να ακουστεί η φωνή των Παλαιστινίων σε όλο τον κόσμο.

Στις 15 Ιούνη, παρά τα δρακόντεια μέτρα ασφαλείας που δυσκόλεψαν τη ζωή στην πόλη και την προσέγγιση στο χώρο της συγκέντρωσης, οι εργαζόμενοι και η νεολαία της Θεσσαλονίκης έδωσαν μαζικό παρών στο άγαλμα Βενιζέλου. Στη συγκέντρωση χαιρέτισαν οι φίλοι του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, η Ένωση Φίλων της Παλαιστίνης Θεσσα-

λονίκης και ο Παλαιστινιακός Σύνδεσμος Βόρειας Ελλάδας, ενώ εκ μέρους των οργανώσεων από την Ελλάδα χαιρέτισε ο Μπάμπης Κουρουνδής, ο οποίος χαρακτήρισε τη συνάντηση κορυφής Ελλάδας – Ισραήλ – Κύπρου ως μια τεράστια πρόκληση για τον κόσμο του αντιπολεμικού κινήματος. Όπως ανέφερε χαρακτηριστικά, το κίνημα που παλεύει ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις είναι το μόνο που μπορεί να σταματήσει αυτόν τον άξονα, που οξύνει τους ανταγωνισμούς στην Ανατολική Μεσόγειο και αποτελεί απειλή για την ειρήνη.

Ακολούθησε μαζική και μαχητική διαδήλωση στους δρόμους της πόλης, που πέρασε από το αμερικάνικο προξενείο και κατέληξε στο υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης. Στην κορυφή της διαδήλωσης ήταν οι οργανώσεις των Παλαιστινίων και ακολουθούσαν οι φοιτητικοί σύλλογοι, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΚΕΕΡΦΑ, το ΚΚΕ (μ-λ), η ΟΚΔΕ, η ΛΑΕ και η Ελευθεριακή Πρωτοβουλία.

Βασίλης Τσιγαρίδας



Χιλιάδες στο Pride

Στις 17 Ιουνίου πραγματοποιήθηκε το 6ο Thessaloniki Pride 2017, με πλήθος κόσμου, μικρών και μεγάλων, υποστηρικτών του ΛΟΑΤΚΙ κινήματος και μεγάλου εύρους οργανώσεων. Ένα πραγματικά πολύχρωμο ποτάμι κόσμου που ξεχύθηκε για άλλη μια φορά στους δρόμους της πόλης. Εκτιμάται ότι η προσέλευση και η συμμετοχή ξεπέρασε τις 10 χιλιάδες.

Η ΚΕΕΡΦΑ και οι σύντροφοι του ΣΕΚ βρεθήκαμε για άλλη μια φορά στις γραμμές του Pride και της Παρέλασης Υπερηφάνειας στηρίζοντας τους ανθρώπους της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας. Παράλληλα με την συμμετοχή μας αυτή και πέραν της συμπαράστασης στην ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα και τα αιτήματα της, προσπαθούμε να αναδείξουμε την αναγκαιότητα ενός Pride από τα κάτω, από τους ανθρώπους της εργασίας, τους νέους και τους καταπιεσμένους. Όχι από «χρυσούς χορηγούς» και θεσμικά όργανα. Να αναδείξουμε την αναγκαιότητα της εργατικής τάξης να δράσει μαζικά και ενωτικά διεκδικώντας ίση μεταχείριση στην εργασία, στην καθημερινότητα χωρίς το φύλο να αποτελεί κριτήριο διάκρισης. Καταρρίπτοντας προκαταλήψεις και στερεότυπα που μας κρατάνε μακριά από αυτά τα κομμάτια της τάξης. Το εργατικό κίνημα που μπορεί να τσακίσει μνημόνια ρατσισμό και λιτότητα, είναι το κίνημα που μπορεί να δώσει τον αγώνα για να γίνει ένα βήμα παρακάτω στον θεσμό του Pride και στον αγώνα για ουσιαστική διεκδίκηση.

Ανταπόκριση

Ανοίξαμε τη συζήτηση σε ποια κοινωνία μπορούν αυτά τα αιτήματα να πραγματοποιηθούν, ώστε να υπάρξει συνολική απελευθέρωση. Μιλήσαμε με τους ανθρώπους ανοιχτά για την βάρβαρη φύση του καπιταλισμού και την επέκτασή του στην σεξουαλική ζωή. Την ανάγκη να τσακίσουμε αυτό το σύστημα μια και καλή, ρίχνοντάς το στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Η ανταπόκριση του κόσμου ήταν θετική και υπήρξε έντονο το ενδιαφέρον από μεριάς κόσμου να μάθουν περισσότερα για την δράση του ΣΕΚ και της ΚΕΕΡΦΑ.

Είναι ολοφάνερο λοιπόν ότι όσο ανοιγόμαστε προς τα καταπιεσμένα στρώματα και μερίδες της τάξης προβάλλοντας την αναγκαιότητα ταξικής συνειδησης και πάλης για την συνολική ανατροπή, μιλώντας ξεκάθαρα στον κόσμο χωρίς ταμπού, τόσο περισσότερα άτομα συσπειρώνονται στην γραμμή του αγώνα. Η προσπάθεια από μεριάς του ΣΥΡΙΖΑ να κατηλευτεί τα αιτήματα της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας και να τα εξισώσει με τον πιο γκρίζο κοινοβουλευτισμό θα πέσουν στο κενό. Είμαστε το μέλλον και είναι το παρελθόν. Η λύση για την σεξουαλική απελευθέρωση δεν είναι η υποταγή, ο συμβιβασμός και οι θεσμικές με το «γάντι» και «βήμα βήμα» αναδιαρθρώσεις και νομοσχέδια «για να μην μπουρδουκλωθούμε» όπως ανέφερε και ο πρωθυπουργός στην συνέντευξή του στο Antivirus Magazine. Η λύση έγκειται στην συνολική ανατροπή αυτού του βάρβαρου συστήματος που γεννά σεξισμό, ρατσισμό, φτώχεια και πολέμους.

Σίγουρα στις Παρελάσεις Υπερηφάνειας, όπως αυτή της 17/6, μπορεί να υπερισχύουν τα τραγούδια και οι χοροί έναντι των πολιτικών συνθημάτων. Όμως τα εκατό χρόνια της Ρώσικης Επανάστασης που για πρώτη φορά παγκοσμίως νομιμοποίησε την ομοφυλοφιλία και σταμάτησε τις διώξεις, ο αγώνας τον εργατών της Νότιας Ουαλίας του 1984 που πάλεψαν μαζί με την ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα της Αγγλίας ενάντια στις φρικτές και δολοφονικές πολιτικές της Θάτσερ, μας διδάσκουν πως το εργατικό κίνημα είναι μια χειραφτιά. Μια χειραφτιά των καταπιεσμένων που έχει τη δύναμη να τα βάλει με το σάπιο παλιό σύστημα και να κερδίσει, αλλά και να ορίσει το αύριο, στα μέτρα και στο μπόι των ανθρώπων. Για αυτό αξίζει να παλέψουμε.

Ραφαήλ Μπελενιώτης

MENIDI Όχι στη φτώχεια-Όχι στο ρατσισμό κατά των Ρομά

Ο χαμός του 11χρόνου Μάριου από αδέσποτη σφαίρα την ώρα σχολικής γιορτής στο Μενίδι έφερε στην επιφάνεια την εξαθλίωση που επικρατεί στην ρημαγμένη από την ακραία φτώχεια και τη μαζική ανεργία περιοχή.

Αυτό που ακολούθησε τη δολοφονία του Μάριου ήταν η συνολική στοχοποίηση των Ρομά που ζουν στην περιοχή και αποτελούν ένα μεγάλο ποσοστό των κατοίκων. Ακροδεξιοί κύκλοι, με επικεφαλής τον Δήμαρχο Αχαρνών-Μενιδίου, **Γιάννη Κασσαβό**, στοχοποίησαν εξ αρχής του Ρομά επιτρέποντας μια άνευ προηγουμένου ρατσιστική υστερία, ενώ χρυσαυγίτες κρυμμένοι πίσω από το προσώπείο των “αγανακτισμένων κατοίκων” έκαναν επιθέσεις με πέτρες και μολότοφ στα χαμόσπιτα των Ρομά με κίνδυνο να καούν αθώα παιδιά.

“Είδαμε τον Δήμο, που ως τώρα δεν έχει κάνει απολύτως τίποτα για να λύσει βασικά και σημαντικά προβλήματα στην περιοχή, να μπαίνει μπροστά στην οργάνωση των διαδηλώσεων, να καλεί τον κόσμο με ντουντούκες στους δρόμους και να επιτρέπει μια ακραία ρατσιστική υστερία που έφθασε μέχρι το σημείο να ακούμε συνθήματα τύπου “έξω οι γύφτοι από το Μενίδι”, δήλωσε στην ΕΑ ο **Γιώργος Προυσαλίδης** εκπαιδευτικός, μέλος της τοπικής Δ' ΕΛΜΕ Αττικής και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. “Στη συνέχεια είδαμε ακόμα χειρότερα έκτροπα με επιθέσεις σε σπίτια Ρομά από δήθεν αγανακτισμένους με πέτρες και μολότοφ. Στα επεισόδια πρωτοστάτησαν διάφοροι γνωστοί ακροδεξιοί και χρυσαυγίτες της περιοχής αλλά πίσω από αυτούς συμμετείχε και άλλος κόσμος.



Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους Ρομά το Μάρτη του 1996 στα Άνω Λιόσια. 21 χρόνια μετά, φτώχεια και ρατσισμός παραμένουν.

Μια πρώτη απάντηση ήρθε με την διαδήλωση που κάλεσαν εργατικά σωματεία και φορείς του ΠΑΜΕ στην περιοχή. Από την μεριά μας σαν ΑΝΤΑΡΣΥΑ συμμετείχαμε. Όμως χρειάζεται πολύ πιο συγκεκριμένη απάντηση την επόμενη περίοδο. Σαν εκπαιδευτικοί πρέπει να δούμε ποιες πρωτοβουλίες μπορούμε να πά-

ρουμε για να αλλάξουμε το κλίμα”, τόνισε ο Γιώργος Προυσαλίδης.

“Η οργή και η αγανάκτηση για τον άδικο χαμό του Μάριου χρειάζεται να στραφεί ενάντια στους πραγματικούς υπεύθυνους που δυναμώνουν τα δίχτυα της εγκληματικότητας σε γειτονιές ρημαγμένες από την φτώχεια και την ανεργία, διαλύοντας τις ζωές χιλιάδων ανθρώπων και κάνοντας κόλαση τη ζωή στην περιοχή” αναφέρεται στην ανακοίνωση που εξέδωσε η **ΚΕΕΡΦΑ**.

“Υπεύθυνοι είναι οι κυβερνήσεις, που με τα μνημόνια έφεραν τη μαζική ανεργία, τη φτώχεια και την εξαθλίωση σε χιλιάδες κόσμου στο Μενίδι και σε όλη την Ελλάδα. Υπεύθυνοι είναι οι πολιτικές των κυβερνήσεων που πετσόκοψαν μισθούς και συντάξεις, έκλεισαν εργοστάσια και διέλυσαν τις κοινωνικές και δημοτικές υπηρεσίες, εξαφάνισαν το κράτος πρόνοιας για τους άνεργους, τους φτωχούς και τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες.

Αυτές οι πολιτικές σπρώχνουν απελπισμένους στα χέρια των συμμοριών των μεγαλεμπόρων του λευκού θανάτου και των εγκληματικών τους δικτύων με την κάλυψη ή και την διεύθυνση αστυνομικών.

Η θλίψη και η αγανάκτηση δεν μπορεί να γίνει σε καμία περίπτωση κραυγή για ρατσιστικά πογκρόμ κατά των Ρομά με μια λογική συλλογικής ευθύνης ολόκληρου πληθυσμού για το συγκεκριμένο αποτρόπαιο έγκλημα. Πολύ σω-

στά στη διαμαρτυρία των κατοίκων του Μενιδίου την Κυριακή 11 Ιούνη απομονώθηκαν οι νεοναζί και οι ρατσιστές, που επεδίωκαν να στραφεί η πορεία κατά των Ρομά. Οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής, οι υπόδικοι για εγκληματική οργάνωση δολοφόνων χρειάζεται να απομονωθούν αποφασιστικά από όλους”, αναφέρεται στην ανακοίνωση της **ΚΕΕΡΦΑ**.

“Όσο συνεχίζεται η ακραία φτώχεια κι η εξαθλίωση, το πρόβλημα θα επανέρχεται σταθερά. Όσο δημιουργούνται περιοχές κοινωνικά αποκλεισμένων, αυτές θα γεννούν παραβατικότητα, ακόμα κι αν κλειστούν σε σιδερένια τείχη για να μην μαθαίνουμε καθημερινά τι γίνεται μέσα σ’ αυτά. Όσο υπάρχουν άνθρωποι που δεν βλέπουν καμία προοπτική στη ζωή τους, βουτηγμένοι στην ανεργία και την ανέχεια, θα αυξάνεται η χρήση ναρκωτικών με τα ανάλογα κυκλώματα να αναπτύσσονται και να θησαυρίζουν.

Η μαζική αστυνόμευση και η αδιάκριτη στοχοποίηση κατά των Ρομά, την ώρα που η κυβέρνηση συνεχίζει τις πολιτικές λιτότητας σπέρνοντας περισσότερη εξαθλίωση μετετρέπει μια ολόκληρη περιοχή σε απροσπέλαστο γκέτο, σε πεδίο μάχης με νεκρούς στο όνομα της τάξης και της ασφάλειας.

Η αγανάκτηση και η οργή χρειάζεται να βρει διέξοδο σε μαζικούς συλλογικούς αγώνες κατά του συστήματος που γεννάει την απόλυτη φτώχεια για τους πολλούς ενώ μοιράζει κέρδη για μια χούφτα πλούσιων επιχειρηματιών”, αναφέρει στην ανακοίνωσή της η **ΤΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ Φυλής-Αχαρνών**.

Κυριάκος Μπάνος

ΛΕΣΒΟΣ Μνημόνια πολλών ρίχτερ

“Ο κρατικός μηχανισμός λειτούργησε στην εντέλεια”, ήταν η μόνιμη επωδός των κυβερνητικών στελεχών που βρέθηκαν στη Λέσβο μετά τον μεγάλο σεισμό των 6.3 ρίχτερ που χτύπησε το νησί το απόγευμα της Δευτέρας 12 Ιούνη αφήνοντας πίσω του μια 45χρονη γυναίκα νεκρή καταπλακωμένη από τα ερείπια του σπιτιού της, κατεστραμμένο εντελώς ένα χωριό, τη Βρίσα και ζημιές στα γύρω χωριά της νότιας Λέσβου. Συνολικά πάνω από 700 σπίτια βρέθηκαν στο κόκκινο και κρίθηκαν ακατάλληλα για να κατοικηθούν.

Προφανώς κανείς από όλους αυτούς δεν μπορεί να μας εξηγήσει γιατί ο ένας και μοναδικός τραυματίας, ο **Γιώργος Βαλήλης** σύζυγος της άτυχης γυναίκας, χρειάστηκε να δανειστεί χρήματα, να βγάλει εισιτήριο με το πλοίο της γραμμής για να φτάσει να νοσηλευτεί στο ΚΑΤ. Όπως κατήγγειλε ο ίδιος παρά το ότι στο νοσοκομείο της Λέσβου έκριναν πως χρειαζόταν η μεταφορά του σε νοσοκομείο της Αθήνας, εντούτοις δεν υπήρχε η δυνατότητα και αναγκάστηκε να μετακινηθεί μόνος του και μάλιστα με δικά του έξοδα. “Δεν θα μπορούσε το κράτος να προσφέρει δωρεάν εισιτήριο, μια καμπίνα για μεταφορά στην Αθήνα; Εμένα δεν μου έμεινε τίποτα. Θάφτηκαν όλα κάτω από τα ερείπια. Εξάλλου δεν είμαστε πά-

ρα πολλοί αυτοί που πάθαμε τέτοιες καταστροφές. Τι θα γινόταν αν η καταστροφή ήταν μεγαλύτερη;» αναρωτιέται ο Γ. Βαλήλης, ο οποίος κατήγγειλε πως ούτε στον Πειραιά τον περίμενε ασθενοφόρο για τη μεταφορά του στο ΚΑΤ.

“Η πραγματικότητα είναι πως οι ζημιές περιορίστηκαν κατά κύριο λόγο στη Βρίσα. Δεν υπήρχαν πολλοί τραυματίες. Το σχολείο του χωριού που κατέρρευσε ολοσχερώς δεν λειτουργούσε εκείνη την ώρα. Οι λιγοστοί κάτοικοι, κυρίως μεγάλης ηλικίας, που ζουν στο νησί μετακινήθηκαν σε σπίτια συγγενών, εξοχικές κατοικίες στα Βατερρά ενώ χρειάστηκαν σχεδόν δυο μέρες μέχρι να αναγκαστεί η κρατική μηχανή να ανοίξει κάποια από τα κλειστά ξενοδοχεία της περιοχής και να παρέχει στέγη σε όσους δεν είχαν που να μένουν” τονίζει ο **Νίκος Μαννάβης**, δημοσιογράφος στη Λέσβο μιλώντας στην Εργατική Αλληλεγγύη.

Καμία προστασία

“Το βασικό ζήτημα είναι πως ενώ γνωρίζουμε πως η Λέσβος, όπως και όλα τα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου, είναι σεισμογενή δεν έχει γίνει η παραμικρή προσπάθεια αντισεισμικής προστασίας, ακόμα και σε βασικά ζητήματα ενημέρωσης. Η Βρίσα είχε καταστραφεί ξανά από αντίστοιχο σεισμό το 1845. Βρίσκεται πάνω

σε σεισμικό ρήγμα και η επικινδυνότητα της περιοχής για τέτοιου είδους φαινόμενα είναι πολύ μεγάλη. Η ολοκληρωτική κατάρρευση του σχολείου της Βρίσας αποδεικνύει πως θα μπορούσαμε να έχουμε μια πολύ μεγάλη καταστροφή. Σήμερα η κυβέρνηση έρχεται να υποσχεθεί παροχή δανείων σε όσους έχασαν τα σπίτια τους. Όμως γνωρίζουμε πολύ καλά πως οι κάτοικοι αυτών των χωριών έχουν υποστεί τρομερή συρρίκνωση στα εισοδήματά τους και δεν έχουν τη δυνατότητα να αποπληρώσουν την οποιαδήποτε ανοικοδόμηση του χωριού. Σήμερα η Βρίσα, αν δεν παρέμβει η κρατική μηχανή, δεν έχει τη δυνατότητα ανοικοδόμησης”, αναφέρει ο **Νίκος Μαννάβης**.

Η πολιτική προστασία έχει δεχτεί τεράστιο πλήγμα από τα μνημόνια. Μπροστά στην λαίλαπα του χρέους το κοινωνικό κράτος έχει αποψιλωθεί. Το βλέπουμε με τους σεισμούς, το βλέπουμε με τις φωτιές, το αντιλαμβανόμαστε με τις πλημμύρες και κάθε είδους “φυσική καταστροφή”. Δεν είναι καθόλου τυχαίο πως οι “φυσικές καταστροφές” έχουν ταξικά αποτελέσματα εξαθλιώνοντας και καταστρέφοντας τους φτωχούς. Η πιο μεγάλη καταστροφή για τους εργαζόμενους και τη νεολαία, είναι τα μνημόνια που συνεχίζει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Κερατσίνι-Δραπετσώνα

Διαδήλωση και συναυλία με τους Χαϊνήδες πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 15/6 στο Κερατσίνι με την παρουσία εκατοντάδων κατοίκων που παλεύουν ενάντια στα καζάνια της Oil One του Μελισσανίδη διεκδικώντας “ανάπλαση εδώ και τώρα”.

Μεγαλειώδης ήταν η πορεία των 800 και πλέον κατοίκων που ξεκίνησε από την είσοδο του χώρου ανάπλασης στον υδατόπυργο της Δραπετσώνας και κατέληξε στο πόρτα των εγκαταστάσεων του Μελισσανίδη. Με συνθήματα όπως “τα καζάνια σου και μπρός δεν σε θέλει ο λαός” και “τα λιπάσματα ανήκουν στο λαό, όχι στο κεφάλαιο το πολυεθνικό” διαδηλώνσαμε για αρκετή ώρα στους δρόμους της Δραπετσώνας. Έπειτα ακολούθησε η συναυλία με τους Χαϊνήδες. Στην πορεία βρέθηκαν οργανωμένα με πανό ο **Δήμος Κερατσινίου** και ο **Σύλλογος Τερψη-χώρος**, ενώ με προκηρύξεις και σημαίες ήταν το **ΣΕΚ**, η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** και το **ΚΚΕ**.

Μιχάλης Πέππας



Ο Τσίπρας στις αγορές...

Τα έδωσε όλα και δεν πήρε τα ανταλλάγματα που προσδοκούσε στο Γιούρογκρουπ της 15 Ιούνη η κυβέρνηση. Αποδέχτηκε πρωτογενή πλεονάσματα 3.5% του ΑΕΠ για μια ολόκληρη πενταετία. Και 2% του ΑΕΠ μετά το 2022 -στο διηνεκές (μέχρι το 2060). Το χρέος, με άλλα λόγια, θα πληρωθεί στο ακέραιο, με αιματηρές θυσίες όχι μόνο της σημερινής γενιάς αλλά και της επόμενης και της μεθεπόμενης. Ο προϋπολογισμός τίθεται υπό την εποπτεία του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου παρόλο που παραμένει στο πρόγραμμα με το "ένα μόνο πόδι".

Οι μόνες επιτυχίες που έχει να επιδείξει η κυβέρνηση είναι η δόση των 8.5 δις που ξεπερνάει κατά 1.1 περίπου δις, τα ποσά που πρέπει να πληρώσει άμεσα η Ελλάδα στους δανειστές μέσα στο Ιούλιο. Και μια βελτιωμένη (που λέει ο λόγος) διατύπωση στις υποσχέσεις για την επιμήκυνση της "μέσης σταθμισμένης ωρίμανσης" του χρέους από "0 έως 15 χρόνια". Η κυβέρνηση ήθελε να διώξει αυτό το "0". Αλλά οι δανειστές ήταν ανένδοτοι. Ούτε η φράση "εφόσον αυτό (η επιμήκυνση δηλαδή) χρειαστεί" έφυγε. Απλά αντικαταστάθηκε από την φράση "στο βαθμό που θα χρειαστεί..."

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο δεν έβαλε την υπογραφή του για την "βιωσιμότητα" του ελληνικού χρέους. Η υπογραφή του ΔΝΤ, όμως, είναι ένα από τα βασικά προαπαιτούμενα για την ένταξη των ελληνικών ομολόγων στο πρόγραμμα "ποσοτικής χαλάρωσης" της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Χωρίς την ένταξη στο πρόγραμμα "ποσοτικής χαλάρωσης" η πολυπόθητη και πολυδιαφημισμένη έξοδος στις αγορές θα είναι και πολύ πιο δύσκολη και πολύ πιο ακριβή. Αυτή τη στιγμή στη δευτερογενή αγορά, μετά την "επιτυχία" του Γιούρογκρουπ της 15 Ιούνη, τα επιτόκια των ελληνικών ομολόγων κυμαίνονται γύρω στο 5.5% -ένα απαγορευτικό νούμερο για "έξοδο στις αγορές".

Στην πραγματικότητα, το μοναδικό πράγμα που ζητούσε η κυβέρνηση (και είχε αναγκάσει τον Τσίπρα και τον Τσακαλώτο να αρνηθούν να υπογράψουν τη συμφωνία με τους δανειστές στις 22 Μάη) ήταν η ποσοτική χαλάρωση. Η κυβέρνηση είχε πιστέψει ότι θα μπορούσε, κάτω από τη δαμόκλειο σπάθη της πληρωμής των 7.4 δις του Ιούλη, να αξιοποιήσει τις "αγεφύρωτες" διαφορές ανάμεσα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και τη Γερμανία για να πιέσει, είτε την Κριστίν Λαγκάρντ να βάλει

την υπογραφή της για τη "βιωσιμότητα του χρέους" είτε τον Βόλφγκανγκ Σόιμπλε να αποδεχτεί κάποια πραγματική ελάφρυνση του χρέους. Η στρατηγική αυτή όμως ναυάγησε στο Γιούρογκρουπ της 22ης Μάη όταν η Γερμανία και το ΔΝΤ συμφώνησαν να αποσυνδέσουν το ζήτημα της εκταμίευσης της δόσης από το ζήτημα του χρέους. Η κυβέρνηση αρνήθηκε να υπογράψει στο Γιούρογκρουπ της 22ης Μάη. Αλλά τα υπέγραψε όλα στις 15 Ιούνη.

Κόστος

Τι πρόκειται να γίνει από εδώ και πέρα; Η κυβέρνηση θα επιδιώξει να "βγει στις αγορές" είτε στο τέλος της φετινής χρονιάς, είτε στις αρχές της επόμενης -όποιο και εάν είναι το κόστος. Ο λόγος είναι απλός: δεν έχει πλέον άλλη λύση. Το 2018 μεν οι τόκοι και τα χρεολύσια που έχει να ξεπληρώσει η Ελλάδα είναι μικρά. Δεν συμβαίνει όμως το ίδιο και το 2019 -μέσα στο οποίο θα πρέπει να επιστρέψει στους δανειστές σχεδόν 17 δισεκατομμύρια. Η κυβέρνηση ελπίζει ότι η "καλή της διαγωγή" μέσα στα δυο περίπου χρόνια που μας χωρίζουν από αυτή την ημερομηνία θα έχει πείσει τις αγορές για την φερεγγυότητά μας και θα έχει συμπίεσει τα επιτόκια σε βιώσιμα επίπεδα.

Πρόκειται για σενάριο επιστημονικής φαντασίας. Πρώτον οι αγορές γνωρίζουν ότι το ελληνικό χρέος είναι κοντά στο 200% του ΑΕΠ. Με έναν απλό υπολογισμό, για να μπορεί να σταθεροποιηθεί (όχι να μειωθεί) αυτό το θηριώδες χρέος -δηλαδή να πληρώνονται οι τόκοι- με πλεονάσματα 2% θα πρέπει τα επιτόκια να μην ξεπερνούν το 1%. Αλλά το 1% είναι απλά όνειρο "θερινής νυκτός". Η Γαλλία, η δεύτερη μεγαλύτερη οικονομία της Ευρωζώνης πληρώνει σήμερα επιτόκια 0,88%. Η Ιταλία, η τρίτη μεγαλύτερη 2.26%. Η Ισπανία 1.61%. Με άλλα λόγια για να πετύχει αυτό το σενάριο θα χρειαστεί και να "ξεπεράσει" η Ελλάδα (σε ανταγωνιστικότητα, αξιοπιστία κλπ) την Ιταλία, να παραμείνουν τα επιτόκια της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας σε μηδενικά επίπεδα μέχρι το 2060 και να μην υπάρξουν νέες "αναταράξεις" στην παγκόσμια οικονομία για πολλά - πολλά χρόνια (για να μην πούμε δεκαετίες).

Όχι απλά σενάριο επιστημονικής φαντασίας. Παραμύθια της Χαλιμάς θα ήταν ο πιο σωστός χαρακτηρισμός.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Χωρίς απόφαση το ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Το ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που συνεδρίασε την Κυριακή 18 Ιούνη δεν κατάφερε να καταλήξει σε απόφαση. Συγκεκριμένα η εισήγηση που διαμόρφωσε η πλειοψηφία της ΚΣΕ με τις τροπολογίες που ενσωματώθηκαν σε αυτή στη διάρκεια της διαδικασίας, συγκέντρωσε 29 ψήφους υπέρ και 31 κατά. Είναι μια εξέλιξη που πρέπει να προβληματίσει. Αποδοκιμάστηκαν οι τάσεις εγκλωβισμού της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε σεχταριστική απομόνωση και τώρα η ΚΣΕ πρέπει να επιχειρήσει μια καλύτερη σύνθεση των προσπαθειών για ανάδειξη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε σημείο αναφοράς για τον κόσμο της Αριστεράς που παλεύει την δεξιά κατακύλα της κυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου.

Οι σ. του ΣΕΚ είχαμε καταθέσει κείμενο συμβολής στο διάλογο ενόψει του ΠΣΟ που υπογράμμιζε τις δυνατότητες που ανοίγονται αυτή την περίοδο στην αντικαπιταλιστική αριστερά. Αυτές τις δυνατότητες τις υπογραμμίζει η εικόνα της κρίσης της ΕΕ και της ταξικής πόλωσης που γεννά πολιτικές ανταρσίες προς τ' αριστερά όπως οι πρόσφατες εκλογές στη Βρετανία. Επίσης, η κρίση της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ που ψηφίζει μνημόνια και έχει να αντιμετωπίσει τη μαζική οργή, αγώνες, και την αναζήτηση για μια αριστερή εναλλακτική κόντρα στην πολιτική των συμβιβασμών με την άρχουσα τάξη και την ΕΕ.

Η προοπτική για να αξιοποιήσει αυτές τις ευκαιρίες η ΑΝΤΑΡΣΥΑ περνάει μέσα από το δρόμο που άνοιξε τον Φλεβάρη με την «πρόσκληση-κάλεσμα» που απηύθυνε «σε ΛΑΕ και ΚΚΕ σε όλες τις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αντιμπεριαλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς, σε κάθε δύναμη της μαχόμενης Αριστεράς». Δηλαδή με μια παρέμβαση που από τη μια θα πρωτοστατεί ενωτικά στις μάχες που ξεδιπλώνονται μπροστά μας, από τις απεργίες μέχρι την αντιρατσιστική και αντιφασιστική πάλη, και από την άλλη θα ανοίγει τον συντροφικό διάλογο για την επικαιρότητα του μεταβατικού αντικαπιταλιστικού προγράμματος.

Παρ' όλες τις διαφωνίες και τις ενστάσεις που είχαμε με πολλά συγκεκριμένα σημεία του εισηγητικού κειμένου, επιλέξαμε να συμβάλλουμε στον προβληματισμό και τη τελική σύνθεση καταθέτοντας μια σειρά τροπολογίες ή στηρίζοντας τροπολογίες άλλων συντρόφων. Δυστυχώς, η διαδικασία των τροπολογιών ανέδειξε ακόμα πιο έντονα τη τάση της σεχταριστικής αναδίπλωσης που διαπερνούσε το αρχικό κείμενο.

Παρέμβαση

Στη συζήτηση για την παρέμβαση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο εργατικό κίνημα για παράδειγμα απορρίφθηκαν μια σειρά τροπολογίες που κινούνταν στη κατεύθυνση του κοινού βηματισμού των μελών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που συμμετέχουν σε διαφορετικούς συντονισμούς και πρωτοβουλίες, στη βάση της πάλης για την ανατροπή της μνημονιακής βαρβαρότητας.

Αυτές οι τροπολογίες απορρίφθηκαν με τοποθετήσεις που αναδείκνυαν σαν λυδία λίθο της όποιας προσπάθειας το χωροταξικό διαχωρισμό από τις συγκεντρώσεις που καλούν οι συνδικαλιστικές ηγεσίες. Ακόμα και τροπολογία που πρότεινε δημόσια απεύθυνση στις ηγεσίες του ΚΚΕ και της ΛΑΕ για πολιτική δέσμευση στήριξης αιτημάτων και αγώνων κόντρα στις επιθέσεις του νέου μνημονίου απορρίφθηκε με το σκεπτικό ότι φέρνει "πολιτικές συνεργασίες από την πίσω πόρτα". Αντίθετα προστέθηκαν τροπολογίες με σειρά καταγγελιών κατά άλλων δυνάμεων της πέρα από τον ΣΥΡΙΖΑ Αριστεράς και τροπολογίες αυτοαναγόρευσης σε "κέντρο αγώνα".

Στο ζήτημα της συνέχισης της πολιτικής πρότασης που έχει απευθύνει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ εκδηλώθηκε η ίδια

αρνητική στάση. Η τροπολογία που καταθέσαμε οι σ. του ΣΕΚ ήταν η εξής:

«Πρωτοστατώντας ενωτικά και μαχητικά στην κοινή δράση αλλά και στο συντροφικό διάλογο για την επικαιρότητα του αντικαπιταλιστικού μεταβατικού προγράμματος, διαμορφώνουμε τις συνθήκες ώστε η συζήτηση και για την πολιτική-εκλογική συνεργασία με άλλες δυνάμεις να γίνει με όρους προωθητικούς για την ταξική πάλη και τον προσανατολισμό του κόσμου που αποδεσμεύεται από τον ΣΥΡΙΖΑ και αναζητά εναλλακτική. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν στέκεται αμυντικά και περιχαρακωμένη και σε αυτό το επίπεδο: απλώνει το χέρι για να τραβήξει δυνάμεις στην πάλη για την αντικαπιταλιστική ανατροπή....Επιμένει ταυτόχρονα ότι τώρα είναι η ώρα που η μαχόμενη αριστερά πρέπει να ρίξει όλο της το βάρος στην ανατροπή του σφαγείου που η κυβέρνηση σέρνει τον λαό , χωρίς να αυτονομεί τους εκλογικούς στόχους από το αναγκαίο πολιτικό περιεχόμενο, γεγονός που κινδυνεύει να οδηγήσει σε καιροσκοπικές συμμαχίες χωρίς αρχές.»

Η τροπολογία απορρίφθηκε με συλλογιστικές που αρνούνται εκ των προτέρων οποιαδήποτε εμπλοκή σε πρωτοβουλίες που θα απευθύνουν άλλες δυνάμεις της πέραν του ΣΥΡΙΖΑ αριστεράς. Απόψεις όπως «ξέρουμε που το πάει η ΛΑΕ, σε ένα πατριωτικό αντιμνημονιακό μέτωπο» παραβιάζουν ανοιχτές θύρες. Όμως, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μόνο να κερδίσει έχει αν την ξεκάθαρη ενωτική και αντικαπιταλιστική στάση της, την εξηγήσει δημόσια και συντροφικά, μπροστά στο κόσμο της Αριστεράς και του κινήματος που αγωνιά για τη κοινή πάλη και το κοινό βηματισμό καθορίζοντας αυτή τους όρους της συζήτησης.

Μετά από αυτή τη διαδικασία καταψηφίσαμε όπως και άλλοι σύντροφοι το τελικό κείμενο όπως διαμορφώθηκε μετά τις τροπολογίες.

Η ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα πρέπει να λάβει υπόψη της τόσο τον προβληματισμό που αναπτύχθηκε στη διαδικασία της συζήτησης όσο και το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας. Να λειτουργήσει προωθητικά για να προχωρήσει στην πράξη ο προσανατολισμός που βάζει όλο το δυναμικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ να πρωτοστατεί ενωτικά στους αγώνες αλλά και στο δυνάμωμα της προοπτικής αντικαπιταλιστικής ρήξης και ανατροπής μέσα σ' αυτούς.

Αθήνα, 19 Ιούνη 2017

από την αντιπροσωπεία του ΣΕΚ στο ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Εκδηλώσεις ΑΝΤΑΡΣΥΑ

“Η πολιτική πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την ανατροπή των μνημονίων και της καπιταλιστικής βαρβαρότητας”

Τ.Ε. ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 πλατεία Χαλανδρίου 7μμ
Ομιλητές: Γιάννης Σηφακάκης, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Θάνος Ανδρίτσος, δημ. Σύμβουλος “Φυσάει Κόντρα” (Αγ.Παρασκευή), Γιώργος Μαυρομάτης, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Στη συζήτηση παρεμβαίνουν: Θοδωρής Πισιμίσης (πρόεδρος συλλογου εργαζομένων Δήμου Χαλανδρίου), Γιώργος Λιερός (δήμ. Σύμβουλος “Αντίσταση με τους πολίτες του Χαλανδρίου”), συγγραφέας

ΤΕ ΒΥΡΩΝΑ-ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30/6 Λαμπηδόνα 7μμ
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης

Τ.Ε. ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 29/6 δημαρχείο 7μμ
Συνέλευση

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Big Mouth 8μμ
Δυο χρόνια δική της Χρυσής Αυγής
Ομιλήτης: Αργύρης Σκούρτης

ΜΑΡΟΥΣΙ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Βαβέλ 8μμ
Πού βαδίζει η Γαλλία μετά τις εκλογές;
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου
• ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 καφέ Βαβέλ 8μμ
Καπιταλισμός και αναπηρία
Ομιλήτρια: Χαρίτα Μήνη

ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 στέκι Δράση
για μια άλλη Πόλη 8μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλήτης: Αντώνης Φώσκολος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 στέκι Δράση
για μια άλλη Πόλη 8μμ
Αλλοτρίωση και εκμετάλλευση
Ομιλήτης: Ορέστης Ηλιάς

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ
Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλήτης: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ-ΓΚΥΖΗ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ
(Ραγκαβή 69) 7.30μμ
Οι βρετανικές εκλογές
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ 7.30μμ
Πόλεμος και επανάσταση
Ομιλήτης: Χρήστος Μάραντος

ΚΥΨΕΛΗ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Κοσμικόν 7.30μμ
Οι βρετανικές εκλογές
Ομιλήτρια: Στέλλα Μυρισιάδη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 καφέ Κοσμικόν 7.30μμ
60 χρόνια Ε.Ε.
Ομιλήτης: Δημήτρης Λυγίζος

ΠΑΤΗΣΙΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Λα Ροζέ
(πλ. Αγ. Νικολάου) 7.30μμ
Υπάρχει σήμερα ο “ιστορικός νεκροθάφτης”;
Ομιλήτρια: Μαρία Αλιφιέρη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 καφέ Λα Ροζέ 7.30μμ
Η πάλη ενάντια στην ισλαμοφοβία
Ομιλήτρια: Κατερίνα Παπαδούλη

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 στις Μηλίας το Λάζο 7.30μμ
Πώς απαντάμε στον κατήφορο του ΣΥΡΙΖΑ;
Ομιλήτης: Χρήστος Βαρβέρης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 Μεγάλου Αλεξάνδρου 59, 8μμ
Αναρχικοί και μπολσεβίκοι
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
45 χρόνια Οργάνωση Σοσιαλιστική Επανάσταση
Ομιλήτης: Κώστας Λάππας
• ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλήτης: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 στέκι (Ρήγα Φερραίου) 5.30μμ

Ρεφορμισμός – τι είναι και πώς παλεύεται
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΒΥΡΩΝΑΣ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Υγιεινό με νού 6.30μμ
Οι βρετανικές εκλογές
Ομιλήτης: Λεάνδρος Μπόλαρης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 καφέ Υγιεινό με νού 6.30μμ
Μπολσεβίκοι, το κόμμα της νίκης
Ομιλήτης: Χρίστος Αργύρης

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Οι βρετανικές εκλογές
Ομιλήτης: Νίκος Βούλτσος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Μπολσεβίκοι, το κόμμα της νίκης
Ομιλήτης: Χάρης Παπαδόπουλος

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ 1968
(στοα Θυσέως και Αγ.Πάντων) 7μμ
Πώς παλεύουμε τον σεξισμό
Ομιλήτρια: Ιλνρίντα Μουσαρζαί

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Κρίκος 7μμ
Οι βρετανικές εκλογές, στροφή στα αριστερά
Ομιλήτης: Γιάννης Μαραβελάκης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 καφέ Κρίκος 7μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλήτρια: Σταυρούλα Ψυχογιοπούλου

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Τζέγκα 7μμ
Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλήτης: Δημήτρης Αγωγιάτης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 καφέ Τζέγκα 7μμ
Οι βρετανικές εκλογές
Ομιλήτης: Δημήτρης Τσώλης

ΞΑΝΘΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Φίλοιστρο 6.30μμ
Σεξισμός, η καταπίεση που
βολεύει την εκμετάλλευση
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Ντι Καπιτάνο 7μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου

ΝΙΚΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 δημαρχείο 7.30μμ
Το επαναστατικό κόμμα σήμερα
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 κυλικείο πολιτιστικού κέν-
τρου «Χρ. Τσακίρης» 7μμ
Τουρκία, Κύπρος, Ελλάδα: διεθνιστική αλλη-
λεγγύη των εργατών
Ομιλήτης: Νίκος Χατζάρας

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Άνεμος 7.30μμ
Βιβλιοπαρουσίαση: Έτος ένα της Ρώσικης
Επανάστασης
Ομιλήτης: Μπίμπης Κουρουνδής

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 νέα Φιλοσοφική 7μμ
Καπιταλισμός και ομοφοβία
Ομιλήτρια: Ιωάννα Κατλαμούση

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Κομπός (Κοτυώρων) 7μμ
Ρωσία ‘17: Να τι σημαίνει επανάσταση

Ομιλήτρια: Αναστασία Παναγιώτου

ΗΡΑΚΛΕΟ (ΒΟΡΕΟ)

• ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Πώς λειτουργούν τα σοβιέτ
Ομιλήτης: Κωνσταντίνος Δανακτσής
• ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Το ΣΕΚΕ και ο Παντελής Πουλιόπουλος
Ομιλήτης: Γιάννης Βαλαής

ΗΡΑΚΛΕΟ (ΝΟΤΙΟ)

• ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Πολύκεντρο 8μμ
Δυο χρόνια δική της Χρυσής Αυγής
Ομιλήτης: Ιάσωνας Μιχαλόπουλος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 καφέ Πολύκεντρο 8μμ
Η “Κόκκινη Αμερική”
Ομιλήτης: Κώστας Γκούμας

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ
Ο Τρόσκι το ‘30
Ομιλήτης: Γιώργος Λαμπάκης

ΠΑΝΝΕΝΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6
στοά Σαρκά (Α' κτίριο, Β' ορ.) 7μμ
Πώς χάθηκε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα
• ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 στοά Σαρκά 7μμ
Το ΣΕΚΕ και ο Παντελής Πουλιόπουλος
Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλου

ΒΟΛΟΣ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 Θόλος 5μμ
Πώς λειτουργούν τα σοβιέτ
Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Χείρα
• ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 Θόλος 5μμ
Το χρονικό της αντίστασης στα μνημόνια
Ομιλήτης: Μάνος Voador

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 22/6 καφέ Ποέτα 7.30μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλήτης: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 22/6 καφέ Γιώτης 8μμ
Μαρξισμός και διαλεκτική
Ομιλήτης: Γιάννης Μήτζιας

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 22/6 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Η πάλη ενάντια στον σεξισμό
Ομιλήτρια: Γκάρου Κατσιγιάννη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

• ΠΕΜΠΤΗ 22/6 καφέ Κρόκος 7.30μμ
25 χρόνια Σοσιαλισμός από τά Κάτω –
πώς οργανώνουμε την εκδήλωση
Ομιλήτης: Πάνος Γαραντζιώτης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 καφέ Κρόκος 7.30μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλήτης: Γιώργος Τσαμούρης

ΙΛΙΣΙΑ

• ΠΕΜΠΤΗ 22/6 εστίες ΦΕΠΑ 7.30μμ
Οι βρετανικές εκλογές
Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου
• ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 εστίες ΦΕΠΑ 7.30μμ
Βιβλιοπαρουσίαση: Η Μόσχα του Λένιν
Ομιλήτης: Μηνάς Χρονόπουλος

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

• ΠΕΜΠΤΗ 22/6 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Πώς νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλήτης: Παναγιώτης Παπαπαναγιώτου
• ΠΕΜΠΤΗ 29/6 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Πώς απαντάμε στον κατήφορο του ΣΥΡΙΖΑ;
Ομιλήτης: Νίκος Φούρλας

ΑΝΩ ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 22/6 καφέ Τυφλόμυγα (Σωτ.Πέ-
τρούλα 26) 7.30μμ
Μπολσεβίκοι, το κόμμα της νίκης
Ομιλήτης: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΕΛΕΥΣΙΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 22/6 καφέ Γκαζόζα 6.30μμ
Πώς απαντάμε στον κατήφορο του ΣΥΡΙΖΑ;
Ομιλήτης: Βασίλης Μυρσινιάς

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 22/6 καφέ Νότος 7.30μμ
Η “Κόκκινη Αμερική”
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 22/6 καφέ Βεσπάκι (Ζίννη 30) 8μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλήτρια: Τανια Βριζάκη

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

• ΠΕΜΠΤΗ 22/6 πλατεία Αυδή 7μμ
Μαρξισμός και διαλεκτική
Ομιλήτης: Αλέξανδρος Μαρτζούκος
• ΠΕΜΠΤΗ 29/6 πλατεία Αυδή 7μμ
Οι βρετανικές εκλογές
Ομιλήτης: Δημήτρης Τσώλης

ΞΕΑΡΧΕΑ

• ΠΕΜΠΤΗ 22/6 καφέ Αλντεμπαράν 8μμ
Οι βρετανικές εκλογές
Ομιλήτης: Σωκράτης Ταγκόπουλος
• ΠΕΜΠΤΗ 29/6 καφέ Αλντεμπαράν 8μμ
Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλήτης: Λευτέρης Μπανος

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 22/6 ΕΛΜΕ (Γκράβα) 7μμ
Το ΣΕΚΕ και ο Παντελής Πουλιόπουλος
Ομιλήτης: Στέλιος Τζομπανάκης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

• ΠΕΜΠΤΗ 22/6 Cello Cafe (Στ.Καραγεώργη 2) 8μμ
Το ΣΕΚΕ και ο Παντελής Πουλιόπουλος
Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 Cello Cafe 8μμ
Πού βαδίζει η Γαλλία μετά τις εκλογές;
Ομιλήτρια: Μαρία Ντάσιου

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

• ΠΕΜΠΤΗ 22/6 EPT-OPEN 7.30μμ
Τουρκία, Κύπρος, Ελλάδα: διεθνιστική αλλη-
λεγγύη των εργατών
Ομιλήτης: Σταμάτης Χατζηδήμου
• ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 EPT-OPEN 7.30μμ
Πώς παλεύουμε τον σεξισμό
Ομιλήτρια: Μαίρη Γουόρντ

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΑ

• ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/6 καφέ Σκαντζόχοιρος 6.30μμ
80 χρόνια από το θάνατο του Αντόνιο Γκράμσι
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
• ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30/6 καφέ Σκαντζόχοιρος 6.30μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλήτης: Γιάννης Κωνσταντόπουλος

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 καφέ Ρογο 7μμ
Τα συνδικατα στα χέρια των εργατών
Ομιλήτης: Αντώνης Σκαρπέλης

ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Πώς λειτουργούν τα σοβιέτ
Ομιλήτης: Νίκος Κετοσετζής

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)

ΠΕΜΠΤΗ 29/6 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ
50 χρόνια από τον πόλεμο των 6 ημερών
Ομιλήτης: Ειρηναίος Μαράκης

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7πμ

ΠΕΜΠΤΗ 22/6

ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 6.30μμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 8μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/6

ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 12.30μμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΤΑΥΡΟΣ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΣΕΠΟΛΙΑ Μετρό 8μμ
ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός, πλατεία 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλατεία Γαρδένια 7μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Σιντριβάνι 7μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ μνημείο Παύλου Φύσσα 6.30μμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 6.30μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 8μμ

ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ πεζόδρομος
Δεκελείας 6.30μμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος “Κελάρι” 7μμ
ΜΕΝΙΔΙ πλατεία Αγ. Βλάσση 7μμ
ΧΑΝΙΑ πλατεία αγοράς 6.30μμ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 8μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ πεζόδρομος
Μιχαήλ Αγγέλου 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 24/6

ΚΑΛΛΙΘΕΑ πλατεία Κύπρου 10.30πμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Γεωργιάκη Ολυμπίου 11.30πμ
ΘΗΣΕΙΟ Ηρακλειδών 11.30πμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης Ούλφφ Πάλμε 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μες
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Έβερεστ, πλατεία 11πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε, 11πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμανά 12μες
ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ πλατεία Ανάληψη 12μες
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ 12μες
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μες
ΞΕΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βεΐκου και Γαλασίου 12μες
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11πμ
ΝΙΚΑΙΑ Σκλαβενίτης Κονδύλη 11πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Μαρτίου & Παπαναστασίου 11.30πμ
ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΚΑΜΑΡΑ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 11.30πμ
ΞΗΡΟΚΡΗΝΗ Λαϊκή 11.30πμ
ΤΟΥΜΠΑ Πάρκο Αγίου Θεράποντα 11.30πμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος 11.30πμ

ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 11πμ

ΠΑΤΡΑ Κολοκοτρώνη
και Ρήγα Φεραίου 10.30πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 11πμ

ΧΑΝΙΑ Λαϊκή 11πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιδής Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιδής Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος
Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης
Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος
Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος
Μπόλαρης, Γιώργος Πίπτας, Αφροδίτη
Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης,
Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatik@gmail.com
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856



ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την **ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης**
Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ -
σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλ -
λαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλι -
σμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι
εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους
τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και
προγραμματίσουν την παραγωγή και τη δια -
νομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και **όχι ρεφορμισμό**

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέ -
πει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν
υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια

τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η
αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κρά -
τος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέ -
ροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη
θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο
στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντι -
προσώπων απ’ τους χώρους δουλειάς και
στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ **όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"**

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα
και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επα -
νάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν
μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθε -
στώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του
σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατο -

λικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.
Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότη -
τα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς
διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας,
φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.
Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτι -
κά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπερια -
λιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει
τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα
της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από
τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδί -
νο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρα -
τσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί
να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία
της “δικής μας” άρχουσας τάξης υποστηρί -
ζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργά -

τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειο -
νοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα
μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Στις 14 Ιούνη του 1917 ο Ε. Βενιζέλος έφτανε στην Αθήνα και όρκιζε τη νέα του κυβέρνηση. Ο βασιλιάς Κωνσταντίνος είχε εγκαταλείψει την Ελλάδα στις αρχές του μήνα. Στην ομιλία που έκανε από έναν εξώστη στο Σύνταγμα δήλωσε ότι είναι αυτονόητο ότι η Ελλάδα θα βρεθεί: «παρά το πλευρό των Δημοκρατικών Εθνών, τα οποία αγωνίζονται υπέρ της ελευθερίας του κόσμου κατά των Μεσευρωπαϊκών Δυνάμεων των οποίων σύμμαχοι είναι οι δυο κληρονομικοί μας εχθροί» δηλαδή η Βουλγαρία και η Οθωμανική Αυτοκρατορία. Η «επίσημη» είσοδος την Ελλάδας στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο ήταν ένα κρίσιμο βήμα που οδήγησε στην τραγωδία της Σμύρνης το 1922.

Σε ένα άλλο σημείο της ομιλίας του ο Βενιζέλος δήλωσε ότι τον εμπύχωνε «η σταθερά και αναλλοίωτος εμπιστοσύνη, η οποία από μιας ήδη επταετίας εκδηλούται υπό του Έθνους προς τον αγώνα του οποίου είμαι σημαιοφόρος».

Βέβαια η επικράτηση του «σημαιοφόρου» τον Ιούνη του 1917 δεν ήταν προϊόν ούτε εκλογών ούτε επανάστασης των απλών ανθρώπων. Ήταν το αποτέλεσμα της ωμής επέμβασης των ιμπεριαλιστών της Αντάντ και -στην συγκεκριμένη περίπτωση- της Γαλλίας. Την προηγούμενη μέρα του σχηματισμού της κυβέρνησης, γαλλικά στρατιωτικά τμήματα είχαν αποβιβαστεί στην Αθήνα και τον Πειραιά και είχαν καταλάβει όλα τα σημεία-κλειδιά. Ο Βενιζέλος έφτασε στην πρωτεύουσα με 400 Κρητικούς χωροφύλακες από τη Θεσσαλονίκη. Είχε προηγηθεί τις προηγούμενες βδομάδες η στρατιωτική κατάληψη της Θεσσαλίας από τους Γάλλους, της Ηπείρου από τους Ιταλούς και του Ισθμού από γαλλορωσικές μονάδες.

«Διχασμός»

Αυτό που είχε προηγηθεί ήταν μια κατάσταση εμφυλίου πολέμου ανάμεσα στα δυο μεγάλα στρατόπεδα της άρχουσας τάξης που έφτασε μέχρι να κατάβαθα της κοινωνίας και έχει μείνει στην ιστορία ως «Εθνικός Διχασμός». Από τον Σεπτέμβρη του 1916 μέχρι τον Ιούνη του 1917 η Ελλάδα είχε δυο κυβερνήσεις, μια της «Εθνικής Άμυνας» με έδρα τη Θεσσαλονίκη και μια του «βασιλείου της Ελλάδας» στην Αθήνα, με δυο στρατούς, δυο εδαφικές επικράτειες: Μακεδονία, Κρήτη, κάποια νησιά του Αιγαίου η πρώτη, Αττική, Στερεά, Ηπειρο, Πελοπόννησο η δεύτερη.

Το θέμα που δίχασε την άρχουσα τάξη ήταν με ποιους όρους και με ποιες συμμαχίες θα διαχειριζόταν τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο που ξέσπασε το 1914. Η μια πλευρά της άρχουσας τάξης, που είχε επικεφαλής τον Βενιζέλο, πίστευε ότι η συμμετοχή στον πόλεμο στο πλευρό της



Ο Βενιζέλος και ο στρατηγός Σαράιν επιθεωρούν τμήμα στο μέτωπο

Η Ελλάδα στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο

Αντάντ θα επέτρεπε στην Ελλάδα να διατηρήσει τα κέρδη των Βαλκανικών Πολέμων και να τα επαιξήσει. Η άλλη πλευρά, με επικεφαλής το βασιλιά Κωνσταντίνο, υποστήριζε ότι η Ελλάδα έπρεπε να παραμείνει ουδέτερη κάτι που εξυπηρετούσε τους γερμανικούς σχεδιασμούς.

Και οι δυο πλευρές ήταν αρπακτικές και πολεμοκάπηλες, αλλά διαφωνούσαν στη μέθοδο και τους χειρισμούς. Αυτό το μαρτυρούν δυο χαρακτηριστικά επεισόδια που έγιναν αφορμή για την πρώτη ρήξη του Βενιζέλου με τον Κωνσταντίνο στις αρχές του 1915.

Τον Γενάρη εκείνης της χρονιάς, η Αγγλία πρότεινε στον Βενιζέλο να βγει η Ελλάδα στον πόλεμο σε βοήθεια της Σερβίας που υπέκυπτε στην αυστροουγγρική εισβολή. Σε αντάλλαγμα θα έπαιρνε μελλοντικά την Μικρά Ασία. Η απάντηση του Βενιζέλου ήταν θετική φτάνει να έμπαιναν στον πόλεμο και η Ρουμανία και η Βουλγαρία. Ήταν διατεθειμένος να δώσει στη δεύτερη την περιοχή της Καβάλας-Δράμας. Στην περίπτωση αυτή, εξηγούσε ο Βενιζέλος σε υπόμνημά του, η Ελλάδα θα έχανε 2.000 τετραγωνικά χλμ. με μόλις 30 χιλιάδες Έλληνες κατοίκους και θα κέρδιζε 125.000 χλμ. με 800.000 κατοίκους.

Ο Κωνσταντίνος δέχτηκε αλλά στους επόμενους μήνες η Βουλγαρία αποφάσισε να μπει στον πόλεμο εναντίον της Σερβίας και στο πλευρό της Γερμανίας. Το σχέδιο του Βενιζέλου ναυάγησε: ο «κληρονομικός εχθρός» είχε προτεραιότητα. Για τους αντιβενιζελικούς ο στρατός προοριζόταν να διαφυλάξει τα «κέρδη» εις βάρος της Βουλγαρίας και των «σλάβων».

Δυο μήνες μετά ξεκίνησαν οι αγγλογαλλικές ναυτικές επιχειρήσεις για την εκπόρθηση των Δαρδανελίων με τελικό στόχο την κατάληψη της Κωνσταντινούπολης. Ο Βενιζέλος συνέλαβε την ιδέα να προσφέρει τις χερσαίες δυνάμεις για την επιχείρηση που δεν διέθεταν οι Αγγλογάλλοι. Η Ελλάδα θα αποκτούσε λόγο στη ρύθμιση του «ζητήματος των Στενών» και θα εξασφάλιζε εδαφικές παραχωρήσεις στη Μικρά Ασία. Αρχικά ο Κωνσταντίνος δέχτηκε. Όμως, το Γενικό Επιτελείο αρνήθηκε τόσο γιατί η επιχείρηση ήταν ριψοκίνδυνη όσο και γιατί θα αδυνάτιζε το μέτωπο με τη Βουλγαρία.

Τον Οκτώβρη του 1915 γαλλικός στρατός αποβιβάζεται στη Θεσσαλονίκη και ουσιαστικά τη θέτει υπό την κατοχή του. Για δυο χρόνια η πόλη και μια μεγάλη ζώνη γύρω της ζούσε ουσιαστικά υπό γαλλική κατοχή. Η συνέχεια ήταν η απαίτηση της Γερμανίας να αποκτήσει «τα αυτά προνόμια» με τους Αγγλογάλλους.

Το αντιβουλγαρικό μένος βέβαια δεν εμπόδιζε την κυβέρνηση που είχε διορίσει ουσιαστικά ο Κωνσταντίνος να παραδώσει σε γερμανοβουλγαρική δύναμη τα οχυρά του Ρούπελ τον Μάη του 1916 και να διατάξει την παράδοση του Δ' Σώματος Στρατού και της Καβάλας τον Αύγουστο.

Επίσης και οι δυο πλευρές ήταν αυταρχικές. Ο Κωνσταντίνος ανέτρεψε ουσιαστικά δυο φορές τον εκλεγμένο πρωθυπουργό Βενιζέλο, ο τελευταίος οργάνωσε στρατιωτικό πραξικόπημα και οι δυο έκλεισαν εφημερίδες αντιφρονούντων, χρησιμοποίησαν παρακρατικές συμμορίες και βία. Τον Νοέμβρη του 1916 αντι-

βενιζελικές παραστρατιωτικές ομάδες οργάνωσαν ένα λουτρό αίματος εναντίον των βενιζελικών στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις. Αντίστοιχα, οι βενιζελικοί χρησιμοποίησαν τις γαλλικές ξιφολόγχες για να καταλάβουν την εξουσία στη Θεσσαλονίκη, και υποστήριξαν το συμμαχικό ναυτικό αποκλεισμό της νότιας Ελλάδας, που σήμαινε τεράστιες ελλείψεις τροφίμων και φρικτές κακουχίες για τον απλό λαό. Τον Γενάρη του 1917 όταν η Κυβέρνηση Εθνικής Άμυνας έστειλε στρατό να καταλάβει τη Νάξο «έπεισε» τους κατοίκους της Απειράνθου με τα πολυβόλα. Το αποτέλεσμα ήταν 32 νεκροί και 44 τραυματίες.

«Η Ζωή εν Τάφω»

Η κυβέρνηση του Βενιζέλου έβαλε την Ελλάδα στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο και εξασφάλισε τον «θαυμασμό» και την «ευμένεια» των Συμμάχων της Αντάντ με άφθονο αίμα. Η περίφημη Μάχη του Σκρα τον Μάη του 1918 για παράδειγμα κόστισε περίπου 450 νεκρούς και 2.300 τραυματίες, δηλαδή το 1/5 της δύναμης που εκπόρθησε το βουλγάρικο οχυρό. Ο Στρατής Μυριβήλης στο αντιπολεμικό του μυθιστόρημα «Η Ζωή εν Τάφω» έχει αφιερώσει ένα συγκλονιστικό κεφάλαιο σε αυτή τη μάχη.

Η άλλη όψη αυτής της «ένδοξης προσπάθειας» ήταν η καταστολή των εξεγέρσεων που ξεσπούσαν σε μια σειρά μονάδες, όπως στο 2ο Σύνταγμα Πεζικού στη Λαμία τον Γενάρη του 1918 και στο 12 Σύνταγμα στα Σέρβια τον Ιούνη. Οι «στασιαστές» ήταν αντιβενιζελικοί φαντάροι και -λιγοστοί- αξιωματικοί. Όμως,

αυτό που τους ωθούσε στην εξέγερση ήταν η απέχθεια για τον πόλεμο και τις θυσίες που σήμαινε γι' αυτούς και τις οικογένειές τους. Ήταν χρόνια που οι μεγαλέμποροι, οι εφοπλιστές, οι τραπεζίτες και οι βιομήχανοι έκαναν χρυσές δουλειές και οι εργάτες και οι αγρότες πλήρωναν με αίμα και στερήσεις.

Η συνέχεια αυτής της πολεμικής εξόρμησης ήταν η συμμετοχή στην εκστρατεία της Ουκρανίας στις αρχές του 1919 στο πλευρό των Γάλλων ιμπεριαλιστών και η απόβαση στη Σμύρνη αμέσως μετά. Ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος είχε τελειώσει, αλλά ο ελληνικός στρατός βρέθηκε να πολεμάει στα βάθη της Ανατολίας το 1920-21, για τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης και των Αγγλων ιμπεριαλιστών.

Ο Βενιζέλος πανηγύριζε για την «εθνική επιτυχία» της Συνθήκης των Σεβρών με την οποία έπαιρνε τα ανταλλάγματα που επεδίωκε από το 1915: την Ελλάδα «των δυο ηπείρων και των πέντε θαλασσών». Όμως, τον Νοέμβρη της ίδιας χρονιάς ο «τροπαιοχός» και «σημαιοφόρος» μαυρίστηκε άγρια στις εκλογές, τις πρώτες που έγιναν από τον Μάη του 1915.

Το αντιπολεμικό κίνημα και οι απεργίες έπαιρναν μεγάλες διαστάσεις. Και η Αριστερά, το νεαρό ΣΕ-ΚΕ (Κ) που είχε ιδρυθεί δυο χρόνια πριν, μίλαγε με όλη τη δύναμή του ενάντια στον πόλεμο. Τον Σεπτέμβρη του 1920 κατάγγειλε την Συμφωνία των Σεβρών και διακήρυττε:

«Η ώρα του πολέμου έφθασεν! Ο εχθρός ευρίσκεται εντός των συνόρων και όχι πέραν αυτών! Είναι αυτοί οι εκμεταλλευταί μας οι οποίοι κρύπτονται όπισθεν των διαφόρων αστικών κομμάτων και οι οποίοι εμφανίζονται ενώπιον του λαού με πατριωτικά και εθνικιστικά ενδύματα, ενώ οι ίδιοι ως εργοδόται, ως τραπεζίται, ως τοκισταί, ως γαιοκτήμονες, ως έμποροι, ως πολιτικοί, τυραννούν και καταπιέζουν τον τόπο. Αυτοί είναι οι πραγματικοί -οι φυσικοί- εχθροί μας».

Λεάνδρος Μπόλαρης

Διαβάστε επίσης





ΛΟΝΔΙΝΟ Έκρηξη εργατικής οργής

Ο συσσωρευμένος ταξικός θυμός που ήρθε στην επιφάνεια με τα αποτελέσματα των εκλογών μετατρέπεται σε έκρηξη, μετά την τραγωδία στον πύργο Γκρένφελ. Η Τερέζα Μέι, μόλις εκλεγμένη πρωθυπουργός, δεν τόλμησε να έρθει σε επαφή με τις οικογένειες των θυμάτων και τους επιζώντες, και όταν τελικά εμφανίστηκε κοντά στο σημείο της πυρκαγιάς, ο κόσμος την πήρε στο κυνήγι φωνάζοντάς τη δολοφόνο.

Πρόκειται για ένα καπιταλιστικό έγκλημα από όλες τις πλευρές και το βλέπουν όλοι. Είναι έγκλημα κερδοσκοπίας, αδιαφορίας του κράτους για τις ζωές των φτωχών, αποτέλεσμα των περικοπών και της λιτότητας, των στενών δεσμών της βρετανικής Δεξιάς με τη μεγάλη ιδιοκτησία ακινήτων, είναι αποτέλεσμα του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας.

Ακόμη και ο αριθμός των νεκρών είναι ακόμη άγνωστος. Οι περισσότερες εκτιμήσεις κάνουν λόγο για περισσότερους από εκατό ανθρώπους, αν και ο επίσημος δείκτης ήταν κολλημένος στο τέσσερα και στο επτά για μεγάλο διάστημα, ενώ την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές έχει φτάσει στους 79. Δεν είναι μόνο αποτέλεσμα των συνειδη-

τών ψεμάτων από πλευράς των αρχών, αλλά και της διάλυσης των υπηρεσιών που δεν έχουν ιδέα πόσοι και ποιοι στεγάζονται σε μια μεγάλη εργατική πολυκατοικία. Δίπλα σ' αυτά, οικογένειες μεταναστών που στέγαζαν περισσότερα μέλη από όσα επίσημα είχαν δηλώσει, ή που φοβούνται να δηλώσουν την απώλεια των συγγενών τους, αν δεν έχουν οι ίδιοι χαρτιά και απειλούνται με απέλαση.

Ο πύργος ανακαινίστηκε πρόσφατα, αλλά τα λεφτά έπεσαν κυρίως στη βιτρίνα, αλλάζοντας την πρόσοψη ώστε οι πλούσιοι από τα δικά τους διαμερίσματα να μην χαλάνε την αισθητική τους βλέποντας αυτήν την αποθήκη φτώχειας, αλλά κυρίως για να μην χαλάει τις φωτογραφίες στα προσπεκτούς των μεγάλων μεσσιτικών γραφείων που πουλάνε πανάκριβα σπίτια στην περιοχή. Λεφτά υπήρχαν λοιπόν για την καινούργια επένδυση στο εξωτερικό του κτιρίου, αλλά δεν υπήρχαν ώστε το υλικό να μην είναι εξαιρετικά εύφλεκτο, ούτε για να εγκατασταθεί αυτόματο πυροσβεστικό σύστημα. Αποτέλεσμα ήταν η καινούργια επένδυση να κάνει το κτίριο να καεί πιο γρήγορα κι από χαρτοπετσέτα, με τους ανθρώπους παγιδευμένους μέσα και



Κατάληψη στο Δημαρχείο του Κένσινγκτον

την πυροσβεστική ανίκανη να δημιουργήσει διόδους διαφυγής.

Κερδοσκοπία

Το Λονδίνο είναι μια από τις πόλεις με τις πιο ακριβές κατοικίες στον κόσμο. Τα σπίτια που φτάνουν σε αστρονομικές τιμές παραμένουν άδεια, μιας και το βασικό κίνητρο είναι η κερδοσκοπία στις τιμές κι όχι να στεγάσουν τελικά κάποιον. Στο μεταξύ οι φτωχές οικογένειες πρέπει να στοιβάζονται σε σπίτια όπως το Γκρένφελ. Οι περισσότεροι βουλευτές της Δεξιάς είτε είναι οι ίδιοι είτε είναι κολλητοί φίλοι των κερδοσκόπων και των μεσσιτών.

Οι τελευταίοι υπουργοί κατοικίας ήταν περήφανοι για το πώς οι τιμές ξαναπήραν τα πάνω τους γρήγορα μετά την κρίση και έκαναν τα πάντα ώστε το κόστος ασφαλείας και τα υπόλοιπα κοινωνικά κόστη να μην βάλουν φρένο στην φούσκα. Ένας από αυτούς, ο Μπράντον Λιούις έλε-

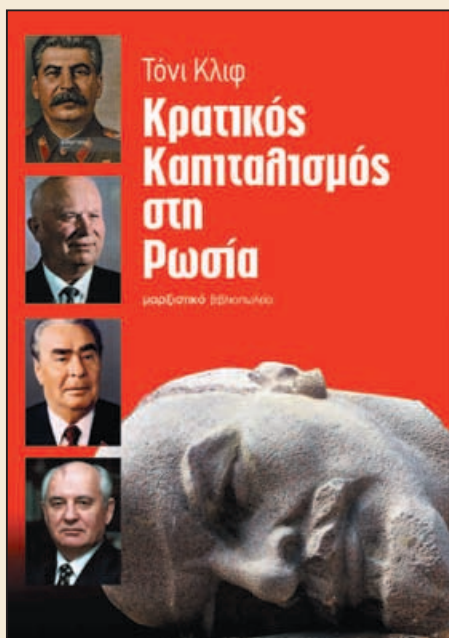
γε ξεκάθαρα στους βουλευτές της Δεξιάς ότι το κόστος για την εγκατάσταση πυροσβεστικών συστημάτων θα πρέπει να το αναλάβει η "αγορά", δηλαδή οι εταιρείες να πείσουν τους ιδιοκτήτες πως είναι προς το συμφέρον τους η εξασφάλιση καλής πυρόσβεσης, κι όχι το κράτος να βάζει κανόνες ή να δίνει επιδόματα.

Ο μέχρι πρόσφατα δήμαρχος του Λονδίνου, ο δεξιός Μπόρις Τζόνσον δήλωνε επίσης περήφανος για τις περικοπές που έκανε στο πυροσβεστικό σώμα και έτσι... νοικοκύρεψε τον προϋπολογισμό της πόλης.

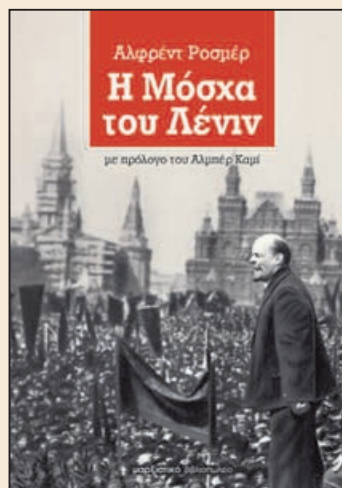
Ο συνδυασμός όλων αυτών όχι μόνο έχει βγάλει τον κόσμο στο δρόμο, με διαδηλώσεις και εισβολή στα παραρτήματα των υπηρεσιών, αλλά εντείνει την πολιτική κρίση κάνοντας ακόμη πιο αβέβαιο το μέλλον της Μέι. Ούτως η άλλως μετά τις εκλογές η Μέι το μόνο που έλπιζε να κάνει είναι κυβέρνηση μειοψηφίας με τη στήριξη των φανατικών του

βορειοϊρλανδικού DUP. Τώρα είναι ήδη τελειωμένη πολιτικά, όντας ανίκανη να διαχειριστεί και σε πρακτικό και σε προπαγανδιστικό επίπεδο την κατάσταση. Κρατιέται στην καρέκλα της μόνο και μόνο γιατί η Δεξιά δεν έχει έτοιμη εναλλακτική λύση. Στο μεταξύ όμως στους δρόμους και τις γειτονιές η συζήτηση πάει πιο βαθιά, στο ποιός φταίει και στο τι θα μπορούσε να είναι η απάντηση: να πληρώσουν οι πλούσιοι, να δημευτούν οι περιουσίες τους, να ανοίξουν τα άδεια σπίτια και να δοθούν στις οικογένειες που έχουν ανάγκη. Οι δεξιές εφημερίδες μέχρι πρόσφατα αστεειεύονταν με τις "τρελές" προτάσεις της άκρας Αριστεράς που υποτίθεται κινούσε τα νήματα πίσω από τον Κόρμπιν. Τώρα πρέπει με φόβο να παραδεχθούν ότι αυτές οι τρελές προτάσεις κερδίζουν τα μυαλά μιας μεγάλης μερίδας της εργατικής τάξης και των φτωχών.

Νίκος Λούντος



Τα βιβλία είναι όπλα



Θα τα
βρείτε στο
**μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο**

Φειδίου 14
πίσω από Τιτάνια-ΠΕΕ
τηλ. 2105247584

www.marxistiko.gr



Αλληλεγγύη στο κίνημα του Ριφ και του Μαρόκου

Εδώ και πάνω από έξι μήνες ο κόσμος στην περιοχή του Ριφ και στο υπόλοιπο Μαρόκο βρίσκεται στους δρόμους. Απαιτούν να μπει τέλος στον εξευτελισμό (“χογκρά”) που βιώνουν στα χέρια της αστυνομίας και των κρατικών αρχών, αλλά ζητάνε και δημόσιες υπηρεσίες και δουλειές.

Το κίνημα ξέσπασε με τη βάρβαρη αστυνομική δολοφονία του ιχθυοπώλη **Μοχσίν Φίκρι** στην αλ Χουσείμα. Η Χουσείμα είναι κομμάτι της περιοχής του Ριφ στο Βορρά. Πρόκειται για ένα τμήμα του Μαρόκου περιθωριοποιημένου πολιτικά, οικονομικά και πολιτισμικά. Η περιοχή έχει μια πλούσια ιστορία αντίστασης, τόσο απέναντι στην αποικιοκρατία όσο και στο μαροκινό καθεστώς. Τα αιτήματα του λαού των Αμαζίγκ (γνωστών και ως Βερβέρων) που ζουν στην περιοχή έχουν γίνει ζήτημα για τον κόσμο σε ολόκληρο το Μαρόκο.

Οι διαδηλώσεις εντάθηκαν τις τελευταίες βδομάδες και δυνάμωσαν κι άλλο ως αντίδραση απέναντι στην καταστολή. Μετά από χρόνια σιωπής, ο κόσμος βγαίνει τους δρόμους μαζικά. Οι γυναίκες παίρνουν πρωταγωνιστικό ρόλο στις διαδηλώσεις. Την περασμένη Κυριακή εκατοντάδες χιλιάδες διαδήλωσαν στην πρωτεύουσα της χώρας, Ραμπάτ.

Πριν από δυο βδομάδες το κράτος προχώρησε σε κλιμάκωση, φυλακίζοντας τον ηγέτη του κινήματος, **Νάσερ Ζαφ-Ζάφι** και άλλους. Πάνω από εκατό αγωνιστές βρίσκονται τώρα στη φυλακή, αντιμέτωποι με βασανιστήρια και κατασκευασμένες κατηγορίες. Το καθεστώς σπέρνει ψέματα μέσω των ΜΜΕ και των τζαμιών ότι το κίνημα είναι “αποσχιστικό”, τα οποία κυκλοφορούν και στην μαροκινή διασπορά στην Ευρώπη. Αλλά, προς το παρόν, η καταστολή και η λάσπη το μόνο που έχει καταφέρει είναι να βγάλει στο δρόμο περισσότερο κόσμο και να αναδεικνύονται νέα πρόσωπα ως εκπρόσωποι του κινήματος.

Το σημερινό κίνημα έχει πάρει μαθήματα από το κίνημα της 20ης του Φλεβάρη που αναδύθηκε μέσα στην αραβική άνοιξη αλλά αντιμετώπισε τεράστια καταστολή. Το κίνημα παραμένει πειθαρχημένο, επιμένει ότι έχει μη-βίαιο χαρακτήρα και δεν δίνει χώρο για προβοκάτσιας. Οι ηγέτες της περιοχής φοβούνται ότι θα έχει ως αποτέλεσμα την αναγέννηση του μαχητικού πνεύματος των μαζών, και έχουν δίκιο να φοβούνται.

Οι Δυτικές δυνάμεις στο σύνολό τους, και η Ευρωπαϊκή Ένωση ιδιαίτερα, πάντα βρίσκονταν κοντά στο βασιλιά του Μαρόκου, με πρωτοβουλίες που ξεκινάνε από το πρόγραμμα παράτυπης παράδοσης για βασανιστήρια και φτάνουν ως τις συνθήκες της ΕΕ που δεν αφήνουν ούτε ένα ψάρι στις μαροκινές θάλασσες.

Δηλώνουμε την αμέριστη αλληλεγγύη μας με το λαό του Ριφ και του Μαρόκου και με τα δίκαια αιτήματά τους: την απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατούμενων, επενδύσεις στις δημόσιες υπηρεσίες και τερματισμό της στρατιωτικοποίησης του Ριφ. Όλη η εξουσία στο λαό!

Διεθνής Σοσιαλιστική Τάση



Ξεπερνούν τις 80.000 οι πρόσφυγες που τρέχουν να γλυτώσουν από την πολιορκία της Μοσούλης

ΣΥΡΙΑ, ΙΡΑΚ Ο βάρβαρος αγώνας δρόμου των “απελευθερωτών”

Οι επίσημες τουλάχιστον πληροφορίες λένε ότι τόσο στη Ράκα όσο και στη Μοσούλη οι δυνάμεις του Ισλαμικού Κράτους βρίσκονται πολύ κοντά στη συντριβή, και το αναμενόμενο θα ήταν να έχουν αρχίσει οι πανηγυρισμοί των ιμπεριαλιστών γιατί τελειώνουν με τον “μεγάλο εχθρό”.

Αντί γι’ αυτό χτυπάνε καμπάνες κινδύνου για ακόμη μεγαλύτερη ένταση στον πόλεμο. Οι ΗΠΑ κατέρριψαν συριακό αεροσκάφος κοντά στη Ράκα, και η Ρωσία στέλνει μήνυμα ότι σε επόμενο τέτοιο επεισόδιο θα έχουν να κάνουν με τη ρωσική αεροπορία. Είναι η πρώτη φορά που η επέμβαση των ΗΠΑ στη Συρία φτάνει μέχρι το σημείο κατάρριψης αεροσκάφους. Επίσημως ΗΠΑ και Ρωσία έχουν μοιράσει ρόλους και χώρους στη Συρία καθώς έχουν βάλει στόχο να “απελευθερώσουν” τις πόλεις που ελέγχει το ISIS. Όμως οι δυνάμεις που έχουν συγκεντρωθεί και ανταγωνίζονται στη Συρία είναι πλέον πάρα πολλές και ο ένας ποδοπατάει τον άλλον. Το συριακό καθεστώς λέει πως το αεροσκάφος επιχειρούσε κατά του Ισλαμικού Κράτους. Οι ΗΠΑ λένε ότι βομβάρδιζε υπερβολικά κοντά στις κουρδικές δυνάμεις που επίσης σφυροκοπούν το ISIS με τη στήριξη των Αμερικάνων. Οι Ρώσοι μέχρι πρόσφατα έλεγαν ότι δεν τους ενδιαφέρουν οι διαμάχες για το ποιος ελέγχει την ανατολική Συρία. Την περασμένη βδομάδα όμως διακήρυξαν την υποστήριξή τους στην εκστρατεία του Άσαντ για να φτάσει μέχρι τα σύνορα με το Ιράκ και θέλουν να τριξουν τα δόντια σε όποιον θα σταθεί εμπόδιο.

Τα διεθνή ΜΜΕ πλέον επιστρατεύουν όλο και περισσότερο εκφράσεις όπως “κούρσα”, “μοιρασιά”, “διαμελισμός” της Ανατολικής Συρίας, λέξεις που χρησιμοποιούνται όταν οι Μεγάλες Δυνάμεις συγκρούονται μεταξύ τους από την

εποχή που έκοψαν κομματάκια της Αφρική στα τέλη του 19ου αιώνα.

“Η Ανατολική Συρία είναι στρατηγικά κρίσιμη και για τις δυο πλευρές. Όποιος αποσπάσει αυτά τα εδάφη από το ISIS θα ελέγξει μια πλούσια σε πόρους περιοχή και θα έχει τη δύναμη είτε να συνδέσει είτε να μπλοκάρει τη χερσαία πρόσβαση του Ιράν προς τους ‘αντιπροσώπους’ που υποστηρίζει από το Ιράκ μέχρι τη Συρία και το Λίβανο”, λέει μια περιγραφή στους Φαϊνάνσιαλ Τάιμς. Το Ιράν από τη μεριά του κλιμάκωσε και αυτό την εμπλοκή του την περασμένη βδομάδα, εκτοξεύοντας για πρώτη φορά βαλλιστικούς πυραύλους εντός συριακού εδάφους κατά του ISIS.

Σύγκρουση γιγάντων

Έτσι αυτό που υποτίθεται ήταν μια μονόπλευρη επίθεση κατά μιας περιθωριακής δύναμης όπως είναι το Ισλαμικό Κράτος έχει ήδη μετατραπεί σε μια σύγκρουση γιγάντων και όχι μόνο. ΗΠΑ και Ρωσία κάνουν το μεγάλο κουμάντο, το συριακό καθεστώς εφορμά ανατολικά, οι Κούρδοι κάνουν τη δύσκολη δουλειά στο έδαφος, η Τουρκία κρατάει ταμπόσικα για να μην ελέγξουν μόνοι τους οι Κούρδοι και τις δυο πλευρές του Ευφράτη, ενώ σύμφωνα με τα παράπονα άλλων πολιτοφυλακών που δρουν στην περιοχή “σίτικες μιλίτσες εδώ και βδομάδες έχουν ξεχυθεί προς τα εδώ, ανάμεσά τους και δυνάμεις της Χεζμπολάχ από το Λίβανο”.

Αυτό που διακυβεύεται δεν είναι μόνο η Ανατολική Συρία, αλλά κάτι πολύ ευρύτερο. Από μόνο του το Κουρδικό απλώνει την αποσταθεροποίηση στην Τουρκία, ενώ ήδη έχει προκληθεί και δημοψήφισμα για ανεξαρτησία του ιρακινού Κουρδιστάν το Σεπτέμβριο. Οι ΗΠΑ ανακοίνωσαν και επίσημα ότι διοχετεύουν όπλα προς τις κουρδικές δυνάμεις (το

συριακό τμήμα του PKK που για την Τουρκία είναι τρομοκρατική οργάνωση).

Τα πράγματα απλώνονται ακόμη περισσότερο με την κρίση που έχει ξεσπάσει λόγω του αποκλεισμού του Κατάρ από τις υπόλοιπες χώρες του Κόλπου. Η τουρκική κυβέρνηση ενέκρινε σύμφωνο για κοινές στρατιωτικές ασκήσεις με το Κατάρ και ήδη από το περασμένο σαββατοκύριακο τουρκικά στρατεύματα βρίσκονται στη Ντόχα, την πρωτεύουσα του Κατάρ. Ενώ σε μια παράλληλη εξέλιξη η Σαουδική Αραβία μετά από αψιμαχίες στη θάλασσα, συνέλαβε Ιρανούς τους οποίους χαρακτηρίζει μέλη των “Φρουρών της Επανάστασης” του ιρανικού καθεστώτος, ενώ η Τεχεράνη από τη μεριά της ισχυρίζεται πως η σαουδική επίθεση έγινε κατά... ψαράδων.

Στο μεταξύ, τα φώτα της δημοσιότητας ποτέ δεν έπεσαν στο τι πραγματικά εξελίσσεται στις πόλεις που βρίσκονται υπό την πολιορκία των ιμπεριαλιστών που θέλουν να τις “απελευθερώσουν” από το ISIS. Πλέον ήρθαν στο φως εικόνες από τη Ράκα και από τη Μοσούλη όπου εκτιμάται πως οι ΗΠΑ χρησιμοποίησαν λευκό φώσφορο, ένα υλικό που προκαλεί χημικά εγκαύματα και κάνει το δέρμα να καίγεται ως το κόκκαλο. Αλλά όλα αυτά παρουσιάζονται σαν λεπτομέρειες, μπροστά στη μάχη με το υποτιθέμενο “απόλυτο κακό” του ISIS, άσχετα αν στις πόλεις παραμένουν εκατοντάδες χιλιάδες αθώοι άνθρωποι.

Αυτό που απασχολεί τους ιμπεριαλιστές δεν είναι αν θα μείνει τίποτα όρθιο και κάποιος ζωντανός, αλλά ποιός στρατός και ποιά πολιτοφυλακή θα πατήσουν πρώτοι το πόδι τους όταν πέσουν οι πόλεις. Τίποτα δεν εξασφαλίζει ότι η στιγμή αυτής της εισόδου δεν θα μετατραπεί σε ανάφλεξη μιας ακόμη μεγαλύτερης σύγκρουσης.

Ν.Λ.



Όταν οι χρυσαυγίτες έκαιγαν τζαμιά στον Άγιο Παντελεήμονα

Κατά την 164η συνεδρίαση (20/6) της δίκης της Χρυσής Αυγής συνέχισε την κατάθεσή του ο Θ. Κούρκουλας, εκπρόσωπος της Κίνησης «Απελάστε το Ρατσισμό». Ο μάρτυρας συνέχισε την κατάθεσή του στην έδρα μιλώντας και για άλλα περιστατικά που έγιναν πριν το 2013, ενώ στις ερωτήσεις της έδρας και της πολιτικής αγωγής έδωσε μια πιο αναλυτική εικόνα της στροφής της Χρυσής Αυγής στην περιοχή του Αγ. Παντελεήμονα και τους στόχους της νεοναζιστικής οργάνωσης.

Στα περιστατικά που κατέθεσε ήταν η συγκέντρωση χρυσαυγιτών έξω από ένα μεγάλο τζαμί, οι σαφέστατες απειλές τους ότι «θα σας κάψουμε» και την πραγματοποίησή τους λίγο μετά. Παράλληλα, μαχαίρώθηκε ένας Αιγύπτιος μετανάστης.

Ο μάρτυρας ανέφερε επίσης άλλο ένα δείγμα των καλών σχέσεων της ΕΛΑΣ με τη Χρυσή Αυγή: μια Μαροκινή προπηλακίστηκε από αστυνομικό και ο αντιπρόεδρος της κοινότητας που την υπερασπίστηκε στο ΑΤ Ομόνοιας, δέχτηκε απειλές από τον αστυνομικό ότι «θα του στείλει τη Χρυσή Αυγή». Επιπλέον, ο μάρτυρας κατέθεσε ότι ένας ανοιχτά υποστηρικτής της Χρυσής Αυγής έπεσε πάνω σε ομάδα μεταναστών με το ΙΧ του τραυματίζοντας έναν από αυτούς και τόνισε ότι «θα μπορούσαν να υπάρξουν νεκροί».

Για τους συνολικότερους στόχους της οργάνωσης ο μάρτυρας είπε ότι στον Άγιο Παντελεήμονα ήθελαν να δημιουργήσουν ένα άβατο. Για τη δράση της, είπε: «Είναι επιθέσεις οργανωμένες και σχεδιασμένες. Φοράνε μπλούζες της ΧΑ, αρβύλες, μαύρα ρούχα. Λειτουργούν εν είδει στρατιωτικής παράταξης, σαν τα ΜΑΤ. Αυτός που είναι μπροστά συνήθως δε φορά κράνος γιατί δε συμμετέχει στη βία αλλά δίνει τις εντολές».

Ανοχή

Ο αναπληρωτής εισαγγελέας ρώτησε επίσης αν πλέον γίνονται τέτοια περιστατικά και που οφειλόταν η έξαρση εκείνη την περίοδο: «Γίνονται, αλλά λιγότερα. Έχουμε το παράδειγμα του Ασπροπύργου. Οφειλόταν στην ανοχή των αστυνομικών δυνάμεων και την ατιμωρησία. Σε πάρα πολλές από τις επιθέσεις η αστυνομία είναι παρούσα, το πολύ πολύ να έκανε καμιά προσαγωγή, αλλά ποτέ



Αντιφασιστική διαδήλωση στον Αγ. Παντελεήμονα, 17/3/2012

σύλληψη. Πλέον έχουμε ύφεση των περιστατικών γιατί έγινε δίωξη της οργάνωσης μετά τη δολοφονία Φύσσα, παρά το ότι γίνονται περιστατικά όπως αυτό στη Μεσογείων με το φοιτητή Λάζαρη».

Ο μάρτυρας ανέφερε επίσης ότι ο Παναγιώταρος έχει δηλώσει ανοιχτά ότι η λύση των προβλημάτων του κέντρου είναι ένα πογκρόμ. «Η θέση της οργάνωσης», είπε «είναι απέλαση όλων των μεταναστών. Στην πράξη θέλει να τους εξαφανίσει η ίδια. Φάνηκε στο Παλιό Εφετείο, στον Άγιο Παντελεήμονα, στην επίθεση στους ψαράδες». Η δράση στον Άγιο Παντελεήμονα, συγκεκριμενοποίησε, «είχε ρατσιστικό κίνητρο, ήθελαν να 'καθαρίσουν'. Έρχονταν με βάρδιες, περιπολούσαν με ρόπαλα, χτυπούσαν μετανάστες».

Ο μάρτυρας, τέλος, ανέφερε μια σειρά ονόματα ηγετικών στελεχών που έχει δει ο ίδιος σε επιθέσεις: **Μιχαλολιάκος, Παναγιώταρος, Κασιδιάρης, Λαγός, Σκορδέλη, Πλωμαρίτης, Βάθης**, ενώ κατέθεσε ότι ξέρει ότι ήταν ενεργοί και οι **Ρουπακιός, Παπαβασιλείου**. Πολλούς από αυτούς τους αναγνώρισε σε φωτογραφίες από τη δράση τους στην περιοχή.

Στη συνέχεια η υπεράσπιση των κατηγορούμενων Χρυσαιγιτών επιδόθηκε σε ένα όργιο ρατσισμού για τους μετανάστες του Αγίου Παντελεήμονα και λασπολογίας για τις αντιρατσιστικές οργανώσεις και δράσεις της Αθήνας. Η εξέταση από την υπεράσπιση θα συνεχιστεί στις 26/6 στο Εφετείο.

Αφροδίτη Φράγκου

“ Η κατάθεσή μου κράτησε δυο μέρες. Την πρώτη μέρα, στις Γυναικείες Φυλακές Κορυδαλλού και τη δεύτερη στο Εφετείο. Δύσκολη, σκληρή και επώδυνη διαδικασία. Πρώτα από όλα, επειδή ξαναθυμάσαι και ξαναζεις την εποχή του τρόμου, πριν τον Σεπτέμβριο του 2013, όταν η Χ.Α. αλώνιζε. Κι έπειτα, επειδή στον Κορυδαλλό οι χρυσαυγίτες δικηγόροι είναι σχεδόν δίπλα σε αυτόν που καταθέτει, στα δεξιά του. Κι έτσι, τους άκουγα, από τις εννιάμισι μέχρι τις τρεις, να θορυβούν, να ειρωνεύονται, να λένε για τον πατέρα μου ότι θα ντρεπόταν για μένα, τον ΣΥΡΙΖΑ που δεν με άντεξε, το ότι λέω ψέματα...

Σαν σκυλιά που αλυχτάγαν. Γιατί είναι πρωτίστως χρυσαυγίτες, συνδυάζοντας στο πρόσωπό τους τον ρόλο του κλακαδόρου, του τραμπούκου και του δικηγόρου: τρία σε ένα. Θέλουν να μπερδέψουν τον μάρτυρα, να τον σαστίσουν, να τον προκαλέσουν να τσακωθεί μαζί τους.

Γιατί αν κάτι επιδιώκουν, από την πρώτη κιόλας μέρα, είναι αυτό ακριβώς: να απαξιώσουν και να διαλύσουν τη διαδικασία. Γι' αυτό, παρά τους λεονταρισμούς τους, για κάνα μήνα κωλυσιεργιούσαν με ενστάσεις, γι' αυτό προξενούν επεισόδια, γι' αυτό δεν παρίσταται πλέον στη διαδικασία αυτοπροσώπως κανένας από τους κατηγορούμενους.

Κι έτσι ακριβώς καταλαβαίνω άμεσα πόσο απαραίτητη, πόσο πολύτιμη είναι η παρουσία των αλληλέγγυων. Και αισθάνομαι, ακόμα, απεριόριστη εκτίμηση και συγκίνηση για τους δικηγόρους της πολιτικής αγωγής, τους μάρτυρες και, βέβαια, τη Μάγδα Φύσσα και τον αδελφό της, που είναι διαρκώς εκεί, δυο χρόνια τώρα – ασύλληπτο το πώς το αντέχουν. Ο αγώνας των δικηγόρων σπουδαίος και αδιανόητος δύσκολος. Και πρέπει να στηριχτούν με κάθε τρόπο: πολιτικά, ηθικά, οικονομικά.

Αυτή η δίκη πρέπει να τελειώσει γρήγορα! Να οριστούν πολύ περισσότερες δικάσιμες το μήνα. Δεν πρέπει να ξεχειλώσει κι άλλο, να ξεχαστούν τα στοιχεία, να λησμονηθούν από τους δικαστές και τον κόσμο, να ξεθωριάσει η μνήμη των εγκλημάτων, των ταγμάτων εφόδου, του τρόμου που έσπερναν. Θυμάστε;

Από συνέντευξη της Βασιλικής Κατριβάνου στην εφημερίδα εποχή

ΗΡΑΚΛΕΙΟ Φυλάκιση για Χρυσαιγίτες

Σε φυλάκιση δύο ετών με τριετή αναστολή καταδικάστηκαν οι χρυσαυγίτες για την επίθεση σε αντιφασίστες στον Ζαρό Ηρακλείου, τον Νοέμβριο του 2012. Οι δράστες που αναγνωρίστηκαν και οδηγήθηκαν στο ακροατήριο ήταν τρεις. Οι κατηγορούμενοι Γεώργιος Αλεξάκης, Εμμανουήλ Σαμιωτάκης και Μιχαήλ Λεμονάκης, όλοι μέλη της Χρυσής Αυγής, δικάστηκαν για το πλημμέλημα της βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης κατά συναυτουργία. Είχαν επιτεθεί με μαγκούρες σε αντιφασίστες μετά από αφισκοκόλληση, την ώρα που αυτοί αποχωρούσαν από το χωριό, φτάνοντας στο σημείο της επίθεσης με αυτοκίνητο τύπου κλούβα.

Τα θύματα ζήτησαν η υπόθεση να μετατραπεί σε κακούργημα, καθώς ήταν οργανωμένη επίθεση και είχε ανθρωποκτόνο πρόθεση. Ένας εκ των θυμάτων βρέθηκε να δέχεται χτυπήματα από πέντε άτομα. Τα χτυπήματα συνεχίστηκαν και αφού του έσπασαν τα χέρια του με τα οποία προστάτευε το κεφάλι. Κατέθεσε ότι θα μπορούσαν να τον είχαν σκοτώσει.

Υπόθεση Belvedere

Μια εβδομάδα μετά έγινε η εκδήλωση της νεοναζιστικής οργάνωσης στο ξενοδοχείο Belvedere στο Ηράκλειο, με την διαβόητη απειλή Κασιδιάρη «θα έχεις νεκρούς» σε αξιωματικό της αστυνομίας. Η υπόθεση Belvedere είναι μία από τις υποθέσεις της δικογραφίας στην κεντρική δίκη της Χρυσής Αυγής ως εγκληματική οργάνωση. Σε φωτογραφίες της συγκέντρωσης έξω από το ξενοδοχείο φαίνεται ο κατηγορούμενος της επίθεσης στο Ζαρό Γ. Αλεξάκης, φορώντας τη -γνωστή πλέον και από τις καταθέσεις πολλών μαρτύρων στη δίκη της ΧΑ- χρυσαυγιτική στολή: μαύρο μπλουζάκι με διακριτικά της οργάνωσης και γκρι παραλλαγή παντελόνι.

Παράλληλα, η νεοναζιστική συμμορία είχε ομολογήσει την επίθεση στο Ζαρό σε δημοσίευμα στο επίσημο site αμέσως μετά την επίθεση, το οποίο κατέβηκε λίγο μετά. Αργότερα η Περιφερειακή Διοίκηση Κρήτης της Χρυσής Αυγής παραπονέθηκε ότι τα τοπικά ΜΜΕ εκφράζονταν εναντίον της οργάνωσης «με αφορμή τον ξυλοδαρμό αναρχοαριστών στον Ζαρό Ηρακλείου», ομολογώντας για δεύτερη φορά.

Οι επόμενες δικάσιμοι

Ιούνης: 30/6 στον Κορυδαλλό, 26/6 και 28/6 στο Εφετείο.
Ιούλης: 5/7, 11/7, 17/7 και 19/7 στον Κορυδαλλό, 4/7, 6/7, 10/7 και 13/7 στο Εφετείο.

«Σκοπός τους να φύγει αυτή η μάνα από τη δίκη»

Σε εφτά μήνες με τριετή αναστολή καταδικάστηκε ο χρυσαυγίτης Βυζάντιος Παυλίδης που είχε φωνάξει στη Μάγδα Φύσσα «πού είναι ο Παύλος σου τώρα». Η φραστική επίθεση του Παυλίδη έγινε στα επεισόδια της 14/2 στο Εφετείο, καθώς εξεταζόταν η υπόθεση Αντίπνοια.

Ο χρυσαυγίτης καταδικάστηκε για λόγω και έργω εξύβριση και προσβολή μνήμης νεκρού. Τον αναγνώρισαν η Μάγδα Φύσσα, ο αδελφός της και ο αστυνομικός που έκα-

νε την έρευνα. Στη δίκη επιδείχθηκε και πλήθος φωτογραφιών με τον Παυλίδη να συμμετέχει σε αιμοδοσίες και διανομές τροφίμων της νεοναζιστικής συμμορίας, ενώ πήγαινε τακτικά και στο Εφετείο. Στη δίκη του παρέστη χωρίς συνήγορο.

Στην κατάθεσή του ο αδελφός της Μάγδας Φύσσα είπε: «Ερχόταν πάνω μας απειλητικά και άρχισε να βρίζει. Ήθελε να την πληγώσει και να προσβάλει το παιδί. Σκοπός τους είναι να φύγει αυτή η μάνα από τη δίκη γιατί τους ενοχλεί».